

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-22-07

Druk nr 1528
Warszawa, 9 marca 2007 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o organizacji hodowli i rozrodzie
zwierząt gospodarskich wraz z projektami
aktów wykonawczych.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

(-) Jarosław Kaczyński

U S T A W A

z dnia

o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje sprawy z zakresu hodowli oraz zachowania zasobów genetycznych, oceny wartości użytkowej i hodowlanej, prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów, a także nadzoru nad hodowlą i rozrodem zwierząt gospodarskich.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) zwierzęta gospodarskie:

- a) koniowate – zwierzęta gatunków: koń (*Equus caballus*) lub osioł (*Equus asinus*),
- b) bydło – zwierzęta gatunków: bydło domowe (*Bos taurus*) oraz bawoły (*Bubalus bubalus*),
- c) jeleniowate – zwierzęta z gatunków: jeleni (*Cervus elaphus*) lub daniel (*Dama dama*) utrzymywane w warunkach fermowych w celu pozyskania mięsa lub skór, jeżeli pochodzą z chowu lub hodowli zamkniętej, o których mowa w przepisach prawa łowieckiego, lub ich rodzice byli utrzymywani w takich warunkach,
- d) drób,
- e) świnie (*Sus scrofa*),

- f) owce (*Ovis aries*),
 - g) kozy (*Capra hircus*),
 - h) pszczołę miodną (*Apis mellifera*),
 - i) zwierzęta futerkowe;
- 2) drób – ptaki gatunków: kura (*Gallus gallus*), kaczka (*Anas platyrhynchos*), kaczka piżmowa (*Cairina moschata*), gęś (*Anser anser*), gęś garbonosa (*Anser cygnoides*), indyk (*Meleagris gallopavo*), przepiórka japońska (*Coturnix japonica*), perlica (*Numida meleagris*) oraz utrzymywany w warunkach fermowych struś (*Struthio camelus*);
 - 3) zwierzęta futerkowe – lisa pospolitego (*Vulpes vulpes*), lisa polarnego (*Alopex lagopus*), norkę amerykańską (*Mustela vison*), tchórza (*Mustela putorius*), jenota (*Nyctereutes procyonoides*), nutrię (*Myocastor coypus*), szynszylę (*Chinchilla lanigera*) i królika (*Oryctolagus cuniculus*), utrzymywanych w celu produkcji surowca dla przemysłu futrzarskiego, mięsnego i włókienniczego;
 - 4) hodowla zwierząt – zespół zabiegów zmierzających do poprawienia założeń dziedzicznych (genotypu) zwierząt gospodarskich, w zakres których wchodzi ocena wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt gospodarskich, selekcja i dobór osobników do kojarzenia prowadzony w warunkach prawidłowego chowu;
 - 5) prawodawstwo zootechniczne – przepisy Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczące hodowli zwierząt i rozrodu zwierząt gospodarskich;
 - 6) hodowca – osobę fizyczną, prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, prowadzącą hodowlę zwierząt i ich dokumentację hodowlaną;
 - 7) dokumentacja hodowlana – zbiór dokumentów zawierających informacje o zwierzęciu gospodarskim, jego przodkach

- i potomstwie, stadzie lub rodzie, w szczególności zawierają-
cy dane o ich wartości użytkowej i hodowlanej;
- 8) program hodowlany – program określający cele i metody pro-
wadzenia hodowli zwierząt;
 - 9) wartość użytkowa – wymiarną cechę lub zespół cech zwie-
rzęcia gospodarskiego o znaczeniu gospodarczym;
 - 10) wartość hodowlana – uwarunkowaną genetycznie zdolność
zwierzęcia gospodarskiego do przekazywania określonej ce-
chy lub cech potomstwu;
 - 11) zwierzę hodowlane – zwierzę gospodarskie, które spełnia je-
den z następujących warunków:
 - a) zostało wpisane, zarejestrowane lub kwalifikuje się do
wpisu lub rejestracji w księdze hodowlanej lub rejestrze,
 - b) jego rodzice i dziadkowie zostali wpisani do księgi hodow-
lanej lub zarejestrowani w tej księdze lub rejestrze tej sa-
mej rasy lub ras, lub linii hodowlanej,
 - c) jego wykorzystanie jest przewidziane w programie ho-
dowlanym prowadzonym dla danej księgi hodowlanej lub
rejestrze;
 - 12) zwierzę hodowlane czystorasowe – zwierzę gospodarskie
pochodzące co najmniej od dwóch pokoleń przodków wpisa-
nych do księgi hodowlanej danej rasy lub linii, które spełnia
wymagania wpisu do księgi hodowlanej, a w przypadku ko-
niowatych – zwierzę pochodzące co najmniej od dwóch po-
koleń przodków wpisanych do księgi hodowlanej danej rasy
lub ras biorących udział w doskonaleniu tej rasy, które speł-
nia wymagania wpisu do księgi hodowlanej;
 - 13) księga hodowlana – książkę, kartotekę lub informatyczny no-
śnik danych, do których są wpisywane, a w przypadku ko-
niowatych, w których są również rejestrowane, zwierzęta ho-
dowlane oraz informacje o ich hodowcach, właścicielach, po-

chodzeniu oraz wynikach oceny wartości użytkowej lub hodowlanej, prowadzone przez:

- a) związek hodowców lub inny podmiot, które zostały uznane przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, lub
 - b) związek hodowców lub inny podmiot, które uzyskały zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- 14) rasa – populację zwierząt gospodarskich w obrębie gatunku o wspólnym pochodzeniu, charakteryzujących się przekazywaniem potomstwu określonego zespołu cech;
- 15) ród lub linia hodowlana – populację zwierząt gospodarskich, uzyskaną w wyniku hodowli tych zwierząt w obrębie rasy, selekcjonowaną w określonym kierunku;
- 16) stado hodowlanych zwierząt futerkowych – grupę zwierząt futerkowych tego samego gatunku, utrzymywaną wspólnie w celu pozyskania potomstwa;
- 17) krzyżowanie – kojarzenie zwierząt gospodarskich genetycznie odmiennych, różnych ras, odmian lub linii;
- 18) mieszaniec – wpisane do rejestru zwierzę gospodarskie będące produktem planowego krzyżowania zwierząt gospodarskich:
- a) różnych ras lub linii lub
 - b) będących produktem krzyżowania, lub
 - c) czystorasowych i zwierząt gospodarskich będących produktem krzyżowania;
- 19) rejestr – książkę, kartotekę lub informatyczny nośnik danych, do których są wpisywane zwierzęta gospodarskie oraz informacje o ich hodowcach, właścicielach, pochodzeniu oraz wynikach oceny wartości użytkowej lub hodowlanej, prowadzone przez:

- a) związek hodowców lub inny podmiot, które zostały uznane przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, lub
 - b) związek hodowców lub inny podmiot, które uzyskały zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- 20) rozród – kontrolowane rozmnażanie zwierząt gospodarskich;
 - 21) reproduktor – przydatnego do rozrodu samca, dla którego jest prowadzona dokumentacja hodowlana;
 - 22) materiał biologiczny – nasienie reproduktorów, komórki jajowe i zarodki przeznaczone do wykorzystania w rozmnażaniu zwierząt gospodarskich;
 - 23) rasa zagrożona – populację zwierząt gospodarskich danej rasy, której niska lub malejąca liczebność stwarza zagrożenie jej wyginięcia;
 - 24) zasoby genetyczne – wszystkie populacje (gatunki, rasy, odmiany, rody lub linie hodowlane) zwierząt gospodarskich oraz materiał biologiczny pochodzący od tych zwierząt, które ze względów użytkowych, naukowych czy kulturowych mają lub mogą mieć znaczenie dla człowieka;
 - 25) zawody konne – każde konne współzawodnictwo, łącznie z różnymi formami wyścigów konnych, dyscyplinami sportu konnego, wystawami i pokazami;
 - 26) handel – swobodny obrót między państwami członkowskimi Unii Europejskiej zwierzętami hodowlanymi, materiałem biologicznym i jajami wylęgowymi, pochodzącymi z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz zwierzętami hodowlanymi, materiałem biologicznym i jajami wylęgowymi, pochodzącymi z państw niebędących członkami Unii Europejskiej, które znajdują się w obrocie w państwach członkowskich Unii Europejskiej;

- 27) kontrola zootechniczna – kontrolę fizyczną lub kontrolę dokumentacji w odniesieniu do bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, zmierzającą bezpośrednio lub pośrednio do poprawienia jakości hodowli zwierząt.

Art. 3. Jeżeli przepisy prawodawstwa zootechnicznego Unii Europejskiej przyznają kompetencje lub nakładają obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, właściwą władzę albo właściwy organ, albo określają uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej, właściwej władzy albo właściwego organu, to te kompetencje i uprawnienia przysługują ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który realizuje także zadania i czynności określone w tym prawodawstwie.

Art. 4. 1. Zadania z zakresu hodowli i rozrodu zwierząt wykonuje Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, które podlega ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

2. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt jest państwową jednostką budżetową.

3. Krajowym Centrum Hodowli Zwierząt kieruje dyrektor powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 5. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt wykonuje zadania, o których mowa w art. 4 ust. 1, przez:

1) kontrolę:

- a) w zakresie prowadzenia oceny wartości użytkowej i hodowlanej oraz hodowli zwierząt i rozrodu,
- b) zootechniczną w handlu,
- c) sposobu wykorzystania środków pochodzących z dotacji budżetowych przyznanych podmiotom realizują-

cym zadania w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej;

2) prowadzenie:

a) laboratorium badania grup krwi,

b) laboratorium referencyjnego poddającego badaniom mleko w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz;

3) współpracę z organizacjami międzynarodowymi działającymi w dziedzinie hodowli, oceny i rozrodu zwierząt gospodarskich.

2. Laboratorium referencyjne, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, wykonuje zadania polegające na:

1) przygotowywaniu materiałów odniesienia;

2) organizowaniu badań porównawczych w celu ujednoczenia standardów i metod analitycznych;

3) prowadzeniu szkoleń pracowników laboratoriów, o których mowa w art. 7 ust. 7;

4) przeprowadzaniu badań laboratoryjnych mających na celu potwierdzenie wyników badań przeprowadzonych przez inne laboratoria, w szczególności, jeżeli otrzymane wyniki badań budzą wątpliwości.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, siedzibę, obszar działania i organizację Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, mając na względzie zapewnienie prawidłowej i skutecznej realizacji zadań określonych w ust. 1.

Rozdział 2

Ocena wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt

Art. 6. Ocenę wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt oraz następujące zadania związane z prowadzeniem tej oceny:

- 1) publikowanie wyników oceny wartości użytkowej lub hodowlanej,
 - 2) prowadzenie:
 - a) systemu informatycznego na potrzeby oceny wartości użytkowej lub hodowlanej,
 - b) laboratorium badającego mleko
- może wykonywać wyłącznie związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 7. 1. Ocena wartości użytkowej jest prowadzona:

- 1) na wniosek albo za zgodą właściciela lub posiadacza zwierząt gospodarskich poddawanych tej ocenie;
 - 2) w zakresie i według metodyki określonej przez związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do jej prowadzenia.
2. Zakres i metodyka prowadzenia oceny wartości użytkowej bydła, świń, owiec i kóz są ustalane na podstawie przepisów Unii Europejskiej dotyczących oceny wartości użytkowej i hodowlanej.
 3. Wyniki oceny wartości użytkowej są udostępniane zainteresowanemu właścicielowi lub posiadaczowi zwierząt gospodarskich.

4. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej, informują zainteresowanych właścicieli lub posiadaczy zwierząt gospodarskich poddawanych ocenie o zakresie i metodyce stosowanej przez te podmioty do prowadzenia oceny wartości użytkowej oraz o zmianach wprowadzanych w zakresie i metodyce jej prowadzenia.
5. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej, mogą pobierać za prowadzenie tej oceny wynagrodzenie w wysokości ustalonej w umowie o jej prowadzenie.
6. Wysokość wynagrodzenia za prowadzenie oceny wartości użytkowej jest taka sama za przeprowadzenie oceny zwierząt gospodarskich urodzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jak i zwierząt pochodzących z innych państw członkowskich Unii Europejskiej.
7. Mleko, w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz, poddaje się badaniu w laboratoriach, które:
 - 1) uczestniczą w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych prowadzonych przez laboratorium referencyjne, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b;
 - 2) stosują do sprawdzania metod badawczych materiały odniesienia przygotowywane przez laboratorium referencyjne, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b;
 - 3) wdrożyły system kontroli jakości.

Art. 8. 1. Ocenę wartości hodowlanej prowadzi się w celu oszacowania zdolności zwierzęcia gospodarskiego do przekazywania określonej cechy lub zespołu cech potomstwu.

2. Ocena wartości hodowlanej może być dokonywana, w zależności od specyfiki gatunku, rasy, odmiany, rodu, linii, stada lub typu użytkowego, na podstawie wyników oceny wartości użytkowej, oceny typu i budowy, rodowodu lub oceny innych cech.
3. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości hodowlanej, ustalają zakres i metodykę prowadzenia tej oceny.
4. Zakres i metodyka prowadzenia oceny wartości hodowlanej bydła, świń, owiec i kóz są ustalane na podstawie przepisów Unii Europejskiej dotyczących oceny wartości użytkowej i hodowlanej.
5. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości hodowlanej, informują zainteresowanych właścicieli lub posiadaczy zwierząt gospodarskich o zakresie i metodyce stosowanej przez te podmioty do prowadzenia oceny wartości hodowlanej oraz o zmianach wprowadzanych w zakresie i metodyce jej prowadzenia.

Art. 9. Dokumentację hodowlaną prowadzi hodowca lub prowadzący ocenę wartości użytkowej lub hodowlanej.

Art. 10. 1. Ocenie wartości użytkowej lub hodowlanej poddaje się zwierzęta gospodarskie oznakowane w sposób umożliwiający ich identyfikację.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do koniowatych, stad rodzicielskich i towarowych drobiu oraz zwierząt futerkowych.

3. Identyfikacji zwierząt gospodarskich z gatunku bydło, owce, kozy i koniowate, poddawanych ocenie wartości użytkowej lub hodowlanej, dokonuje się wykorzystując oznakowanie, a w przypadku koniowatych również

opis zawarty w paszporcie, określone w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.

4. Sposób oznakowania i identyfikacji do celów hodowlanych zwierząt gatunków nieobjętych przepisami, o których mowa w ust. 3, oraz świń, określa związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej.

5. Zwierzęta gospodarskie z gatunków nieobjętych przepisami, o których mowa w ust. 3, oraz świnie, do celów hodowlanych, znakuje się trwale i indywidualnie, używając kolczyków, identyfikatorów elektronicznych i znaczków identyfikacyjnych lub stosując tatuaż.

Art. 11. 1. Związek hodowców lub inny podmiot, prowadzące księgę hodowlaną, zwaną dalej „księgą”, mogą wystąpić do ministra właściwego do spraw rolnictwa z wnioskiem o upoważnienie do prowadzenia laboratorium referencyjnego, określonego w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b, lub do wykonywania wszystkich lub niektórych zadań, o których mowa w art. 6.

2. Podmiot inny niż określony w ust. 1 może wystąpić do ministra właściwego do spraw rolnictwa z wnioskiem o upoważnienie do prowadzenia:

- 1) oceny wartości użytkowej lub hodowlanej oraz do publikowania wyników tych ocen;
 - 2) systemu informatycznego na potrzeby tych ocen w zakresie dotyczącym poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich.
3. Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 2, dołącza się:
- 1) zakres i metodykę prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej;
 - 2) opis sposobu oznakowania i identyfikacji do celów hodowlanych zwierząt gospodarskich gatunków nieobję-

tych przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt lub świń.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, upoważnić:

1) związek lub podmiot określone w ust. 1,

2) podmiot, o którym mowa w ust. 2

– do wykonywania wszystkich lub niektórych zadań w zakresie wskazanym we wnioskach, mając na uwadze zapewnienie przez ten związek lub podmiot prawidłowego realizowania powierzonych mu zadań oraz wiarygodność uzyskiwanych wyników oceny wartości użytkowej lub hodowlanej.

5. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej, informują na piśmie tego ministra o zamiarze dokonania zmiany w zakresie lub metodyce prowadzonej oceny wartości użytkowej lub hodowlanej, co najmniej na 30 dni przed dniem wprowadzenia tej zmiany.

6. W informacji, o której mowa w ust. 5, wskazuje się zakres, cel i uzasadnienie wprowadzanej zmiany oraz termin jej wprowadzenia.

Art. 12. 1. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt może, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw rolnictwa, użyczyć podmiotowi prowadzącemu księgę i upoważnionemu do wykonywania zadań, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b lub art. 6, rzecz będącą w zarządzie lub trwałym zarządzie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, niezbędną do wykonywania tych zadań.

2. Użyczenie rzeczy, o której mowa w ust. 1, następuje w drodze umowy, zawartej na okres nie dłuższy niż czas, na który został ustanowiony zarząd albo trwały zarząd tą rzeczą.

3. Podmiot biorący rzecz do używania, oprócz ponoszenia zwykłych kosztów jej utrzymania, ponosi wszystkie inne koszty związane z korzystaniem z tej rzeczy.

4. Umowa użyczenia, oprócz postanowień określonych w Kodeksie cywilnym, zawiera:

- 1) oznaczenie rzeczy, z tym że w przypadku nieruchomości:
 - a) jej oznaczenie według księgi wieczystej oraz według ewidencji gruntów i budynków,
 - b) jej powierzchnię oraz opis;
- 2) cel, na jaki rzecz zostaje oddana do używania;
- 3) sposób używania rzeczy;
- 4) czas, na który rzecz zostaje oddana do używania.

5. Jeżeli rzecz jest oddawana do używania na rzecz kilku podmiotów, w umowie użyczenia ustala się także zasady wspólnego używania tej rzeczy.

6. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt może, poza przypadkami innymi niż określone w Kodeksie cywilnym, żądać zwrotu rzeczy użyczonej także gdy podmiot biorący ją do używania zaprzestanie wykonywania zadań, do wykonywania których został upoważniony, albo utraci prawo prowadzenia księgi.

Rozdział 3

Księgi i rejestry zwierząt hodowlanych

Art. 13. 1. Księgi prowadzi się odrębnie dla poddawanych ocenie wartości użytkowej:

- 1) ras, linii hodowlanych albo odmian w obrębie rasy oraz płci koni, bydła, świń, owiec i kóz;

- 2) rodów drobiu w poszczególnych jego gatunkach;
 - 3) każdego z gatunków zwierząt futerkowych;
 - 4) linii hodowlanych pszczoł.
2. Księga dzieli się na część główną i część wstępną.
 3. Część główna księgi może być podzielona na rozdziały, do których zwierzęta są wpisywane w zależności od cech użytkowych.
 4. Jeżeli część główna księgi jest podzielona na rozdziały, to wpisy o zwierzętach czystorasowych przenoszone z księgi zagranicznej do księgi prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla danej rasy są dokonywane w odpowiednim rozdziale w zależności od cech użytkowych tych zwierząt.
 5. Zwierzę, w tym matkę pszczelą, stado zwierząt futerkowych oraz ród drobiu, wpisuje się tylko do jednej księgi prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 14. 1. Księgi bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych są prowadzone na podstawie przepisów Unii Europejskiej dotyczących prowadzenia ksiąg hodowlanych.

2. Dla buhajów ras zagrożonych może być prowadzona część wstępna księgi.

Art. 15. Koniowate przywożone z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej rejestruje się lub wpisuje do odpowiedniej księgi lub rejestru, które są prowadzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod tym samym imieniem wpisując inicjały państwa urodzenia określone w umowach międzynarodowych. Do pierwotnego imienia zwierzęcia może być dodane, przed lub po nim, inne imię, tylko wówczas, gdy imię oryginalne przez całe życie zwierzęcia będzie podawane w nawiasie, a państwo jego urodzenia będzie wskazywane przez podanie jego inicjałów określonych w umowach międzynarodowych.

Art. 16. 1. Do części głównej księgi prowadzonej dla drobiu, zwierząt futerkowych i pszczół mogą być wpisywane rody drobiu, stada zwierząt futerkowych lub matki pszczele, które:

- 1) pochodzą co najmniej od dwóch pokoleń przodków tej samej rasy, odmiany w obrębie rasy, stada, rodu lub linii hodowlanej, wpisanych do księgi prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zagranicznej;
- 2) zostały zidentyfikowane w sposób określony w art. 10 ust. 4.

2. Do części wstępnej księgi, o której mowa w ust. 1, mogą być wpisywane rody drobiu, stada zwierząt futerkowych lub matki pszczele, które:

- 1) zostały zidentyfikowane w sposób określony w art. 10 ust. 4;
- 2) odpowiadają standardowi hodowlanemu;
- 3) spełniają minimalne wymagania określone dla danej księgi.

Art. 17. 1. Księgi bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych są prowadzone przez związek hodowców lub inny podmiot, które zostały uznane przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa dokonuje uznania, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu, jeżeli ten związek lub podmiot spełniają wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania organizacji prowadzących lub zakładających księgi hodowlane.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) statut lub umowę, na podstawie których działa związek hodowców lub inny podmiot;

- 2) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego;
- 3) regulamin wpisu do danej księgi;
- 4) oświadczenie o:
 - a) liczbie zwierząt gospodarskich, dla których mają być prowadzone księgi, znajdujących się w posiadaniu członków związku lub innego podmiotu,
 - b) spełnieniu wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania organizacji prowadzących lub zakładających księgi hodowlane.

4. Związek hodowców lub inny podmiot prowadzące księgę, o której mowa w ust. 1, składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa coroczne sprawozdanie zawierające informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 23 w terminie do dnia 31 marca roku następnego.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, uznanie, o którym mowa w ust. 2, jeżeli podmiot prowadzący księgę:

- 1) nie spełnia wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania organizacji prowadzących lub zakładających księgi hodowlane lub
- 2) w sposób rażąco narusza przepisy określające sposób prowadzenia księgi i dokonywania w niej wpisów, w szczególności przepisy art. 24 ust. 1 lub art. 25 ust. 1, lub
- 3) nie składa sprawozdania, o którym mowa w ust. 4, lub
- 4) składa sprawozdanie niezawierające informacji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23.

6. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 5, stanie się ostateczna podmiot, który dotychczas prowadził tę księgę, przekazuje niezwłocznie dokumentację związaną z prowadzeniem tej księgi Krajowemu Centrum Hodowli Zwierząt.

Art. 18. 1. Księgi drobiu, zwierząt futerkowych i pszczół są prowadzone przez związek hodowców lub inny podmiot, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw rolnictwa na ich prowadzenie.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje zgodę, o której mowa w ust. 1, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu, jeżeli założenia i cele hodowlane określone w krajowym programie hodowlanym mogą być zrealizowane przez ten związek lub podmiot, a liczba zwierząt znajdujących się w posiadaniu członków związku hodowców lub innego podmiotu jest wystarczająca do realizacji tego programu.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) krajowy program hodowlany;
- 2) wzorzec rasy, odmiany, stada zwierząt futerkowych, rodu lub linii hodowlanej oraz standard hodowlany dla części wstępnej księgi;
- 3) opis sposobu identyfikacji zwierząt;
- 4) zakres informacji o zwierzętach wpisywanych do księgi;
- 5) zakres prowadzenia oceny wartości użytkowej niezbędny do realizacji programu;
- 6) opis metody prowadzenia oceny wartości hodowlanej;
- 7) opis sposobu prowadzenia selekcji oraz zasady doboru zwierząt do kojarzeń;
- 8) opis systemu kontroli danych o zwierzętach wpisanych do ksiąg;
- 9) regulamin wpisu do danej księgi;
- 10) minimalne wymagania, jakie powinny spełniać zwierzęta wpisywane do części wstępnej księgi;
- 11) oświadczenie o liczbie zwierząt danej rasy, odmiany, danego stada zwierząt futerkowych, rodu lub danej linii hodowlanej, znajdujących się w posiadaniu członków

związku hodowców lub innego podmiotu, które będą uczestniczyły w realizacji krajowego programu hodowlanego.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może odmówić wydania zgody na prowadzenie księgi, o której mowa w ust. 1, jeżeli wydanie takiej zgody zagroziłoby zachowaniu rasy lub realizacji krajowego programu hodowlanego dla gatunku, rasy, odmiany, rodu, linii, płci lub stada, dla których prowadzi się księgę.

5. Związek hodowców lub inny podmiot prowadzący księgę, o której mowa w ust. 1, składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa coroczne sprawozdanie zawierające informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 23 w terminie do dnia 31 marca roku następnego.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zgodę, o której mowa w ust. 2, jeżeli podmiot prowadzący księgę:

- 1) w sposób rażąco narusza przepisy określające sposób prowadzenia księgi i dokonywania w niej wpisów, w szczególności przepisy art. 24 ust. 1 lub art. 25 ust. 1, lub
- 2) nie składa sprawozdania, o którym mowa w ust. 5, lub
- 3) składa sprawozdanie niezawierające informacji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania, jakie powinny spełniać związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o prowadzenie księgi, o której mowa w ust. 1, w tym warunki i sposób prowadzenia księgi oraz wiedzę fachową niezbędną do jej prowadzenia, mając na względzie zapewnienie prawidłowości prowadzonej hodowli i uzyskiwanie zwierząt o wysokiej wartości użytkowej lub hodowlanej.

Art. 19. 1. Jeżeli krajowy program hodowlany dla gatunku, rasy, odmiany, rodu, linii, płci lub stada, dla których prowadzi się księgę, o której mowa

w art. 17 i 18, nie może być realizowany, związek hodowców lub inny podmiot prowadzące księgę składają do ministra właściwego do spraw rolnictwa wnioski o wydanie zgody na zakończenie prowadzenia księgi.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje, w drodze decyzji administracyjnej, zgodę, o której mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 1 oraz w art. 18 ust. 6, stanie się ostateczna podmiot, który dotychczas prowadził tę księgę, przekazuje niezwłocznie dokumentację związaną z prowadzeniem tej księgi Krajowemu Centrum Hodowli Zwierząt.

Art. 20. 1. Rejestr jest prowadzony dla zwierząt gospodarskich, stad zwierząt futerkowych, rodów lub linii hodowlanych pochodzących z krzyżowania.

2. Rejestry świń są prowadzone na podstawie przepisów Unii Europejskiej dotyczących prowadzenia rejestrów świń.

3. Do rejestru mogą być wpisywane zwierzęta gospodarskie, stada zwierząt futerkowych, rody lub linie hodowlane, które pochodzą od rodziców spełniających wymagania określone w programie krzyżowania zwierząt gospodarskich i zostały zidentyfikowane po urodzeniu w sposób określony dla danego rejestru.

Art. 21. 1. Rejestry świń są prowadzone przez związek hodowców lub inny podmiot, które zostały uznane przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa dokonuje uznania, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu, jeżeli ten związek lub podmiot spełniają wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania organizacji prowadzących lub zakładających rejestry świń.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) statut lub umowę, na podstawie których działa związek hodowców lub inny podmiot;
- 2) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego;
- 3) regulamin prowadzenia danego rejestru;
- 4) oświadczenie o:
 - a) liczbie zwierząt, które mają uczestniczyć w realizacji programu krzyżowania zwierząt znajdujących się w posiadaniu członków związku lub innego podmiotu,
 - b) spełnieniu wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania organizacji prowadzących lub zakładających rejestry świń.

4. Związek hodowców lub inny podmiot prowadzące rejestr, o którym mowa w ust. 1, składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa coroczne sprawozdanie zawierające informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 23 w terminie do dnia 31 marca roku następnego.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, uznanie, o którym mowa w ust. 2, jeżeli podmiot prowadzący rejestr:

- 1) nie spełnia wymagań określonych w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania organizacji prowadzących lub zakładających rejestry świń lub
- 2) w sposób rażący narusza przepisy określające sposób prowadzenia rejestru i dokonywania w nim wpisów, w szczególności przepisy art. 24 ust. 1 lub art. 25 ust. 1, lub
- 3) nie składa sprawozdania, o którym mowa w ust. 4, lub
- 4) składa sprawozdanie niezawierające informacji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23.

Art. 22. 1. Rejestry zwierząt gospodarskich, innych niż świnie, są prowadzone przez związki hodowców lub inne podmioty, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw rolnictwa na ich prowadzenie.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje zgodę, o której mowa w ust. 1, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu, jeżeli założenia programu krzyżowania zwierząt mogą być zrealizowane przez ten związek lub podmiot, a liczba zwierząt objętych oceną wartości użytkowej, które znajdują się w rejestrze, jest wystarczająca do realizacji tego programu.

3. Do wniosku dołącza się:

1) program krzyżowania zwierząt zawierający:

- a) określenie cech użytkowych podlegających doskonaleniu,
- b) opis komponentów i metod krzyżowania,
- c) zasady doboru zwierząt do kojarzeń;

2) opis sposobu identyfikacji zwierząt;

3) opis systemu rejestracji danych o pochodzeniu zwierząt;

4) zakres informacji o zwierzętach wpisywanych do rejestru;

5) zakres prowadzenia oceny wartości użytkowej niezbędny do realizacji programu;

6) opis systemu kontroli danych o zwierzętach wpisanych do rejestru;

7) regulamin prowadzenia tego rejestru;

8) oświadczenie o liczbie zwierząt znajdujących się w posiadaniu członków związku hodowców lub innego podmiotu, które mają uczestniczyć w realizacji programu krzyżowania zwierząt.

4. Związek hodowców lub inny podmiot prowadzące rejestry, o których mowa w ust. 1, składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa

coroczne sprawozdanie zawierające informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 23 w terminie do dnia 31 marca roku następnego.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zgodę, o której mowa w ust. 2, jeżeli podmiot prowadzący rejestr:

- 1) w sposób rażąco narusza przepisy określające sposób prowadzenia rejestru i dokonywania w nim wpisów, w szczególności przepisy art. 24 ust. 1 lub art. 25 ust. 1, lub
- 2) nie składa sprawozdania, o którym mowa w ust. 4, lub
- 3) składa sprawozdanie niezawierające informacji określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 23.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania, jakie powinny spełniać związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o prowadzenie rejestrów, o których mowa w ust. 1, w tym warunki i sposób prowadzenia rejestru oraz wiedzę fachową niezbędną do prowadzenia tego rejestru, a w przypadku bydła, koni, owiec, kóz, pszczoł i stad zwierząt futerkowych minimalną liczebność pogłowia zwierząt niezbędną do prowadzenia rejestru, mając na względzie zapewnienie prawidłowości prowadzonej hodowli i uzyskiwanie zwierząt o wysokiej wartości użytkowej lub hodowlanej.

Art. 23. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji oraz sposób składania sprawozdania, o którym mowa w art. 17 ust. 4, art. 18 ust. 5, art. 21 ust. 4 i art. 22 ust. 4, mając na względzie zapewnienie rzetelnej wiedzy o sposobie prowadzenia przez związki hodowców lub inne podmioty tych ksiąg lub rejestrów.

Art. 24. 1. Nie odmawia się wpisania do księgi lub rejestru zwierząt gospodarskich, w tym przywiezionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które spełniają warunki wpisu.

2. Za dokonanie wpisu zwierząt gospodarskich do ksiąg i rejestrów związek hodowców lub inny podmiot, prowadzące księgę lub rejestr, mogą pobierać opłatę w wysokości nieprzekraczającej maksymalnej kwoty określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 27. Do opłaty przepis art. 7 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

3. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi przychód podmiotu prowadzącego księgę lub rejestr.

Art. 25. 1. Związek hodowców lub inny podmiot, prowadzące księgę lub rejestr:

- 1) informują o warunkach, jakie powinny być spełnione, aby uzyskać wpis zwierząt gospodarskich do księgi lub rejestru;
- 2) wydają na wniosek hodowcy zaświadczenie potwierdzające dokonanie wpisu zwierząt gospodarskich do księgi lub rejestru.

2. Za wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, związek hodowców lub inny podmiot, prowadzące księgę lub rejestr, mogą pobierać opłatę w wysokości nieprzekraczającej maksymalnej kwoty określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 27. Do opłaty przepis art. 7 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

3. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi przychód podmiotu prowadzącego księgę lub rejestr.

Art. 26. 1. Zwierzęta hodowlane z gatunków bydło, owce, kozy i świnie oraz ich materiał biologiczny, a także materiał biologiczny koniowatych, mogą być przedmiotem handlu, jeżeli są zaopatrzone w świadectwo potwierdzające ich pochodzenie, o którym mowa w przepisach Unii Europejskiej dotyczących świadectw obowiązujących w handlu.

2. W świadectwo zaopatruje się zwierzęta i materiał biologiczny podczas transportu. Świadectwo to jest przechowywane co najmniej 12 miesięcy od dnia jego wydania.

3. Za wydanie świadectwa podmiot uprawniony do jego wydawania może pobierać opłatę w wysokości nieprzekraczającej maksymalnej kwoty określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 27. Do opłaty przepis art. 7 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

4. Opłata, o której mowa w ust. 3, stanowi przychód podmiotu wydającego świadectwo.

5. Każdą partię materiału biologicznego wprowadzaną do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zaopatruje się w dokument handlowy, zawierający:

- 1) dane umożliwiające identyfikację dawcy lub dawców tego materiału;
- 2) termin pobrania lub produkcji tego materiału;
- 3) informacje o producencie i odbiorcy tego materiału.

6. Dokument handlowy jest wydawany przez podmioty wprowadzające materiał biologiczny do obrotu, które:

- 1) uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania lub przechowywania i dostarczania nasienia lub
- 2) prowadzą działalność w zakresie pozyskiwania, konserwowania, przechowywania i dostarczania lub przechowywania i dostarczania komórek jajowych lub zarodków, zgodnie z przepisami o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

7. Do wydawania świadectwa i dokumentu handlowego stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

Art. 27. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2, art. 25 ust. 2 i art. 26 ust. 3, mając na względzie koszty wynikające bezpośrednio z czynności wykonywanych przy wpisie do ksiąg lub rejestrów, lub wydawaniu zaświadczeń, lub świadectw.

Art. 28. 1. Rasy zagrożone obejmuje się ochroną zasobów genetycznych, polegającą na utrzymywaniu żywych zwierząt gospodarskich lub gromadzeniu i przechowywaniu materiału biologicznego pochodzącego od tych zwierząt.

2. Ochrona zasobów genetycznych jest prowadzona w sposób określony w programie ochrony zasobów genetycznych. Program ten zawiera:

- 1) wskazanie celu, jaki ma zostać osiągnięty w wyniku jego realizacji;
- 2) zakres i metody służące jego realizacji;
- 3) zakres kriokonserwacji materiału biologicznego i sposób wykorzystania tego materiału.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, podmiot upoważniony do:

- 1) realizacji lub koordynacji działań w zakresie ochrony zasobów genetycznych w zależności od poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich lub
- 2) gromadzenia i przechowywania materiału biologicznego podlegającego kriokonserwacji
 - mając na względzie zapewnienie prawidłowej realizacji działań w zakresie ochrony zasobów genetycznych oraz prawidłowych warunków gromadzenia i przechowywania

materiału biologicznego poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 3:
 - 1) przy tworzeniu i realizacji programu ochrony zasobów genetycznych poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich współdziała ze związkiem hodowców lub innym podmiotem, prowadzącymi daną księgę;
 - 2) informuje właściwego miejscowo powiatowego lekarza weterynarii o liczbie i miejscu utrzymywania zwierząt gospodarskich poszczególnych gatunków objętych ochroną zasobów genetycznych.

Rozdział 4 Rozród zwierząt

Art. 29. 1. W rozrodzie naturalnym wykorzystuje się reproduktory, z wyłączeniem koniowatych, wpisane do ksiąg lub rejestrów, a w przypadku bydła, buhaje, których pochodzenie zostało potwierdzone wynikiem badania grup krwi lub markerów DNA.

2. W hodowli wykorzystuje się:
 - 1) czystorasowe samice hodowlane gatunków bydło i świnie;
 - 2) samice będące mieszańcami świń hodowlanych;
 - 3) zarodki i komórki jajowe pochodzące od:
 - a) czystorasowych zwierząt hodowlanych gatunków bydło i świnie,
 - b) mieszańców świń hodowlanych;
 - 4) owce i kozy oraz komórki jajowe i zarodki od nich pochodzące, które spełniają wymagania określone w prze-

pisach Unii Europejskiej dotyczących dopuszczania do hodowli owiec i kóz.

3. W sztucznym unasiennianiu wykorzystuje się, z wyłączeniem koniowatych:

1) reproduktory:

- a) wpisane do księgi albo rejestru,
- b) których pochodzenie zostało potwierdzone wynikiem badania grup krwi lub markerów DNA – w przypadku buhajów,
- c) ocenione na podstawie wyniku oceny własnych cech użytkowych, ich rozwoju osobniczego i które zostały poddane ocenie wartości hodowlanej, a w przypadku świń również pochodzące z linii hodowlanych, które zostały poddane ocenie wartości użytkowej i hodowlanej, lub
- d) ocenione i dopuszczone do rozrodu w państwie członkowskim Unii Europejskiej – w przypadku bydła i świń;

2) nasienie pochodzące od reproduktorów:

- a) wpisanych do księgi albo rejestru,
- b) których pochodzenie zostało potwierdzone wynikiem badania grup krwi lub markerów DNA – w przypadku buhajów,
- c) ocenionych na podstawie wyniku oceny własnych cech użytkowych, ich rozwoju osobniczego i które zostały poddane ocenie wartości hodowlanej, a w przypadku świń również pochodzące z linii hodowlanych, które zostały poddane ocenie wartości użytkowej i hodowlanej, lub

d) ocenionych i dopuszczonych do rozrodu w państwie członkowskim Unii Europejskiej – w przypadku bydła i świń, lub

e) w ilości niezbędnej do przeprowadzenia oceny wartości hodowlanej lub oceny mieszańców w zakresie określonym dla poszczególnych gatunków w programach hodowlanych.

4. Wymagań określonych w ust. 3 pkt 1 lit. c i d oraz pkt 2 lit. c-e, nie stosuje się do buhajów ras zagrożonych lub nasienia od nich pochodzącego, których wykorzystanie w sztucznym unasiennianiu wynika z realizacji programu hodowlanego dla księgi.

5. Rozpłodniki koniowatych lub nasienie od nich pochodzące mogą być wykorzystywane w rozrodzie, zgodnie z warunkami określonymi w ust. 3, jeżeli wynika to z krajowego programu hodowlanego danej rasy lub odmiany w obrębie rasy.

6. Ocena wartości hodowlanej bydła i świń, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lit. c i d oraz pkt 2 lit. c i d, jest przeprowadzana zgodnie z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi oceny wartości użytkowej i hodowlanej.

Art. 30. 1. Jeżeli istnieją wątpliwości co do prawidłowej interpretacji wyników oceny, o której mowa w art. 29 ust. 3 pkt 1 lit. c i d oraz pkt 2 lit. c i d, której poddano buhaje i knury, można wystąpić o wydanie opinii biegłego.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, na wniosek, do którego została załączona opinia biegłego potwierdzająca wątpliwości, wystąpić do Komisji Europejskiej z wnioskiem o podjęcie środków określonych w przepisach Unii Europejskiej²⁾.

Art. 31. 1. Wykorzystywanie w sztucznym unasiennianiu, pochodzących z państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, zwanego dalej „państwem trzecim”, buhajów lub ich nasienia wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje na czas określony zgodę, o której mowa w ust. 1, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek właściciela lub posiadacza buhaja lub jego nasienia.

3. Do wniosku dołącza się pozytywną opinię właściwego związku hodowców lub innego podmiotu, prowadzących księgę lub rejestr, wydaną nie później niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie.

Art. 32. 1. W rozrodzie pszczoł wykorzystuje się trutnie pochodzące od matek pszczelich wpisanych do ksiąg lub rejestrów dla linii hodowlanych pszczoł lub od ich córek.

2. Sejmik województwa, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu, prowadzących księgę linii pszczoł, może, w drodze uchwały, zakazać na terenie województwa lub jego części utrzymywania pszczoł lub dopuścić utrzymywanie pszczoł określonej linii. Zadanie to jest zadaniem z zakresu administracji rządowej.

Art. 33. 1. Podmiot prowadzący sztuczne unasiennianie:

- 1) zaopatruje się w nasienie wyłącznie u podmiotu posiadającego zezwolenie na pozyskiwanie, konfekcjonowanie, przechowywanie i dostarczanie nasienia lub przechowywanie i dostarczanie nasienia;
- 2) wykorzystuje nasienie od reproduktorów spełniających wymagania określone w art. 29 ust. 3 i 5 oraz art. 31 ust. 1;
- 3) wydaje zaświadczenie o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania i prowadzi dokumentację w tym zakresie;
- 4) przekazuje do systemu informatycznego, o którym mowa w art. 6 pkt 2 lit. a, informacje o zabiegach sztucznego unasienniania wykonanych w stadach bydła ras mlecznych objętych oceną wartości użytkowej.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1 pkt 4, jest przekazywana:
 - 1) podmiotowi prowadzącemu system informatyczny w formie elektronicznej, w formie przez niego określonym, niezwłocznie po wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania;
 - 2) przez podmiot dostarczający nasienie, jeżeli zostało mu to zlecone przez podmiot prowadzący sztuczne unasiennianie; przekazanie to może nastąpić nieodpłatnie.
3. Zabiegi sztucznego unasienniania wykonują osoby, które:
 - 1) złożyły z wynikiem pozytywnym egzamin kończący szkolenie z zakresu sztucznego unasienniania, obejmujące:
 - a) zajęcia teoretyczne z zakresu:
 - anatomii i fizjologii zwierząt,
 - regulacji prawnych dotyczących organizacji hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich,
 - selekcji i doboru zwierząt do kojarzeń,
 - interpretacji informacji zawartych w dokumentach hodowlanych,
 - b) zajęcia praktyczne z zakresu:
 - postępowania z nasieniem,
 - wykonywania zabiegów sztucznego unasienniania;
 - 2) uzyskały uprawnienia do ich wykonywania na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej i posiadają zaświadczenie potwierdzające nabycie tych uprawnień.
4. Szkolenie może być prowadzone przez podmiot, który uzyskał zgodę ministra właściwego do spraw rolnictwa.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek podmiotu, zgodę na prowadzenie szkolenia, jeżeli podmiot zamierzający je prowadzić przedstawi:

- 1) program szkolenia uwzględniający zakres, o którym mowa w ust. 3, oraz plan jego realizacji;
- 2) wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia;
- 3) tryb powoływania komisji egzaminacyjnej oraz kwalifikacje osób wchodzących w jej skład;
- 4) sposób przeprowadzania egzaminu kończącego szkolenie;
- 5) zakres informacji zawartych w protokole, o którym mowa w ust. 7.

6. Podmiot, o którym mowa w ust. 4, powołuje komisję egzaminacyjną w celu przeprowadzenia egzaminu kończącego szkolenie.

7. Komisja egzaminacyjna, niezwłocznie po przeprowadzeniu egzaminu, sporządza protokół z jego przebiegu.

8. Podmiot, o którym mowa w ust. 4, na podstawie protokołu zawierającego wyniki przeprowadzonego egzaminu, wydaje zaświadczenie o ukończeniu szkolenia.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji administracyjnej, zgodę, o której mowa w ust. 5, jeżeli podmiot prowadzący szkolenie:

- 1) nie realizuje programu szkolenia;
- 2) nie wydaje zaświadczeń o ukończeniu szkolenia lub wydaje zaświadczenia niezgodne ze wzorem;
- 3) nie powołuje komisji egzaminacyjnej lub powołuje w jej skład osoby, które nie posiadają wymaganych kwalifikacji;
- 4) nie spełnia warunku określonego w ust. 7.

Art. 34. 1. Działalność w zakresie:

1) pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia,

2) przechowywania i dostarczania nasienia

– może być prowadzona po uzyskaniu zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje zezwolenie na prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 1, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek podmiotu, który:

1) wskaże miejsce i zasięg terytorialny prowadzenia działalności, która ma być objęta zezwoleniem;

2) przedstawi, w przypadku działalności określonej w ust. 1 pkt 1, program oceny i selekcji reproduktorów pozytywnie zaopiniowany przez związek hodowców lub inny podmiot, prowadzące księgę albo rejestr, oraz związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt gospodarskich, których dotyczy program, dla każdego gatunku i rasy zwierząt gospodarskich.

3. Do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się decyzję wydaną przez powiatowego lekarza weterynarii o spełnieniu wymagań weterynaryjnych, określonych w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt do prowadzenia działalności w zakresie określonym w ust. 1.

4. Podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 1, informuje powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce jej prowadzenia o liczbie zwierząt gospodarskich poszczególnych gatunków przeznaczonych do produkcji nasienia i miejscu ich utrzymywania.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa zezwolenie na prowadzenie działalności wymienionej w ust. 1, jeżeli nie jest realizowany program oceny i selekcji reproduktorów, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

Art. 35. Przepisów art. 29, 32 i art. 34 ust. 1 nie stosuje się do badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych w dziedzinie hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich przez jednostki badawczo-rozwojowe, instytuty naukowo-badawcze i szkoły wyższe.

Art. 36. Program oceny i selekcji reproduktorów mający na celu zapewnienie postępu hodowlanego lub zachowanie określonych cech obejmuje, w szczególności:

- 1) zasady wyboru:
 - a) reproduktorów na ojców następnego pokolenia,
 - b) samic na matki reproduktorów;
- 2) sposób i zasady doboru rodziców w celu uzyskania następnego pokolenia reproduktorów;
- 3) zasady selekcji potomstwa męskiego oraz sposób prowadzenia oceny tego potomstwa;
- 4) zasady i metody oceny wartości hodowlanej reproduktorów;
- 5) zakres i cel wykorzystywania rozplodników i materiału biologicznego.

Art. 37. 1. Produkcję piskląt prowadzi się przy wykorzystaniu jaj wylęgowych pochodzących od rodów wpisanych do ksiąg lub mieszańców wpisanych do rejestrów.

2. Pisklęta hodowlane drobiu mogą być wprowadzone do obrotu, jeżeli pochodzą od rodów wpisanych do ksiąg lub mieszańców wpisanych do rejestrów.

Art. 38. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki zootechniczne, jakie powinien spełniać materiał biologiczny,
 - 2) warunki i tryb wydawania i przechowywania zaświadczeń o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania lub przeniesienia zarodków oraz ich wzory
- mając na względzie zapewnienie bezpiecznego obrotu materiałem biologicznym oraz ujednoczenie informacji zawartych w tych zaświadczeniach.

Art. 39. Dopuszcza się przywóz bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz materiału biologicznego od nich pochodzącego z terytorium państwa trzeciego, jeżeli:

- 1) zwierzęta te zostały wpisane lub pochodzą od zwierząt gospodarskich wpisanych do ksiąg lub rejestrów prowadzonych przez podmioty spełniające wymagania,
 - 2) są zaopatrzone w świadectwa potwierdzające ich pochodzenie
- określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących handlu z państwami trzecimi.

Rozdział 5

Kontrola hodowli zwierząt i rozrodu

Art. 40. 1. Kontrole, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, są przeprowadzane u podmiotów wykonujących zadania z zakresu hodowli zwierząt i rozrodu innych niż Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.

2. Pracownicy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt wykonują czynności kontrolne w ramach kontroli, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu upoważnienia do ich wykonywania udzielonego przez dyrektora tej jednostki lub osobę przez niego upoważnioną.

3. Pracownicy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, o których mowa w ust. 2, wykonując czynności kontrolne, po przedstawieniu upoważnienia, o którym mowa w ust. 2, mają prawo do:

- 1) wstępu na grunty i do obiektów, w których są utrzymywane zwierzęta gospodarskie, do zakładów wylęgu drobiu oraz do obiektów, w których jest produkowany i przechowywany materiał biologiczny;
- 2) oględzin zwierząt, przeprowadzania badań i pobierania próbek krwi oraz próbek materiału biologicznego;
- 3) kontroli dokumentów hodowlanych i innych dokumentów związanych z przedmiotem kontroli;
- 4) żądania pisemnych i ustnych wyjaśnień związanych z przedmiotem kontroli.

4. Czynności kontrolne przeprowadza się w obecności podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, z zachowaniem przepisów sanitarnych i weterynaryjnych.

5. Podmiot kontrolowany lub osoba przez niego upoważniona umożliwia przeprowadzenie kontroli, w tym udostępnia dokumenty hodowlane oraz inne dokumenty związane z przedmiotem kontroli, a także doprowadza zwierzęta.

Art. 41. 1. Pracownicy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt wykonujący czynności kontrolne sporządzają protokół z przebiegu kontroli.

2. W przypadku stwierdzenia uchybień dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt lub osoba przez niego upoważniona wyznacza termin ich usunięcia, nie krótszy niż 7 dni.

3. Jeżeli stwierdzone uchybienia nie zostaną usunięte w określonym terminie, dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt lub osoba przez niego upoważniona występuje do ministra właściwego do spraw rolnictwa z wnioskiem o:

- 1) cofnięcie uprawnień, o których mowa w art. 17 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 21 ust. 1 lub art. 22 ust. 1;
- 2) zmianę lub uchylenie rozporządzenia wydanego na podstawie art. 11 ust. 4 lub art. 28 ust. 3;
- 3) cofnięcie zezwolenia, o którym mowa w art. 34 ust. 1.

Art. 42. Dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt składa ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa coroczne sprawozdanie z kontroli przeprowadzonych w roku poprzednim w terminie do dnia 31 stycznia.

Rozdział 6

Warunki udziału koniowatych w zawodach konnych

Art. 43. 1. Zawody konne służą ocenie wartości użytkowej koniowatych i są przeprowadzane zgodnie z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi przeprowadzania zawodów konnych z udziałem koniowatych.

2. Warunki dotyczące zawodów konnych nie mogą wprowadzać różnic między koniowatymi, które zostały wpisane do ksiąg lub zostały w nich zarejestrowane i kandydują do wpisu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (koniowate zarejestrowane), a koniowatymi zarejestrowanymi w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, w odniesieniu do:

- 1) warunków ich udziału w zawodach, a zwłaszcza wymagań minimalnych lub maksymalnych;
- 2) kryteriów sędziowania;
- 3) nagród pieniężnych lub zysków, które pochodzą z tych zawodów.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do:
 - 1) zawodów organizowanych dla koniowatych, wpisanych do ksiąg, których celem jest ich selekcja;
 - 2) zawodów regionalnych, których celem jest selekcja koniowatych;
 - 3) imprez historycznych lub tradycyjnych.
4. Organizator zawodów konnych niezwłocznie powiadamia na piśmie posiadacza o przyczynach niedopuszczenia zwierzęcia do udziału w tych zawodach.
5. Organizator zawodów konnych przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie 14 dni od dnia, w którym odbyły się te zawody, w formie pisemnej i elektronicznej, informacje o tych zawodach zawierające:
 - 1) określenie rodzaju lub typu zawodów konnych;
 - 2) wskazanie sposobu przeznaczenia nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym procentowego udziału nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych;
 - 3) kryteria podziału nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym kryteria podziału nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych.
6. Na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych organizator zawodów konnych może przeznaczyć nie więcej niż 20% nagród pieniężnych lub zysków z tych zawodów.
7. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje, o których mowa w ust. 5, Komisji Europejskiej i innym państwom członkowskim Unii Europejskiej.

Rozdział 7

Zasady współpracy w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem prawodawstwa zootechnicznego

Art. 44. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa współpracuje z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa zootechnicznego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane, zwanych dalej „właściwą władzą”, oraz Komisją Europejską w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem prawodawstwa zootechnicznego.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa:

- 1) podejmuje współpracę z urzędu lub na wniosek właściwej władzy lub Komisji Europejskiej;
- 2) przekazuje informacje uzyskane przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt przy wykonywaniu kontroli zootechnicznej w handlu oraz inne informacje w zakresie przestrzegania prawodawstwa zootechnicznego właściwej władzy lub Komisji Europejskiej.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może odmówić przekazania informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2, właściwej władzy lub podjęcia innych działań mogących stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa, podając uzasadnienie tej odmowy.

4. Do informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 2, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych.

5. Informacje dotyczące działań:

- 1) naruszających lub mogących naruszać prawodawstwo zootechniczne w stopniu zagrażającym zdrowiu publicznemu lub
- 2) mających szczególne znaczenie dla Unii Europejskiej lub powodujących konsekwencje dla innych państw członkowskich Unii Europejskiej

- minister właściwy do spraw rolnictwa, po porozumieniu z Komisją Europejską i właściwą władzą zainteresowanych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz w przypadku braku innych środków zapobiegawczych, podaje do publicznej wiadomości w środkach masowego przekazu.

Art. 45. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje działań i informacji objętych współpracą ministra właściwego do spraw rolnictwa z właściwą władzą i Komisją Europejską oraz tryb tej współpracy, mając na względzie zapewnienie:

- 1) prawidłowego stosowania prawodawstwa zootechnicznego;
- 2) wykrywania naruszeń tego prawodawstwa i zapobieganie im;
- 3) przekazywania informacji o zawieranych między Rzeczpospolitą Polską a państwami trzecimi umowach lub porozumieniach w zakresie zootechniki.

Rozdział 8 Przepisy karne

Art. 46. 1. Kto:

- 1) wykorzystuje w rozrodzie naturalnym reproduktora niespełniającego wymagań określonych w art. 29 ust. 1 i 5,
- 2) wykorzystuje w rozrodzie pszczoł trutnie niespełniające wymagań określonych w art. 32 ust. 1,
- 3) utrzymuje pszczoły wbrew zakazowi określonemu przez sejmik województwa w uchwale wydanej na podstawie art. 32 ust. 2,

- 4) utrzymuje pszczoły innych linii niż określone przez sejmik województwa w uchwale wydanej na podstawie art. 32 ust. 2,
- 5) wykonuje zabiegi sztucznego unasienniania:
 - a) wykorzystując nasienie rozplodników niespełniających wymagań określonych w art. 29 ust. 3 i 5 oraz art. 31 ust. 1,
 - b) niespełniając wymagań określonych w art. 33 ust. 1-3,
- 6) przy wprowadzaniu materiału biologicznego do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) nie wydaje dokumentu, o którym mowa w art. 26 ust. 5, lub
 - b) wydaje dokument handlowy:
 - niespełniający wymagań określonych w art. 26 ust. 5 lub
 - nie posiadający zezwolenia określonego w art. 34 ust. 1, lub
 - nie posiadający decyzji stwierdzającej spełnienie wymagań weterynaryjnych określonych w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt dla prowadzenia działalności w zakresie pobierania, konserwowania, przechowywania i dostarczania komórek jajowych i zarodków lub przechowywania i dostarczania komórek jajowych i zarodków wykorzystywanych w rozrodzie zwierząt, lub posiadając decyzję zakazującą prowadzenia tej działalności,
- 7) prowadzi działalność w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia lub przechowywania i dostarczania nasienia, nie posia-

dając zezwolenia wydanego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa na podstawie art. 34 ust. 1,

- 8) wykorzystuje do produkcji piskląt jaja wylęgowe nie spełniające wymagań określonych w art. 37 ust. 1,
- 9) wprowadza do obrotu pisklęta hodowlane drobiu nie spełniające wymagań określonych w art. 37 ust. 2,
- 10) organizuje zawody konne:
 - a) nie przestrzegając warunków określonych w art. 43 ust. 2 lub
 - b) nie powiadamiając niezwłocznie na piśmie posiadacza o przyczynach niedopuszczenia zwierzęcia do udziału w zawodach konnych, lub
 - c) nie przekazując ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie 14 dni od dnia, w którym odbyły się zawody konne, informacji określonych w art. 43 ust. 5, lub
 - d) przeznaczając więcej niż 20% nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych,
- 11) wprowadza do handlu materiał biologiczny bydła, owiec, kóz, świń i koniowatych niezaopatrzony w świadectwo potwierdzające jego pochodzenie, o którym mowa w przepisach Unii Europejskiej dotyczących świadectw obowiązujących w handlu, lub zaopatruje go w świadectwa niespełniające tych wymagań

– podlega karze grzywny.

2. W razie popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 pkt 2-4, 8 i 9, można orzec przepadek rzeczy stanowiącej przedmiot wykroczenia, choćby nie stanowiła własności sprawcy.

3. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje na zasadach i w trybie określonym w Kodeksie o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 9

Przepisy szczególne, przejściowe i końcowe

Art. 47. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłosi, w drodze obwieszczenia, wykaz przepisów Unii Europejskiej dotyczących hodowli zwierząt i rozrodu, o których mowa w art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 4, art. 14 ust. 1, art. 17 ust. 2, art. 20 ust. 2, art. 21 ust. 2, art. 26 ust. 1, art. 29 ust. 2 pkt 4 i ust. 6, art. 39 oraz art. 43 ust. 1.

Art. 48. 1. Do czasu upoważnienia związków hodowców lub innych podmiotów, na podstawie art. 11 ust. 4, zadania związane z:

- 1) prowadzeniem oceny wartości użytkowej lub hodowlanej pszczół i stad zwierząt futerkowych,
- 2) publikowaniem wyników oceny wartości użytkowej lub hodowlanej pszczół i stad zwierząt futerkowych
– prowadzi Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.

2. Za prowadzenie oceny wartości użytkowej pszczół i stad zwierząt futerkowych Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt pobiera opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa. Do opłaty przepis art. 7 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłaty, o której mowa w ust. 2, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt przy prowadzeniu oceny wartości użytkowej pszczół i zwierząt futerkowych, a także publikowaniu jej wyników.

Art. 49. 1. Do udostępniania akcji lub udziałów w jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa utworzonych w celu prowadzenia działalności w zakresie sztucznego unasienniania na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 57, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.³⁾), z tym że:

1) ilekroć w tych przepisach jest mowa o:

- a) uprawnionych rolnikach – rozumie się przez to osoby fizyczne i prawne prowadzące chów i hodowlę zwierząt gospodarskich, które w okresie 5 lat przed wejściem w życie ustawy, o której mowa w art. 57, korzystały z usług sztucznego unasienniania Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt i jej oddziałów,
- b) przedsiębiorstwie państwowym – rozumie się przez to stację hodowli i unasienniania zwierząt, będącą oddziałem Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt,
- c) dniu wykreślenia z rejestru komercjalizowanego przedsiębiorstwa państwowego – rozumie się przez to dzień likwidacji stacji hodowli i unasienniania zwierząt;

2) nabycie akcji lub udziałów w tych spółkach następuje na podstawie ostatecznej listy uprawnionych rolników przekazanej ministrowi właściwemu do spraw Skarbu Państwa zgodnie z przepisami wykonawczymi wydanymi na podstawie art. 38 ustawy, o której mowa w art. 57.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa określi, w drodze rozporządzenia, tryb nabywania akcji lub udziałów przez osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, mając na względzie należyte zabezpieczenie interesu Skarbu Państwa.

Art. 50. 1. Związek hodowców lub inny podmiot, który w dniu wejścia w życie ustawy prowadzi ocenę wartości użytkowej lub hodowlanej poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich na podstawie art. 8 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 57, traci prawo do jej prowadzenia, jeżeli przed upływem 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nie przedstawi zakresu i metodyki prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej, a w odniesieniu do gatunków nieobjętych przepisami o identyfikacji i rejestracji zwierząt oraz świń – sposobu oznakowania i identyfikacji zwierząt do celów hodowlanych.

2. Podmiot upoważniony do prowadzenia:

1) specjalistycznych szkoleń zawodowych dla osób prowadzących ocenę wartości użytkowej zwierząt gospodarskich lub sztuczne unasiennianie oraz do wydawania zaświadczeń w tym zakresie, na podstawie art. 8a, lub

2) działalności w zakresie pobierania, konserwowania, przechowywania i dostarczania komórek jajowych i zarodków, na podstawie art. 26 ust. 2, lub

3) działalności w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia lub przechowywania i dostarczania nasienia, na podstawie art. 29 ust. 1

– ustawy, o której mowa w art. 57, zachowuje prawo do ich prowadzenia.

3. Związek hodowców lub inny podmiot, który został upoważniony do prowadzenia określonej księgi lub rejestru na podstawie art. 14 ust. 2 i art. 20 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 57, zachowuje prawo do jej prowadzenia.

4. Osoby, które ukończyły kurs, o którym mowa w art. 28 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 57, zachowują prawo wykonywania sztucznego unasienniania.

Art. 51. 1. Wpisy zwierząt do ksiąg lub rejestrów prowadzonych na podstawie dotychczasowych przepisów uważa się za wpisy dokonane zgodnie z przepisami ustawy.

2. Dokumentację hodowlaną wydaną przed wejściem w życie ustawy uważa się za dokumentację hodowlaną wydaną zgodnie z przepisami ustawy.

Art. 52. Z dniem wejścia w życie ustawy Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt utworzone na podstawie art. 6 ustawy, o której mowa w art. 57, staje się Krajowym Centrum Hodowli Zwierząt w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 53. Związek hodowców lub inny podmiot prowadzące księgę, o której mowa w art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1, lub rejestr, o którym mowa w art. 21 ust. 1 i art. 22 ust. 1, składają ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa po raz pierwszy sprawozdanie zawierające informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 23, za okres od dnia wejścia w życie ustawy do końca roku kalendarzowego w terminie do dnia 31 marca roku następnego.

Art. 54. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 8 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 57, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 11 ust. 4 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 55. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6, art. 14 ust. 3, art. 20 ust. 3, art. 21a ust. 4, art. 36, art. 38 i art. 40h ustawy, o której mowa w art. 57, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 5 ust. 3, art. 18 ust. 7, art. 22 ust. 6, art. 28 ust. 3, art. 38, art. 45 i art. 49 ust. 2 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia jej wejścia w życie.

Art. 56. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 57, zachowują moc do dnia ich uchylecia.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa uchyli, w drodze rozporządzenia, akt wykonawczy wydany na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 57, zachowany czasowo w mocy zgodnie z ust. 1, nie później niż po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 57. Traci moc ustawa z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 866).

Art. 58. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia:

- 1) dyrektywy Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.Urz. WE L 206 z 12.08.1977, str. 8, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 3, str. 153, z późn. zm.),
- 2) dyrektywy Rady 87/328/EWG z dnia 18 czerwca 1987 r. w sprawie dopuszczania zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła do celów hodowlanych (Dz.Urz. WE L 167 z 26.06.1987, str. 54, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 240),
- 3) dyrektywy Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń (Dz.Urz. WE L 382 z 31.12.1988, str. 36; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 8, str. 172),
- 4) dyrektywy Rady 89/361/EWG z dnia 30 maja 1989 r. dotyczącej owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz.Urz. WE L 153 z 6.06.1989, str. 30; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 53),
- 5) dyrektywy Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych (Dz.Urz. WE L 351 z 2.12.1989, str. 34; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 135),
- 6) dyrektywy Rady 90/118/EWG z dnia 5 marca 1990 r. w sprawie dopuszczania do hodowli czystorasowych świń hodowlanych (Dz.Urz. WE L 71 z 17.03.1990, str. 34; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 42),
- 7) dyrektywy Rady 90/119/EWG z dnia 5 marca 1990 r. w sprawie dopuszczania do hodowli mieszańców świń hodowlanych (Dz.Urz. WE L 71 z 17.03.1990, str. 36; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 44),

- 8) dyrektywy Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 29, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 138, z późn. zm.),
 - 9) dyrektywy Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi (Dz.Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 55; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 165),
 - 10) dyrektywy Rady 90/428/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiającej warunki udziału w takich zawodach (Dz.Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 60, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 170, z późn. zm.),
 - 11) dyrektywy Rady 91/174/EWG z dnia 25 marca 1991 r. ustanawiającej wymogi zootechniczne i rodowodowe przy wprowadzaniu do obrotu zwierząt czystorasowych oraz zmieniającej dyrektywę 77/504/EWG oraz 90/425/EWG (Dz.Urz. WE L 85 z 5.04.1991, str. 37; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 177),
 - 12) dyrektywy Rady 94/28/WE z dnia 23 czerwca 1994 r. ustanawiającej zasady odnoszące się do warunków genealogicznych i zootechnicznych stosowanych w przywozie z państw trzecich zwierząt, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków oraz zmieniającej dyrektywę 77/504/EWG w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.Urz. WE L 178 z 12.07.1994, str. 66; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 16, str. 238),
 - 13) dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy, uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz.Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5).
- ²⁾ Art. 8 dyrektywy Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.Urz. WE L 206 z 12.08.1977, str. 8, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 3, str. 153, z późn. zm.) lub art. 11 dyrektywy Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń (Dz.Urz. WE L 382 z 31.12.1988, str. 36; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 8, str. 172).
- ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 169, poz. 1387 i Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 i 2722, z 2005 r. Nr 167, poz. 1400, Nr 169, poz. 1418, Nr 178, poz. 1479 i Nr 184, poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 721 i Nr 208, poz. 1532.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich ma zastąpić dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 866). Ustawa ta była zgodna z obowiązującymi przepisami Unii Europejskiej w dniu przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej. Od tego czasu ukazało się szereg nowych przepisów Unii Europejskiej, które państwo członkowskie ma obowiązek implementować do prawa krajowego. Ponadto dotychczasowa ustawa zawierała szereg regulacji, które są zawarte w decyzjach Komisji. Zgodnie z zasadami określonymi w ogłoszeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 maja 2004 r. w sprawie stosowania prawa Unii Europejskiej (M.P. Nr 20, poz. 359), decyzje Komisji Europejskiej kierowane do wszystkich państw członkowskich są dla nich wiążące, w związku z powyższym konieczne jest wykreślenie z treści dotychczasowej ustawy przepisów, które są regulowane w decyzjach Komisji i wprowadzenie bezpośrednich odsłań do aktów, które zostały opublikowane w Polskim wydaniu specjalnym Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej. Równocześnie z uwagi na fakt, że przepisy Unii Europejskiej w zakresie zootechniki dotyczą tylko niektórych gatunków zwierząt gospodarskich (bydło, świnie, owce, kozy i koniowate), konieczne jest pozostawienie krajowych regulacji dla pozostałych gatunków zwierząt gospodarskich oraz uregulowanie tych dziedzin, które nie są uregulowane w prawie wspólnotowym, w tym w szczególności dotyczące obrotu wewnętrznego. Ponieważ zakres planowanych zmian wykluczył możliwość wprowadzenia ich w drodze nowelizacji, uznano za konieczne opracowanie projektu nowej ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, która zastąpi dotychczas obowiązującą ustawę.

Projekt ustawy reguluje sprawy z zakresu hodowli i oceny wartości użytkowej i hodowlanej, ochrony zasobów genetycznych, prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów, a także nadzoru nad hodowlą i rozrodem zwierząt gospodarskich.

Przy opracowaniu projektu ustawy wykorzystano konstrukcję dotychczas obowiązującej ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r., która była aktem prawnym czytelnym.

nym i sprawnie funkcjonującym. Na podstawie przepisów tej ustawy dokonał się bardzo istotny proces uspołecznienia hodowli, tj. przekazania związkom hodowców lub innym podmiotom zadań z zakresu oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt gospodarskich oraz hodowli poszczególnych gatunków zwierząt, które dotychczas były realizowane przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt będące następcą prawnym Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt realizowało powierzone mu w drodze ustawy zadania związane z prowadzeniem oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt gospodarskich oraz prowadziło księgi hodowlane.

W ostatnich latach prowadzenie oceny i ksiąg hodowlanych bydła ras mięsnych, świń, drobiu oraz bydła ras mlecznych zostało przekazane związkom hodowców lub innym podmiotom. Ten stan znalazł odzwierciedlenie w opracowanym projekcie ustawy, w którym ograniczone zostały zadania Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt w zakresie prowadzenia oceny wartości użytkowej i hodowlanej, a zwiększona samodzielność w podejmowaniu decyzji przez związki hodowców lub inne podmioty, które przejmując zadania hodowlane decydują o dalszym kierunku rozwoju poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich. Obecnie Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt prowadzi księgi hodowlane oraz ocenę wartości użytkowej jedynie dla zwierząt futerkowych i pszczoł. Projekt ustawy stwarza możliwość przekazania tych zadań związkom hodowców lub innym podmiotom, gdy będą one organizacyjnie przygotowane do ich prowadzenia.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie przekształcenia Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt w jednostkę budżetową, z dniem 1 stycznia 2007 r. zakład budżetowy Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt został przekształcony w jednostkę budżetową o nazwie Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt. Utworzone zostało również gospodarstwo pomocnicze, które będzie prowadziło laboratorium referencyjne poddające badaniom mleko w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz oraz laboratorium badania grup krwi. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt będzie również prowadziło kontrolę zootechniczną w handlu oraz kontrolowało podmioty prowadzące działalność w zakresie oceny, hodowli i rozrodu zwierząt. Docelowo, po przekazaniu zadań związanych z prowadzeniem ksiąg hodowlanych i oceny

wartości użytkowej lub hodowlanej pszczoł i zwierząt futerkowych związkom hodowców lub innym podmiotom oraz po przekazaniu prowadzenia laboratorium referencyjnego związkowi hodowców lub innemu podmiotowi, które zostały upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej bydła, planowane jest przejęcie przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi realizacji pozostałych zadań Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt określonych w ustawie.

Projekt ustawy zakłada, że związek hodowców lub inny podmiot, które prowadzą księgi bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz rejestr świń, powinny wystąpić z wnioskiem do ministra właściwego do spraw rolnictwa o uznanie tego związku lub podmiotu. Minister właściwy do spraw rolnictwa dokonuje ich uznania, jeżeli związek hodowców lub inny podmiot spełniają wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących uznawania organizacji prowadzących lub zakładających księgi hodowlane, tj.: decyzji Komisji 84/247/EWG z dnia 27 kwietnia 1984 r. ustanawiającej kryteria uznawania stowarzyszeń i organizacji hodowców, które prowadzą lub zakładają księgi zwierząt zarodowych dla zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła, decyzji Komisji nr 89/501/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania i nadzoru związków hodowców i organizacji hodowlanych, które zakładają lub prowadzą księgi zwierząt zarodowych świń hodowlanych czystorasowych, decyzji Komisji 90/254/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania organizacji i stowarzyszeń hodowców, które zakładają lub prowadzą księgi zwierząt zarodowych owiec i kóz hodowlanych czystorasowych, decyzji Komisji 92/353/EWG z dnia 11 czerwca 1992 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania lub uznawania organizacji lub stowarzyszeń, które prowadzą lub zakładają księgi stadne dla zwierząt z rodziny koniowatych, decyzji Komisji 89/504/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania i nadzoru związków hodowców, organizacji hodowlanych i prywatnych przedsiębiorstw, które zakładają lub prowadzą rejestry świń hodowlanych mieszańców. Taki tryb postępowania stosowany jest we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej, gdzie związki hodowców, które prowadzą księgi hodowlane, występują z wnioskiem o ich uznanie przez właściwą władzę w państwie, w którym związek ten ma swoją siedzibę główną. Tylko dokumenty hodowlane wydane przez uznany związek hodowców, które obowiązują w handlu

zwierzętami hodowanymi i materiałem biologicznym od nich pochodzącym są akceptowane w pozostałych państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Taki tryb uznawania związków hodowców dotyczy tylko związków hodowców lub innych podmiotów prowadzących księgi bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych. Dlatego w projekcie ustawy określono wymagania, jakie powinny spełniać związki hodowców lub inne podmioty, które prowadzą księgi drobiu, pszczoł i zwierząt futerkowych. W projekcie ustawy wprowadzono również upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania rozporządzenia, w którym określi on dodatkowe wymagania, jakie powinny spełniać związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o prowadzenie ksiąg, w tym warunki i sposób prowadzenia ksiąg oraz wiedzę fachową niezbędną do prowadzenia danej księgi.

Podobne rozwiązanie przewidziano w przypadku ubiegania się przez związek hodowców lub inny podmiot o prowadzenie rejestrów dla wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich oprócz świń.

Projekt ustawy przewiduje również, że związki hodowców lub inne podmioty, które zostały upoważnione przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów, będą mogły pobierać opłatę za dokonanie wpisu zwierząt do księgi lub rejestru lub wydanie, na wniosek hodowcy, zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do księgi lub rejestru. Pobierana opłata stanowić będzie przychód tego podmiotu, a jej wysokość nie będzie mogła przekroczyć maksymalnej wysokości kwoty określonej w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa na podstawie art. 27 projektu ustawy. Wysokość tej kwoty zostanie ustalona na podstawie kosztów wynikających z czynności wykonywanych przy wpisie do ksiąg lub rejestrów lub wydawaniu zaświadczenia. Wysokość opłaty pobieranej za wykonanie tych czynności nie może się różnić, w przypadku gdy do księgi lub rejestru zostało wpisane zwierzę urodzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czy też zwierzę, które zostało przywiezione z innego kraju członkowskiego Unii Europejskiej. Zasada ta obowiązuje również w przypadku wydawania zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do księgi lub rejestru.

Związek hodowców lub inny podmiot, które prowadzą księgi hodowlane mogą wystąpić do ministra właściwego do spraw rolnictwa z wnioskiem o upoważnie-

nie ich do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej. Upoważnienie to zostanie udzielone, jeżeli związek hodowców lub inny podmiot przedstawi metodykę prowadzenia tej oceny. W dotychczas obowiązującej ustawie, zakres i metodykę prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt określał, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rolnictwa. Oznaczało to, że każda zmiana w metodyce wprowadzana na wniosek prowadzącego ocenę wymagała nowelizacji tego rozporządzenia. Dlatego w celu ułatwienia prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej związkom hodowców lub innym podmiotom, które zostały upoważnione do prowadzenia oceny i które realizują określone przez siebie cele hodowlane, w projekcie ustawy wprowadzono możliwość samodzielnego określenia zakresu i metodyki prowadzenia tej oceny. Rozwiązanie to usprawni prowadzenie oceny, ale jednocześnie na podmiot upoważniony do prowadzenia oceny nałożono obowiązek informowania ministra właściwego do spraw rolnictwa o zamiarze dokonania zmiany w zakresie lub metodyce prowadzonej oceny wartości użytkowej lub hodowlanej. Informacja ta powinna być przekazana co najmniej na 30 dni przed dniem wprowadzenia tej zmiany i powinna obejmować zakres, cel i uzasadnienie wprowadzenia zmiany oraz termin jej wprowadzenia. Rozwiązanie takie nie jest sprzeczne z przepisami Unii Europejskiej w szczególności z: decyzją Komisji 2006/427/WE z dnia 20 czerwca 2006 r. ustanawiającą metody oceny wartości użytkowej i metody oceny wartości genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła, decyzją Komisji 89/507/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającą metody monitoringu osiągnięć i oceny wartości genetycznej świń hodowlanych czystorasowych i mieszańców i decyzją Komisji 90/256/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiającą metody monitoringu wydajności i oceny wartości genetycznej owiec i kóz hodowlanych czystorasowych. Przepisy te określają tylko, jakie metody prowadzenia oceny są dopuszczone przez Komisję Europejską.

Projekt ustawy zakłada również, że związki hodowców lub inne podmioty, które w dniu wejścia w życie ustawy prowadzą ocenę wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt gospodarskich, utracą prawo do jej prowadzenia, jeżeli przed upływem 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nie przedstawią zakresu i metodyki prowadzonej przez nie oceny. W celu zapewnienia podmiotom pro-

wadzącym ocenę czasu niezbędnego do opracowania metodyk, zgodnie z art. 56 projektu ustawy, rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 5 maja 1999 r. w sprawie zakresu i metod prowadzenia oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt oraz sposobu oznakowania i identyfikacji zwierząt do celów hodowlanych (Dz. U. Nr 47, poz. 470, z późn. zm.), które zostało wydane na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, zostanie utrzymane w mocy nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Rozporządzenie to zostanie uchylone wcześniej wtedy, gdy wszystkie podmioty upoważnione do prowadzenia oceny na podstawie przepisów dotychczas obowiązującej ustawy, złożą opracowane przez siebie metodyki. Jeżeli przed upływem 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jakiś związek hodowców lub inny podmiot upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej nie przedstawią zakresu i metodyki prowadzenia oceny, to utracą prawo do jej prowadzenia. W takim przypadku, ocena wartości użytkowej dla danego gatunku zwierząt nie będzie prowadzona do czasu wystąpienia innego związku hodowców lub innego podmiotu z wnioskiem o upoważnienie go do wykonywania zadań w tym zakresie i uzyskania przez niego takiego upoważnienia.

Związki hodowców lub inne podmioty, które zostały upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej, będą mogły pobierać od posiadaczy zwierząt objętych oceną wynagrodzenie za świadczone usługi, zgodnie z warunkami określonymi w umowie o jej prowadzenie. Pobierane wynagrodzenie stanowić będzie przychód podmiotu prowadzącego ocenę. Posiadacz zwierząt, podejmując decyzję o poddaniu swojego stada ocenie i podpisując umowę z podmiotem ją prowadzącym, akceptuje warunki określone w tej umowie. Wysokość opłaty za zwierzę poddawane ocenie uzależniona jest od gatunku, metody oceny wybranej przez hodowcę, częstotliwości przyjazdu zootechnika do gospodarstwa w celu przeprowadzenia oceny oraz zakresu innych usług określonych w tej umowie. W przypadku bydła uwzględniane są również koszty wykonania analizy laboratoryjnej próbki mleka. W większości przypadków ocenę prowadzą związki i organizacje hodowców. Dlatego wysokości stawek za ocenę są usta-

lane przez organy upoważnione zgodnie ze statutem do podejmowania decyzji w imieniu członków związku.

Zaproponowane w projekcie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich przepisy art. 7 ust. 5 i 6 mają na celu umożliwienie związkom hodowców lub innym podmiotom upoważnionym do prowadzenia oceny wartości użytkowej pobierania wynagrodzenia za wykonane usługi, a jednocześnie nakładają na nie obowiązek jednakowego traktowania (jednakowe stawki za ocenę) zwierząt urodzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zwierząt przywiezionych z innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

W przypadku oceny wartości użytkowej pszczoł i zwierząt futerkowych, do której prowadzenia upoważnione jest Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt będące od dnia 1 stycznia 2007 r. jednostką budżetową, wysokość i sposób uiszczania opłaty za prowadzenie oceny zostanie określone w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa. Pobierana opłata stanowić będzie dochód budżetu państwa.

Należy podkreślić, że w przypadku gdyby ustawa nie przewidywała możliwości pobierania wynagrodzenia za prowadzenie oceny oznaczałoby to, że podmiot prowadzący ocenę jest obowiązany wykonywać ją nieodpłatnie. Rozwiązanie takie mogłoby być zastosowane wyłącznie, w przypadku gdy koszty ponoszone przez podmioty prowadzące ocenę byłyby w całości pokrywane z budżetu państwa.

W projekcie ustawy określono, że przedmiotem handlu mogą być zwierzęta hodowlane oraz materiał biologiczny, jeżeli są zaopatrzone w świadectwa potwierdzające ich pochodzenie spełniające wymagania określone w przepisach Unii Europejskiej dotyczących świadectw obowiązujących w handlu, tj.: decyzji Komisji 2005/379/WE z dnia 17 maja 2005 r. w sprawie świadectw rodowodowych i danych szczegółowych dotyczących zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, decyzji Komisji 90/258/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiającej świadectwa zootechniczne dla owiec i kóz hodowlanych czystorasowych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, decyzji Komisji 89/503/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej świadectwo dla świń hodowlanych czystorasowych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, decyzji Komisji 89/506/EWG z dnia 18 lipca

1989 r. ustanawiającej świadectwo dla świń hodowlanych mieszańców, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków, decyzji Komisji 96/79/WE z dnia 12 stycznia 1996 r. ustanawiającej świadectwa zootechniczne dotyczące nasienia, komórek jajowych i zarodków od rejestrowanych koniowatych. W porównaniu z dotychczas obowiązującą ustawą zrezygnowano natomiast z obowiązku zaopatrywania w zaświadczenia hodowlane zwierząt i jaj wylęgowych wprowadzanych do obrotu na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Obowiązek ten pozostawiono jedynie w przypadku wprowadzania do obrotu materiału biologicznego, ale zakres informacji, jakie powinien zawierać dokument, w który zaopatruje się przesyłkę, ograniczono do niezbędnych informacji koniecznych do identyfikacji dawcy lub dawców materiału biologicznego. Za wydanie świadectwa potwierdzającego pochodzenie zwierząt hodowlanych oraz materiału biologicznego, będących przedmiotem handlu, podmiot wydający to świadectwo może pobierać opłatę, której maksymalną wysokość ustali, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw rolnictwa. Pobierana opłata będzie stanowiła przychód wydającego świadectwo.

W projekcie ustawy określone zostały również wymagania, jakie muszą spełnić rozplodniki wykorzystywane w rozrodzie naturalnym oraz samice z gatunku bydło, świnię, owce i kozy, a także ich komórki jajowe i zarodki. Wymagania te są zgodne z przepisami Unii Europejskiej: dyrektywą Rady 90/118/EWG z dnia 5 marca 1990 r. w sprawie dopuszczania do hodowli czystorasowych świń hodowlanych, dyrektywą Rady 87/328/EWG z dnia 18 czerwca 1987 r. w sprawie dopuszczania zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła do celów hodowlanych, dyrektywą Rady 2005/24/WE z dnia 14 marca 2005 r. zmieniającą dyrektywę 87/328/EWG w odniesieniu do stacji składowania nasienia i wykorzystywania komórek jajowych i zarodków pochodzących od zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła, dyrektywą Rady 90/119/EWG z dnia 5 marca 1990 r. w sprawie dopuszczania do hodowli mieszańców świń hodowlanych i decyzją Komisji 90/257/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiającą kryteria dopuszczania do hodowli czystorasowych owiec i kóz hodowlanych oraz wykorzystania ich nasienia, komórek jajowych i zarodków. Zgodnie z tymi przepisami państwa członkowskie nie mogą ograniczać wykorzystania w rozrodzie naturalnym buhajów i knurów wpisanych do ksiąg, a także knurów mieszańco-

wych wpisanych do rejestrów. Przepisy te zabraniają także ograniczać możliwości wykorzystania w hodowli czystorasowych samic z gatunków bydło, świnie, owce i kozy, a także komórek jajowych i zarodków od nich pochodzących.

Zgodnie z dyrektywą Rady 87/328/EWG z dnia 18 czerwca 1987 r. w sprawie dopuszczania zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła do celów hodowlanych, dyrektywą Rady 90/118/EWG z dnia 5 marca 1990 r. w sprawie dopuszczania do hodowli czystorasowych świń hodowlanych i dyrektywą Rady 90/119/EWG z dnia 5 marca 1990 r. w sprawie dopuszczania do hodowli mieszańców świń hodowlanych, państwa członkowskie nie mogą zabraniać lub utrudniać wykorzystywania w sztucznym unasiennianiu buhajów i knurów lub ich nasienia, jeżeli zostały one ocenione w państwie członkowskim Unii Europejskiej i dopuszczone do rozrodu. Oznacza to, że nasienie takich rozplodników może być przywożone na teren innego państwa członkowskiego bez żadnych ograniczeń. W przypadku gdy występują jakiegokolwiek wątpliwości co do interpretacji wyników oceny buhajów i knurów, minister właściwy do spraw rolnictwa może wystąpić do Komisji Europejskiej z wnioskiem o wszczęcie postępowania wyjaśniającego. Umożliwi to rozwiązanie ewentualnych sporów w tym zakresie.

W projekcie ustawy w porównaniu z dotychczas obowiązującą ustawą, zrezygnowano z regulacji w zakresie prowadzenia punktów kopulacyjnych. Pojęcie punktu kopulacyjnego nie zostało zdefiniowane w prawodawstwie zootechnicznym i nie zostały wydane żadne przepisy w tym zakresie. Ponadto zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.), prowadzenie punktu kopulacyjnego jest działalnością nadzorowaną podlegającą zgłoszeniu powiatowemu lekarzowi weterynarii właściwemu ze względu na przewidywane miejsce jej prowadzenia. Szczegółowe wymagania dotyczące prowadzenia punktu kopulacyjnego i wymagań, jakie powinien spełnić rozplodnik zostały określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia punktu kopulacyjnego (Dz. U. Nr 156, poz. 1638). Ponieważ decyzja o dopuszczeniu rozplodnika do wykorzystania w punkcie kopulacyjnym wydawana przez starostę, po stwierdzeniu przez powiatowego lekarza weterynarii spełniania przez tego rozplodnika wymagań weterynaryjnych.

W związku z powyższym uznano, że nie ma konieczności zamieszczania w projektowanej ustawie uregulowań dotyczących punktów kopulacyjnych.

W projekcie ustawy zrezygnowano również z wydawania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie pozyskiwania, konserwowania, przechowywania i dostarczania komórek jajowych lub zarodków. Ponieważ warunkiem do wydania zezwolenia na prowadzenie działalności w tym zakresie było spełnianie wymagań weterynaryjnych określonych w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, a działalność ta jest nadzorowana przez powiatowego lekarza weterynarii, zrezygnowano z konieczności posiadania dodatkowego zezwolenia.

W porównaniu do dotychczas obowiązującej ustawy, w projekcie sprecyzowano wymagania, jakie powinna spełniać osoba wykonująca zabiegi sztucznego unosienniania. Osoba taka powinna złożyć z wynikiem pozytywnym egzamin kończący szkolenie w zakresie sztucznego unosienniania obejmujący zagadnienia, które zostały określone w ustawie, lub posiadać zaświadczenie potwierdzające nabycie uprawnień do wykonywania zabiegów sztucznego unosienniania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej.

W projekcie ustawy określono również wymagania, jakie powinien spełnić podmiot, który chce wystąpić do ministra właściwego do spraw rolnictwa z wnioskiem o wydanie zgody na prowadzenia szkoleń w zakresie sztucznego unosienniania. Podmiot taki ma obowiązek przedstawić program szkolenia, którego zakres merytoryczny określony został w projekcie ustawy, a także plan realizacji tego programu, wzór zaświadczenia o ukończeniu szkolenia, tryb powoływania komisji egzaminacyjnej i kwalifikacje osób wchodzących w skład komisji, a także sposób przeprowadzania egzaminu końcowego. Projekt ustawy przewiduje, że w przypadku gdy podmiot nie będzie realizował programu szkolenia, nie będzie wydawał zaświadczeń o ukończeniu szkolenia lub będzie wydawał zaświadczenia niezgodne ze wzorem, lub nie będzie powoływał komisji egzaminacyjnej, lub będzie powoływał do tej komisji osoby, które nie posiadają wymaganych kwalifikacji, minister właściwy do spraw rolnictwa cofnie decyzję zezwalającą temu podmiotowi na prowadzenie szkoleń.

Osoby, które chcą wykonywać zabiegi sztucznego unasienniania i które nie posiadają kwalifikacji niezbędnych do wykonywania takich zabiegów, powinny zgłosić się do podmiotu uprawnionego do prowadzenia szkoleń w tym zakresie i pokryć koszty szkolenia. Uczestnik szkolenia, decydując się na skorzystanie z usług określonego podmiotu, akceptuje tym samym wysokość opłaty, jaka została ustalona przez prowadzącego szkolenie, za udział w takim szkoleniu. Wysokość opłaty pobieranej za odbycie szkolenia powinna być uzależniona od kosztów poniesionych na zorganizowanie takiego szkolenia i czasu jego trwania.

W projekcie ustawy określono również zakres kontroli dotyczącej hodowli i rozrodu zwierząt, jaką prowadzić będzie Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt. Jednostka ta została również wskazana jako właściwa do sprawowania kontroli zootechnicznej w handlu. Ponieważ Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt nadal wykonuje zadania związane z prowadzeniem oceny wartości użytkowej i hodowlanej oraz prowadzeniem ksiąg hodowlanych dla zwierząt futerkowych i pszczół, to do czasu przekazania tych zadań organizacjom hodowców, nie może sprawować funkcji jednostki kontrolnej w stosunku do samej siebie. Art. 40 ust. 1 projektu ustawy jednoznacznie określa, że Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt jest upoważnione do kontroli wszystkich podmiotów prowadzących działalność w zakresie oceny, hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich, innych niż Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt.

W projekcie ustawy wprowadzono również regulacje dotyczące zasad przeprowadzania zawodów konnych z udziałem koniowatych. Regulacje te wdrażają przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie, tj. dyrektywę Rady 90/428/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiającą warunki udziału w takich zawodach i decyzję Komisji 92/216/EWG z dnia 26 marca 1992 r. w sprawie zbierania danych dotyczących zawodów z udziałem zwierząt z rodziny koniowatych zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 90/428/EWG.

Projekt ustawy zawiera również regulacje dotyczące zasad współpracy ministra właściwego do spraw rolnictwa z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej i Komisją Europejską w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem prawodawstwa zootechnicznego. Do wprowadzenia regulacji

w tym zakresie zostały zobowiązane wszystkie państwa członkowskie przepisami dyrektywy Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych.

Ponadto w projekcie ustawy określone zostały sankcje, jakie mogą być nałożone w przypadku nieprzestrzegania przepisów ustawy przez podmioty prowadzące działalność w zakresie hodowli i rozrodu zwierząt.

W projekcie ustawy wielokrotnie odnoszono się do przepisów Unii Europejskiej nie wskazując, o jakie przepisy dokładnie chodzi. Wynika to z dużej liczby decyzji, które zostały wydane przez Komisję Europejską i które obowiązują wszystkie państwa członkowskie bez konieczności wdrażania ich do przepisów krajowych. Decyzje te często są zmieniane lub wydawane są nowe akty. W decyzjach określone zostały zasady uznawania organizacji prowadzących księgi hodowlane bydła, świń, kóz, owiec i koniowatych, a także rejestry świń. Odrębne decyzje wydano w celu określenia zasad prowadzenia oceny wartości użytkowej i hodowlanej tych gatunków, a także zasad prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów świń. Ponadto w decyzjach określono również zakres informacji, jakie powinny być zawarte w świadectwach potwierdzających pochodzenie zwierząt i materiału biologicznego będącego przedmiotem handlu, a także wzory świadectw, jakie obowiązują przy przywozie na teren Wspólnoty zwierząt i materiału biologicznego z państw trzecich. Wprowadzenie w treści ustawy odesłań do takiej liczby aktów spowodowałoby, że ustawa byłaby nieczytelna, a każda zmiana decyzji lub wydanie nowej wymagałoby przeprowadzenia nowelizacji ustawy. Dlatego w art. 47 projektu ustawy wprowadzono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania obwieszczenia, w którym wymienione zostaną wszystkie obowiązujące decyzje Komisji Europejskiej z zakresu hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich. Zaproponowane rozwiązanie ułatwi, w przypadku wprowadzenia nowych przepisów Unii Europejskiej, uzupełnienie wykazu aktualnie obowiązujących przepisów w tym zakresie, bez konieczności przeprowadzenia zmian w przedmiotowej ustawie.

Projekt ustawy przewiduje również wprowadzenie przepisów przejściowych, które pozwolą zachować ważność niektórych rozporządzeń wydanych na mocy dotychczas obowiązującej ustawy do czasu wydania nowych aktów prawnych. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6, art. 14 ust. 3, art. 20 ust. 3, art. 21a ust. 4, art. 36, art. 38 i art. 40h zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 5 ust. 3, art. 18 ust. 7, art. 22 ust. 6, art. 28 ust. 3, art. 38, art. 45 i art. 49 ust. 2, nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy. Okres 24 miesięcy pozwoli na przygotowanie i ogłoszenie nowych aktów wykonawczych.

Projekt ustawy wykonuje postanowienia następujących decyzji Komisji Europejskiej:

- 1) decyzji Komisji 2006/427/WE z dnia 20 czerwca 2006 r. ustanawiającej metody oceny wartości użytkowej i metody oceny wartości genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.Urz. WE L 169 z 22.06.2006, str. 56),
- 2) decyzji Komisji 89/507/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej metody monitoringu osiągnięć i oceny wartości genetycznej świń hodowlanych czystorasowych i mieszańców (Dz.Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 43; Dz.Urz. WE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 163),
- 3) decyzji Komisji 90/256/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiającej metody monitoringu wydajności i oceny wartości genetycznej owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz.Urz. WE L 145 z 8.06.1990, str. 35; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 76),
- 4) decyzji Rady 96/463/WE z dnia 23 lipca 1996 r. wyznaczającej organ referencyjny odpowiedzialny za współpracę w zakresie ujednoczenia metod badania i oceny wyników w odniesieniu do czystorasowych zwierząt hodowlanych z gatunku bydła (Dz.Urz. WE L 192 z 2.08.1996, str. 19; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 314),
- 5) decyzji Komisji 84/419/EWG z dnia 19 lipca 1984 r. ustanawiającej kryteria wpisywania bydła do ksiąg zwierząt zarodowych (Dz.Urz. WE L 237

- z 5.09.1984, str. 11; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 107),
- 6) decyzji Komisji 89/502/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej kryteria regulujące dokonywanie wpisów do księgi zwierząt zarodowych świń hodowlanych czystorasowych (Dz.Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 21; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 141),
 - 7) decyzji Komisji 90/255/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiającej kryteria regulujące dokonywanie wpisów do księgi hodowlanej owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz.Urz. WE L 145 z 8.06.1990, str. 32; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 73),
 - 8) decyzji Komisji 96/78/WE z dnia 10 stycznia 1996 r. ustanawiającej kryteria wpisu i rejestracji zwierząt z rodziny koniowatych w księgach stadnych do celów hodowlanych (Dz.Urz. WE L 19 z 25.01.1996, str. 39; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 401),
 - 9) decyzji Komisji 84/247/EWG z dnia 27 kwietnia 1984 r. ustanawiającej kryteria uznawania stowarzyszeń i organizacji hodowców, które prowadzą lub zakładają księgi zwierząt zarodowych dla zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.Urz. WE L 125 z 12.05.1984, str. 58; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 50);
 - 10) decyzji Komisji 89/501/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania i nadzoru związków hodowców i organizacji hodowlanych, które zakładają lub prowadzą księgi zwierząt zarodowych świń hodowlanych czystorasowych (Dz.Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 23; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 139),
 - 11) decyzji Komisji 90/254/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania organizacji i stowarzyszeń hodowców, które zakładają lub prowadzą księgi zwierząt zarodowych owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz.Urz. WE L 145 z 8.06.1990, str. 30; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 71);
 - 12) decyzji Komisji 92/353/EWG z dnia 11 czerwca 1992 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania lub uznawania organizacji lub stowarzyszeń, które prowadzą lub zakładają księgi stadne dla zwierząt z rodziny koniowatych (Dz.Urz.

- WE L 192 z 11.07.1992, str. 63; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 350),
- 13) decyzji Komisji 92/354/EWG z dnia 11 czerwca 1992 r. ustanawiającej niektóre zasady dla zapewnienia koordynacji między organizacjami i stowarzyszeniami, które prowadzą lub zakładają księgi stadne dla zarejestrowanych koniowatych (Dz.Urz. WE L 192 z 11.07.1992, str. 66; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 353),
 - 14) decyzji Komisji 89/505/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej kryteria regulujące dokonywanie wpisów do rejestrów świń hodowlanych mieszańców (Dz.Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 33; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 153),
 - 15) decyzji Komisji 89/504/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania i nadzoru związków hodowców, organizacji hodowlanych i prywatnych przedsiębiorstw, które zakładają lub prowadzą rejestry świń hodowlanych mieszańców (Dz.Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 31; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 151),
 - 16) decyzji Komisji 2005/379/WE z dnia 17 maja 2005 r. w sprawie świadectw rodowodowych i danych szczegółowych dotyczących zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz.Urz. UE L 125 z 18.05.2005, str. 15),
 - 17) decyzji Komisji 2002/8/WE z dnia 28 grudnia 2001 r. ustanawiającej metody identyfikacji genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła i zmieniającej decyzje 88/124/EWG i 96/80/EWG (Dz.Urz. WE L 3 z 5.01.2002, str. 53; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 34, str. 442),
 - 18) decyzji Komisji 90/258/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiającej świadectwa zootechniczne dla owiec i kóz hodowlanych czystorasowych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz.Urz. WE L 145 z 8.06.1990, str. 39, Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 80),
 - 19) decyzji Komisji 89/503/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej świadectwo dla świń hodowlanych czystorasowych, ich nasienia, komórek jajowych

- i zarodków (Dz.Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 22; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 142),
- 20) decyzji Komisji nr 89/506/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej świadectwo dla świń hodowlanych mieszańców, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz.Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 34; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3 t. 9, str. 154),
 - 21) decyzji Komisji 96/79/WE z dnia 12 stycznia 1996 r. ustanawiającej świadectwa zootechniczne dotyczące nasienia, komórek jajowych i zarodków od rejestrowanych koniowatych (Dz.Urz. WE L 19 z 25.01.1996, str. 41; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 18, str. 403),
 - 22) decyzji Komisji 90/257/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiającej kryteria dopuszczania do hodowli czystorasowych owiec i kóz hodowlanych oraz wykorzystania ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz.Urz. WE L 145 z 8.06.1990, str. 38; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 79),
 - 23) decyzji Komisji 2006/139/WE z dnia 7 lutego 2006 r. wdrażającej dyrektywę Rady 94/28/WE w odniesieniu do wykazu organów w państwach trzecich zatwierdzonych do przechowywania księgi zarodowej lub rejestru niektórych zwierząt (Dz.Urz. UE L 54 z 24.02.2006, str. 34),
 - 24) decyzji Komisji 96/509/WE z dnia 18 lipca 1996 r. ustanawiającej wymogi rodowodowe i zootechniczne w odniesieniu do przywozu nasienia niektórych zwierząt (Dz.Urz. WE L 210 z 20.08.1996, str. 47; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 348),
 - 25) decyzji Komisji 96/510/WE z dnia 18 lipca 1996 r. ustanawiającej zaświadczenia hodowlane i zootechniczne w przywozie zwierząt hodowlanych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz.Urz. WE L 210 z 20.08.1996, str. 53; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 355),
 - 26) decyzji Komisji 92/216/EWG z dnia 26 marca 1992 r. w sprawie zbierania danych dotyczących zawodów z udziałem zwierząt z rodziny koniowatych zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 90/428/EWG (Dz.Urz. WE L 104 z 22.04.1992, str. 77; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 247).

Projekt ustawy wdraża do prawodawstwa krajowego postanowienia:

- 1) dyrektywy Rady 77/504/EWG z dnia 25 lipca 1977 r. w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.Urz. WE L 206 z 12.08.1977, str. 8, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 3, str. 153, z późn. zm.),
- 2) dyrektywy Rady 87/328/EWG z dnia 18 czerwca 1987 r. w sprawie dopuszczania zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła do celów hodowlanych (Dz.Urz. WE L 167 z 26.06.1987, str. 54, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 7, str. 240),
- 3) dyrektywy Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń (Dz.Urz. WE L 382 z 31.12.1988, str. 36; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 8, str. 172),
- 4) dyrektywy Rady 89/361/EWG z dnia 30 maja 1989 r. dotyczącej owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz.Urz. WE L 153 z 6.06.1989, str. 30; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 53),
- 5) dyrektywy Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych (Dz.Urz. WE L 351 z 2.12.1989, str. 34; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 135),
- 6) dyrektywy Rady 90/118/EWG z dnia 5 marca 1990 r. w sprawie dopuszczania do hodowli czystorasowych świń hodowlanych (Dz.Urz. WE L 71 z 17.03.1990, str. 34; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 42),
- 7) dyrektywy Rady 90/119/EWG z dnia 5 marca 1990 r. w sprawie dopuszczania do hodowli mieszańców świń hodowlanych (Dz.Urz. WE L 71 z 17.03.1990, str. 36; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 44),

- 8) dyrektywy Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego (Dz.Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 29, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 138, z późn. zm.),
- 9) dyrektywy Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi (Dz.Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 55; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 165),
- 10) dyrektywy Rady 90/428/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie handlu zwierzętami z rodziny koniowatych przeznaczonymi do udziału w zawodach oraz ustanawiającej warunki udziału w takich zawodach (Dz.Urz. WE L 224 z 18.08.1990, str. 60, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 170, z późn. zm.),
- 11) dyrektywy Rady 91/174/EWG z dnia 25 marca 1991 r. ustanawiającej wymogi zootechniczne i rodowodowe przy wprowadzaniu do obrotu zwierząt czystorasowych oraz zmieniającej dyrektywę 77/504/EWG oraz 90/425/EWG (Dz.Urz. WE L 85 z 5.04.1991, str. 37; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 177),
- 12) dyrektywy Rady 94/28/WE z dnia 23 czerwca 1994 r. ustanawiającej zasady odnoszące się do warunków genealogicznych i zootechnicznych stosowanych w przywozie z państw trzecich zwierząt, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków oraz zmieniającej dyrektywę 77/504/EWG w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz.Urz. WE L 178 z 12.07.1994, str. 66; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 16, str. 238),
- 13) dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz.Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5).

Projekt ustawy jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

W projekcie ustawy nie został zmieniony katalog gatunków zwierząt uznawanych za zwierzęta gospodarskie. Wniosek Ministra Środowiska o wprowadzenie całkowitego zakazu utrzymywania w warunkach chowu lub hodowli zamkniętej jeleni i danieli w celu pozyskania mięsa lub skór nie został uwzględniony, ale w projekcie ustawy wprowadzono bardzo precyzyjne określenie pochodzenia tych zwierząt. Zwierzęta te mogą pochodzić wyłącznie z gospodarstw, w których prowadzony jest chów lub hodowla zamknięta jeleni lub danieli lub pochodzić po rodzicach utrzymywanych w takich warunkach. Oznacza to, że zarówno te zwierzęta jak i ich rodzice muszą urodzić się „w niewoli”. W opinii Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi utrzymywanie zwierząt w takich gospodarstwach nie stwarza zagrożenia dla zwierząt wolno żyjących, gdyż określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 września 2003 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymywania poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 167, poz. 1629) warunki, w jakich powinny być utrzymywane jelenie i daniela uniemożliwiają ucieczki tych zwierząt, a określona dopuszczalna liczebność zapewnia tym zwierzętom dobre warunki wzrostu i rozwoju.

Utrzymywanie zwierząt dzikich w warunkach fermowych nie jest zabronione w przepisach Unii Europejskiej, a przeciwnie określone zostały wymagania, jakie powinny być spełnione, aby mięso tych zwierząt mogło być wprowadzane na rynek. Wprowadzenie całkowitego zakazu utrzymywania jeleni i danieli w warunkach chowu lub hodowli zamkniętej dyskryminowałoby obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, którzy nie mogliby prowadzić takiej działalności, podczas gdy w wielu państwach członkowskich Unii Europejskiej działalność taka jest prowadzona. Od chwili wprowadzenia możliwości prowadzenia takiej działalności powstało około 400 ferm jeleni i danieli, a liczebność populacji tych zwierząt utrzymywanych w warunkach chowu lub hodowli zamkniętej wynosi około 10.000 sztuk.

Na wniosek Ministra Środowiska z projektu ustawy wykreślono upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do uznania za zwierzęta gospodar-

skie innych gatunków zwierząt niż wymienione w ustawie. Tym samym lista gatunków uznanych za zwierzęta gospodarskie jest katalogiem zamkniętym, a wprowadzenie jakichkolwiek zmian będzie wymagało przeprowadzenia nowelizacji ustawy.

Projekt ustawy został udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Od dnia udostępnienia projektu w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, żaden podmiot wykonujący zawodową działalność lobbingsową nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy (zgłoszenie w rozumieniu art. 7 ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa).

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), ponieważ nie zawiera norm o charakterze technicznym.

Projekt ustawy jest ujęty w programie legislacyjnym prac Rady Ministrów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Ustawa będzie miała wpływ na działalność związków hodowców i innych podmiotów prowadzących księgi hodowlane poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich oraz podmioty upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej. Wejście w życie ustawy pozwoli tym związkom hodowców i innym podmiotom na swobodne wykonywanie powierzonych im zadań. Podmioty te będą mogły pobierać od posiadaczy zwierząt objętych oceną wartości użytkowej wynagrodzenie za świadczone usługi na podstawie podpisanej umowy oraz zgodnie z cennikiem opracowanym przez świadczącego usługi. Należy podkreślić, że zgodnie z dotychczas obowiązującą ustawą, podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej zwierząt również pobierał wynagrodzenie za prowadzenie oceny, zgodnie z cennikiem opracowanym przez ten podmiot. Wysokość opłat za ocenę ustalana była na podstawie kosztów związanych bezpośrednio z prowadzeniem tej działalności. Wysokość opłat pobieranych za prowadzenie oceny nie powinna się zmienić po wejściu w życie niniejszej ustawy. Związki hodowców i inne podmioty będą również obowiązane do opracowania i przedstawienia metodyki prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej, która dotychczas określona była w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 5 maja 1999 r. w sprawie zakresu i metod prowadzenia oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt oraz sposobu oznakowania i identyfikacji zwierząt do celów hodowlanych (Dz. U. Nr 47, poz. 470, z późn. zm.).

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie ustawy nie będzie miało bezpośredniego wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa. Dotychczas z budżetu państwa wydatkowane były środki na wspieranie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej. W ramach tych środków dofinansowywane było wykonywanie niektórych

zadań, takich jak prowadzenie oceny wartości użytkowej czy hodowlanej zwierząt, jak również prowadzenie ksiąg i rejestrów zwierząt hodowlanych. Beneficjentem części tych środków było również Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, które wykonywało niektóre z tych zadań. Postępujący proces uspołecznienia hodowli, w wyniku którego związki hodowców lub inne podmioty przejmowały od Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt zadania związane z prowadzeniem ksiąg hodowlanych i oceny wartości użytkowej poszczególnych gatunków zwierząt, spowodował, że Krajowe Centrum stopniowo wyzbywało się większości funkcji usługowych (z wyjątkiem prowadzenia ksiąg oraz oceny wartości użytkowej i hodowlanej pszczół i zwierząt futerkowych oraz laboratorium referencyjnego). Ponieważ zadania Krajowego Centrum polegają głównie na pełnieniu funkcji kontrolnych oraz administracyjnych (w odniesieniu do majątku znajdującego się w jego zarządzie), z dniem 1 stycznia 2007 r. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt zostało przekształcone z zakładu budżetowego w jednostkę budżetową.

W ustawie budżetowej na rok 2007 z dnia 25 stycznia 2007 r. (Dz. U. Nr 15, poz. 90) wydatki budżetowe dla Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt – jednostki budżetowej zostały ustalone w kwocie ogółem 8 389 tys. zł, w tym 50 tys. zł na świadczenia na rzecz osób fizycznych, 90 tys. zł na wydatki majątkowe oraz 8 249 tys. zł na wydatki bieżące. Kwota 8 249 tys. zł zostanie przeznaczona na:

- 1) wynagrodzenia osobowe i pochodne od tych wynagrodzeń – w wysokości 3 555 tys. zł,
- 2) zakup towarów i usług – w wysokości 1 542 tys. zł,
- 3) koszty utrzymania oraz inne wydatki związane z funkcjonowaniem jednostki budżetowej i realizacją jej statutowych zadań – w wysokości 3 152 tys. zł.

Ponadto na 2007 r. dla gospodarstwa pomocniczego Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt przewidziane są dotacje w kwocie ogółem 3 780 tys. zł. Z tej kwoty 1 600 tys. zł jest przeznaczony na pierwsze wyposażenie tego gospodarstwa, a w ramach kwoty 1 03 825 tys. zł określonej w ustawie budżetowej na rok 2007 w części 32 – Rolnictwo w dziale 010 – Rolnictwo i ło-

wiektwo 01020 – Postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej – 2 180 tys. zł na dofinansowanie realizacji zadań związanych z prowadzeniem ksiąg hodowlanych oraz oceny wartości użytkowej i hodowlanej pszczół i zwierząt futerkowych.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie ustawy nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Jednak w przyszłości pozwoli na skuteczną konkurencję na rynku Unii Europejskiej zarówno związkom hodowców i innym podmiotom, które aktualnie prowadzą księgi hodowlane czy ocenę wartości użytkowej lub będą je prowadziły w przyszłości, jak również podmiotom zajmującym się sztucznym unasiennianiem przez równe traktowanie podmiotów uprawnionych do wydawania obowiązujących w handlu świadectw potwierdzających pochodzenie zwierząt hodowlanych i materiału biologicznego od nich pochodzącego, określonych w przepisach Unii Europejskiej, bez względu na ekonomiczne znaczenie gatunku, dla którego są wydawane. Zmniejszenie uciążliwości wydawania zaświadczeń przy wprowadzaniu do obrotu na terenie kraju zwierząt hodowlanych materiału biologicznego oraz jaj wylęgowych, w tym również obniżenie kosztów administracyjnych związanych z wydawaniem tych dokumentów, może poprawić kondycję finansową tych podmiotów.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na rozwój regionalny Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy był konsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców zwierząt, instytucjami i związkami zawodowymi działającymi w obszarze regulowanym niniejszym projektem ustawy. Uwagi do projektu ustawy zgłosiły następujące organizacje hodowców: Polska Federacja Hodowców i Producentów Bydła Mlecznego, Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej POLSUS, Polski Związek Owczarski, Polski Związek Hodowców Koni, Polski Klub Wyścigów Konnych, Krajowa Rada Drobiarska – Izba Gospodarcza w Warszawie i Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz.

Uwzględniona została uwaga zgłoszona przez Polską Federację Hodowców Bydła i Producentów Mleka, która wnioskowała o wprowadzenie do projektu ustawy przepisu umożliwiającego w przyszłości organizacji hodowców realizację wszystkich zadań związanych z oceną wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt, w tym także prowadzenie laboratorium referencyjnego. Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka podkreślała, że wytyczne Międzynarodowego Komitetu ds. Oceny Wartości Użytkowej Zwierząt (ICAR), które są wiążące dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej nie wykluczają, a nawet wskazują możliwość prowadzenia laboratorium referencyjnego przez organizację upoważnioną do prowadzenia oceny wartości użytkowej. Sytuacja taka nie ma żadnego negatywnego wpływu na wiarygodność uzyskiwanych wyników oceny zwierząt, a określone w przepisach ustawy zadania, jakie ma wykonywać laboratorium referencyjne, gwarantują, że wyniki uzyskiwane w oparciu o materiały odniesienia wyprodukowane przez to laboratorium będą niezależne nawet, w przypadku gdy laboratorium to będzie prowadzone przez podmiot upoważniony do prowadzenia oceny wartości użytkowej. Potwierdza to fakt, że do dnia 1 lipca 2006 r. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt prowadziło zarówno laboratorium referencyjne jak i ocenę wartości użytkowej bydła w sposób, który nigdy nie budził żadnych zastrzeżeń co do wiarygodności i rzetelności uzyskiwanych wyników. W obecnym systemie organizacyjnym Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt jest jednostką budżetową, a laboratorium referencyjne wchodzi w skład gospodarstwa pomocniczego przy tej jednostce.

W przypadku konieczności likwidacji gospodarstwa pomocniczego obecne przepisy nie dają możliwości przekazania realizacji tego zadania innemu podmiotowi, co spowodowałoby w konsekwencji brak możliwości prowadzenia oceny wartości użytkowej zgodnie z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej w tym zakresie. Tak więc możliwość przejęcia prowadzenia tego laboratorium przez związek hodowców, któremu zostało powierzone prowadzenie oceny wartości użytkowej bydła, zmniejszyłaby wydatki ponoszone z budżetu państwa, a przejmujący prowadzenie laboratorium referencyjnego ponosiłby ryzyko i koszty związane z jego prowadzeniem.

Nie uwzględniono wniosku Krajowej Izby Producentów Drobiu i Pasz o wykreślenie z ustawy przepisów dotyczących drobiu i jaj wylęgowych. Uwzględnienie tego wniosku spowodowałoby, że drób nie byłby zaliczany do zwierząt gospodarskich, a tym samym nie byłoby podstaw do prowadzenia dalszych prac hodowlanych. Wykreślenie drobiu z przepisów ustawy skutkowałoby również brakiem podstaw do wspierania z budżetu państwa działań związków hodowców lub innych podmiotów, które prowadzą ocenę wartości użytkowej i księgi hodowlane drobiu, oraz podstaw do kontynuowania wsparcia dla hodowców utrzymujących populacje drobiu objęte ochroną zasobów genetycznych oraz stad zarodowych i stad stanowiących rezerwę materiału hodowlanego. Wsparcie to udzielane jest w ramach środków przeznaczanych z budżetu państwa na wspieranie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej i pozwala utrzymać unikalne i cenne populacje drobiu.

Najwięcej uwag do projektu ustawy zgłosiła Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka, która wniosowała między innymi o wykluczenie możliwości prowadzenia ksiąg hodowlanych i oceny wartości użytkowej i hodowlanej przez podmioty inne niż związki hodowców. Propozycja nie została uwzględniona, gdyż obecnie, oprócz związków hodowców księgi hodowlane są prowadzone również przez Akademię Rolniczą w Poznaniu (księga dla świń złotnickiej białej i złotnickiej pstrej) i Akademię Rolniczą w Lublinie (księga dla bydła białogrzbietego) oraz Instytut Zootechniki w Krakowie (księgi dla rodów drobiu).

Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka i Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej POLSUS wniosowały również

o odebranie Krajowemu Centrum Hodowli Zwierząt prawa do kontroli podmiotów wykonujących zadania z zakresu hodowli i oceny zwierząt i przejęcie tego zadania bezpośrednio przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Realizacja tych wniosków spowodowałaby konieczność likwidacji Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, a jednocześnie Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi musiałoby przejąć nie tylko zadania kontrolne wykonywane przez Krajowe Centrum, ale także prowadzić księgi hodowlane i ocenę wartości użytkowej zwierząt futerkowych i pszczoł do czasu przejęcia tych zadań przez związki hodowców. Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka wniosowała również o wprowadzenie obowiązku wydawania zaświadczeń hodowlanych, identycznych z dokumentami obowiązującymi w handlu między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, w przypadku wprowadzania do obrotu na terenie kraju zwierząt hodowlanych i materiału biologicznego. Przepisy dotychczas obowiązującej ustawy nakładały na podmiot wprowadzający do obrotu zwierzęta hodowlane lub materiał biologiczny obowiązek zaopatrywania ich w zaświadczenia hodowlane. Decyzję o złagodzeniu tego przepisu podjęto na wniosek podmiotów, które wprowadzają do obrotu materiał biologiczny. Obowiązek załączania do każdej przesyłki nasienia kompletu dokumentów hodowlanych, w przypadku przesyłek nasienia knurów, które w postaci płynnej wysyłane jest co kilka dni na te same punkty unasienniania, powodował, że identyczne dokumenty hodowlane były wysyłane do odbiorcy wielokrotnie wraz z kolejnymi przesyłkami nasienia tego samego knura. W projekcie ustawy zaproponowano zastąpienie bardzo szczegółowego świadectwa obowiązującego w handlu, dokumentem handlowym, w którym zawarte byłyby tylko informacje niezbędne do identyfikacji dawcy nasienia, podmiotu, który je pozyskał i wprowadza do obrotu, a także odbiorcy materiału biologicznego.

Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka zgłosiła również propozycję, aby minister właściwy do spraw Skarbu Państwa przed upływem 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, umożliwił przejęcie przez spółdzielnie związków hodowców udziałów w spółkach Skarbu Państwa zajmujących się inseminacją. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi, wysyłając do Ministra Skarbu Państwa projekt ustawy do konsultacji, wystąpił z propozycją

zapisania w projekcie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich przepisów, które umożliwiłyby nabycie przez spółdzielnie hodowców udziałów w tych spółkach. W opinii Ministra Skarbu Państwa, przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.) przewidują możliwość zbywania akcji należących do Skarbu Państwa w innym trybie niż został określony w tej ustawie. Zastosowanie tego przepisu jest możliwe po uzyskaniu zgody Rady Ministrów, a tym samym nie ma potrzeby wprowadzania przepisów specjalnych w ustawie o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

Nie został również uwzględniony wniosek Polskiego Związku Owczarskiego, który wnioskował o zmianę terminu składania sprawozdania z działalności w zakresie prowadzenia ksiąg z dnia 31 marca na dzień 31 maja. Uznano jednak, że okres 3 miesięcy jest wystarczający do przygotowania sprawozdania.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/399 /2007/DP/ko

Warszawa, 23 lutego 2007 r.

**Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ewę Ośniecką – Tamecką, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowna Pani Minister!

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-22-07) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Andrzej Lepper
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

SEKRETARZ KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
RADA MINISTRÓW

2007 -02- 27

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

w sprawie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Siedzibą Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, zwanego dalej „Krajowym Centrum”, jest Warszawa.

§ 2. Obszarem działania Krajowego Centrum jest terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Krajowe Centrum, będąc państwową jednostką budżetową, jest dysponentem środków budżetu państwa trzeciego stopnia podległym dysponentowi głównemu.

§ 4. Krajowym Centrum kieruje dyrektor przy pomocy zastępców i głównego księgowego.

§ 5. W skład Krajowego Centrum mogą wchodzić wydziały i stanowiska pracy jako wyodrębnione komórki organizacyjne.

§ 6. Szczegółową organizację oraz zakres zadań komórek organizacyjnych Krajowego Centrum określa regulamin organizacyjny, ustalony przez dyrektora Krajowego Centrum i zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

§ 7. Dyrektor Centrum Hodowli może utworzyć gospodarstwo pomocnicze przy Krajowym Centrum – Gospodarstwo Pomocnicze Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt.

§ 8. Strukturę oraz zakres zadań Gospodarstwa Pomocniczego Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt określa regulamin organizacyjny, ustalony przez dyrektora Krajowego Centrum.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie siedziby, obszaru i organizacji działania Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr ..., poz.). Projekt ten ma na celu określenie siedziby, obszaru i organizacji działania Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie przekształcenia Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt w jednostkę budżetową (Dz. U. Nr 243, poz. 1769), z dniem 1 stycznia 2007 r. zakład budżetowy Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt został przekształcony w jednostkę budżetową o nazwie Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt. Zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 2006 roku w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania budżetu państwa (Dz. U. Nr 116, poz. 784 i Nr 245, poz. 1785) Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt zostało określone jako dysponent trzeciego stopnia, ponieważ bezpośrednio realizuje wydatki i nie ma innych bezpośrednio mu podległych dysponentów trzeciego stopnia. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt jako jednostka budżetowa realizuje zadania określone w ustawie z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr ..., poz.), w tym związane z prowadzeniem ksiąg hodowlanych i oceny wartości użytkowej lub hodowlanej pszczoł i zwierząt futerkowych oraz prowadzi kontrolę zootechniczną w handlu i kontroluje podmioty prowadzące działalność w zakresie oceny, hodowli i rozrodu zwierząt. Docelowo, po przekazaniu zadań związanych z prowadzeniem ksiąg hodowlanych i oceny wartości użytkowej lub hodowlanej pszczoł i zwierząt futerkowych związkom hodowców lub innym podmiotom, planowane jest przejęcie realizacji pozostałych zadań Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, określonych w ustawie, przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Do zadań Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, jako jednostki budżetowej, należy, w szczególności:

- 1) kontrola jednostek prowadzących działalność w zakresie hodowli i oceny wartości użytkowej zwierząt gospodarskich,
- 2) kontrola zootechniczna w handlu,

- 3) kontrola sposobu wykorzystania środków pochodzących z dotacji budżetowych przyznanych podmiotom realizującym zadania w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej,
- 4) gospodarowanie i nadzór nad majątkiem Skarbu Państwa pozostającym w zarządzie i w trwałym zarządzie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt oraz prawidłowym wykorzystaniem pomieszczeń, sprzętu i urządzeń użyczonych poszczególnym związkom hodowców i innym podmiotom, którym Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi zlecił wykonywanie zadań z zakresu hodowli i oceny wartości użytkowej zwierząt,
- 5) dokonywanie wypłat dla hodowców należności wynikających z rozporządzeń Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa,
- 6) inne zadania zlecone przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, np. współorganizowanie wystaw hodowlanych.

W celu właściwego wykonywania ww. zadań niezbędne jest funkcjonowanie w ramach Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt określonych wydziałów i stanowisk pracy jako wyodrębnionych komórek organizacyjnych. Szczegółową organizację oraz zakres zadań komórek organizacyjnych Krajowego Centrum określi regulamin organizacyjny, ustalony przez Dyrektora Krajowego Centrum i zatwierdzony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Ponadto planuje się powołanie przy tej jednostce gospodarstwa pomocniczego, które będzie realizowało zadania związane z prowadzeniem hodowli zwierząt, w szczególności:

- 1) badanie mleka w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz oraz mleka surowego do skupu,
- 2) badanie grup krwi,
- 3) ocenę wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt futerkowych i pszczoł.

Struktura oraz zakres zadań Gospodarstwa Pomocniczego Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt zostaną określone w regulaminie organizacyjnym, ustalonym przez Dyrektora Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem ogłoszenia. Wejście w życie rozporządzenia z dniem ogłoszenia pozwoli na szybsze funkcjonowanie Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt w planowanej strukturze

organizacyjnej. Wejście w życie rozporządzenia z dniem ogłoszenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawa.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i aktów normatywnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie dotyczy siedziby, obszaru i organizacji działania Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt, a także organów administracji publicznej nadzorujących jego działalność.

2. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje obciążeń dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na zakres działania Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie przesłany od konsultacji społecznych z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców zwierząt i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem między innymi z: Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POL SUS”, Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polskim Związkiem Hodowców Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Owczarskiemu, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Klubem Wyścigów Konnych, Stowarzyszeniem Hodowców i Użytkowników Kłusaków, Polskim Towarzystwem Kuce Szetlandzkie, Związkiem Hodowców i Przyjaciół Wschodniopruskiego Konia Pochodzenia Trakeńskiego w Polsce, Polskim Związkiem Pszczelarskim, Stowarzyszeniem Pszczelarzy Zawodowych, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych, Zrzeszeniem Hodowców Nutrii, Krajowym Związkiem Hodowców Królików, Polskim Związkiem Hodowców Królików, Ogólnopolskim Związkiem Hodowców Szynszyli, Polską Federacją Związków Hodowców Szynszyli, Krajowym Związkiem Hodowców Szynszyli.

Projekt zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾**

z dnia

**w sprawie dodatkowych wymagań, jakie powinny spełniać związki hodowców
lub inne podmioty ubiegające się o ich prowadzenie księgi drobiu, zwierząt
futerkowych i pszczół**

Na podstawie art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia ksiąg drobiu, zwierząt futerkowych i pszczół, zwanych dalej „księgami”, lub ubiegające się o ich prowadzenie powinny:
 - 1) zapewnić:
 - a) prowadzenie księgi w formie papierowej – książki lub kartoteki, lub w formie elektronicznej,
 - b) zabezpieczenie i ochronę danych zawartych w księdze i innych dokumentach hodowlanych przed ich utratą,
 - c) sporządzanie, co najmniej raz na 12 miesięcy, wydruków dokonanych w danym roku wpisów, zmian i uzupełnień wpisów w księdze, w przypadku prowadzenia księgi wyłącznie w formie elektronicznej,
 - d) przechowywanie księgi prowadzonej w formie papierowej lub wydruków z księgi prowadzonej w formie elektronicznej przez co najmniej 10 lat,

- e) przeprowadzanie badań i sprawdzanie informacji niezbędnych do wystawiania dokumentów hodowlanych, w szczególności dotyczących pochodzenia zwierząt,
 - f) prowadzenie księgi przez osobę mającą co najmniej średnie wykształcenie;
- 2) mieć:
- a) osobowość prawną,
 - b) dostęp do informacji i danych o wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt w zakresie niezbędnym do realizacji programu hodowlanego określonego dla księgi; wymagania tego nie stosuje się wobec związku hodowców lub innego podmiotu, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej;
- 3) udostępniać podmiotom upoważnionym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej informacje niezbędne do prowadzenia tej oceny;
- 4) zatrudniać co najmniej jednego specjalistę do spraw selekcji zwierząt, jeżeli regulamin wpisu do księgi przewiduje wpis zwierząt przez takiego specjalistę.
2. Specjalista, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, powinien mieć wykształcenie wyższe na kierunku zootechnika, weterynaria lub rolnictwo.

§ 2.

Związek hodowców lub inny podmiot, który został upoważniony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia księgi lub ubiegający się o prowadzenie danej księgi powinien przedstawić ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa:

- 1) oświadczenie o spełnieniu wymagań określonych w § 1 ust. 1;
- 2) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego;
- 3) statut lub umowę, na podstawie których działa dany podmiot i których postanowienia zapewniają równe traktowanie członków organizacji i określają w szczególności:
 - a) zasady przyjmowania członków, ich występowania oraz wykluczania,
 - b) prawa i obowiązki członków,
 - c) sankcje wobec członków, którzy nie wypełniają obowiązków;

- 4) oświadczenie o liczbie zwierząt znajdujących się w posiadaniu członków tego związku hodowców lub podmiotu;
- 5) zaświadczenie związku hodowców lub innego podmiotu upoważnionego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej o liczbie zwierząt poddanych tej ocenie;

§ 3.

Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie dodatkowych wymagań wobec związków hodowców lub innych podmiotów prowadzących księgi zwierząt hodowlanych lub ubiegających się o ich otwarcie lub prowadzenie (Dz. U. Nr 131, poz. 1410).

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie dodatkowych wymagań wobec związków hodowców lub innych podmiotów prowadzących księgi hodowlane drobiu, zwierząt futerkowych i pszczół lub ubiegających się o ich prowadzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 18 ust. 7 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.).

Projekt rozporządzenia określa wymagania, jakie muszą spełnić związki hodowców lub inne podmioty, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia ksiąg hodowlanych drobiu, zwierząt futerkowych i pszczół lub ubiegające się o ich prowadzenie. Wymagania te dotyczą przede wszystkim warunków i sposobu prowadzenia ksiąg (w formie papierowej lub elektronicznej), zabezpieczenia i ochrony danych zawartych w księgach, długości przechowywania informacji, prowadzenia badań weryfikujących wiarygodność informacji zawartych w księgach, a w szczególności dotyczących pochodzenia zwierząt. Projekt rozporządzenia nakłada również na podmioty prowadzące księgi obowiązek udostępniania związkom hodowców lub innym podmiotom upoważnionym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej, informacji niezbędnych do prowadzenia tej oceny (o ile ocenę wartości użytkowej lub hodowlanej prowadzi inny podmiot), a także zagwarantują równe traktowanie wszystkich członków organizacji (statut organizacji). W posiadaniu członków związku hodowców lub innego podmiotu upoważnionego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia ksiąg hodowlanych lub ubiegających się o ich prowadzenie powinna znajdować się taka liczba zwierząt, która zagwarantuje, że program hodowlany określony dla danej księgi będzie mógł być prawidłowo realizowany.

Obszar regulowany projektem rozporządzenia nie jest regulowany prawem Unii Europejskiej. Przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie dotyczą wyłącznie organizacji hodowców prowadzących lub ubiegających się o prowadzenie ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych i zostały określone w:

1. Decyzji Komisji nr 84/247/EWG z dnia 27 kwietnia 1984 r. ustanawiającej

kryteria uznawania stowarzyszeń i organizacji hodowców, które prowadzą lub zakładają księgi zwierząt zarodowych dla zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz. Urz. WE L 125 z 12.05.1984, str. 58, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 50);

2. Decyzji Komisji nr 89/501/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania i nadzoru związków hodowców i organizacji hodowlanych, które zakładają lub prowadzą księgi zwierząt zarodowych świń hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 23, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 139);
3. Decyzji Komisji nr 90/254/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania organizacji i stowarzyszeń hodowców, które zakładają lub prowadzą księgi zwierząt zarodowych owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 145 z 8.06.1990, str. 30, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 71);
4. Decyzji Komisji nr 92/353/EWG z dnia 11 czerwca 1992 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania lub uznawania organizacji lub stowarzyszeń, które prowadzą lub zakładają księgi stadne dla zwierząt z rodziny koniowatych (Dz. Urz. WE L 192 z 11.07.1992, str. 63, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz.3, t.12, str. 350);
5. Decyzji Komisji nr 92/354/EWG z dnia 11 czerwca 1992 r. ustanawiającej niektóre zasady dla zapewnienia koordynacji między organizacjami i stowarzyszeniami, które prowadzą lub zakładają księgi stadne dla zarejestrowanych koniowatych (Dz. Urz. WE L 192 z 11.07.1992, str. 66, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12 str. 353).

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia został ujęty w Programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na okres styczeń-czerwiec 2007 r.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na związki hodowców lub inne podmioty upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia ksiąg hodowlanych drobiu, zwierząt futerkowych i pszczoł lub podmioty, które w przyszłości będą chciały prowadzić takie księgi.

2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia będzie konsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców zwierząt i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem przede wszystkim: Krajową Radą Drobiarstwa-Izba Gospodarcza w Warszawie, Krajową Izbą Producentów Drobiu i Pasz, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych, Krajowym Związkiem

Hodowców Królików, Polską Federacją Związków Hodowców Szynszyli, Polskim Związkiem Hodowców Królików oraz Polskim Związkiem Pszczelarskim.

Projekt rozporządzenia zostanie również umieszczony na stronie internetowej a także w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

**w sprawie dodatkowych wymagań, jakie powinny spełniać związki hodowców
lub inne podmioty ubiegające się o prowadzenie rejestrów zwierząt
gospodarskich**

Na podstawie art. 22 ust. 6 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia rejestrów zwierząt gospodarskich innych niż świnie lub ubiegające się o prowadzenie określonego rejestru powinny:
 - 1) zapewnić:
 - a) prowadzenie rejestru w formie papierowej – książki lub kartoteki, lub w formie elektronicznej,
 - b) zabezpieczenie i ochronę danych zawartych w rejestrze i innych dokumentach hodowlanych przed ich utratą,
 - c) sporządzanie, co najmniej raz na 12 miesięcy, wydruków dokonanych w danym roku wpisów, zmian i uzupełnień wpisów w rejestrze, w przypadku prowadzenia rejestru wyłącznie w formie elektronicznej,
 - d) przechowywanie rejestru prowadzonego w formie papierowej lub wydruków z rejestru prowadzonego w formie elektronicznej przez co najmniej 10 lat, a w przypadku rejestru buhajów, koni pełnej krwi angielskiej, koni arabskich czystej krwi, koni huculskich lub koników polskich - wieczyście,
 - e) przeprowadzanie badań i sprawdzanie informacji niezbędnych do wystawiania dokumentów hodowlanych, w szczególności dotyczących pochodzenia zwierząt,

- f) prowadzenie rejestru przez osobę mającą co najmniej średnie wykształcenie;
- 2) mieć:
- a) zdolność do czynności prawnych lub osobowość prawną,
 - b) osobowość prawną, w przypadku ubiegania się o otwarcie lub prowadzenie rejestru świń,
 - c) dostęp do informacji i danych o wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt w zakresie niezbędnym do realizacji programu hodowlanego prowadzonego na potrzeby rejestru; wymagania tego nie stosuje się wobec związku hodowców lub innego podmiotu, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej;
- 3) udostępniać związkom hodowców lub innym podmiotom, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej informacje niezbędne do prowadzenia tej oceny;
- 4) zatrudniać co najmniej jednego specjalistę do spraw selekcji zwierząt, jeżeli regulamin prowadzenia rejestru przewiduje wpis zwierząt przez takiego specjalistę.
2. Specjalista, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, powinien mieć wykształcenie wyższe na kierunku zootechnika, weterynaria lub rolnictwo.

§ 2.

Związek hodowców lub inny podmiot ubiegające się o prowadzenie rejestru powinny przedstawić ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa:

- 1) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego, w przypadku podmiotu posiadającego osobowość prawną;
- 2) statut lub umowę, na podstawie których działa dany podmiot i których postanowienia zapewniają równe traktowanie członków organizacji i określają w szczególności:
 - a) zasady przyjmowania członków, ich występowania oraz wykluczania,
 - b) prawa i obowiązki członków,
 - c) sankcje wobec członków, którzy nie wypełniają obowiązków;

- 3) oświadczenie o objęciu programem krzyżowania zwierząt dostatecznie dużego pogłowia zwierząt, w przypadku ubiegania się o otwarcie lub prowadzenie rejestru drobiu.

§ 3.

1. Związek hodowców lub inny podmiot ubiegające się o prowadzenie rejestru powinny zapewnić, że programem hodowlanym prowadzonym na potrzeby tego rejestru będzie objęte pogłowie zwierząt o liczebności:
 - 1) co najmniej 50 sztuk krów lub jałowic - w przypadku bydła;
 - 2) co najmniej 50 sztuk klaczy - w przypadku koni;
 - 3) co najmniej 15 sztuk samic stada podstawowego - w przypadku owiec;
 - 4) co najmniej 15 sztuk samic stada podstawowego - w przypadku kóz;
 - 5) co najmniej 6 sztuk matek pszczelich pochodzących z trzech różnych linii hodowlanych - w przypadku pszczół;
 - 6) co najmniej 10 sztuk samic stada podstawowego dla każdego gatunku, rasy i odmiany barwnej - w przypadku zwierząt futerkowych.
2. Związek hodowców lub inny podmiot, który został upoważniony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej potwierdza w formie zaświadczenia liczebność pogłowia zwierząt, o której mowa w ust. 1.

§ 4.

Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie dodatkowych wymagań wobec związków hodowców lub innych podmiotów prowadzących księgi zwierząt hodowlanych lub ubiegających się o ich otwarcie lub prowadzenie (Dz. U. Nr 131, poz. 1410).

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

UZASADNIENIE

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie dodatkowych wymagań jakie powinny spełniać związki hodowców lub inne podmioty prowadzące rejestry lub ubiegające się o ich prowadzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 22 ust. 6 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.).

Projekt rozporządzenia określa wymagania jakie muszą spełnić związki hodowców lub inne podmioty upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia rejestrów dla wszystkich gatunków zwierząt gospodarskich za wyjątkiem świń lub ubiegające się o ich prowadzenie. Wymaganie te dotyczą przede wszystkim warunków i sposobu prowadzenia rejestrów (w formie papierowej lub elektronicznej), zabezpieczenia i ochrony danych zawartych w rejestrach, długości przechowywania informacji, prowadzenia badań weryfikujących wiarygodność informacji zawartych w rejestrach, a w szczególności dotyczących pochodzenia zwierząt. Projekt rozporządzenia nakłada również na związki hodowców lub inne podmioty upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia rejestrów obowiązek udostępniania podmiotom upoważnionym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej informacji niezbędnych do prowadzenia tej oceny (o ile ocenę wartości użytkowej lub hodowlanej prowadzi inny podmiot niż prowadzący ten rejestr), a także zagwarantują równe traktowanie wszystkich członków organizacji (statut organizacji). Ponadto w rozporządzeniu, w przypadku bydła, koni, owiec, kóz, pszczoł i stad zwierząt futerkowych, określono minimalną populację zwierząt jaka powinna znajdować się w posiadaniu członków związku lub innych podmiotów ubiegających się o prowadzenie rejestrów dla tych gatunków zwierząt. Taka minimalna liczba zwierząt poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich gwarantuje, że program hodowlany określony dla danego rejestru będzie mógł być prawidłowo realizowany.

Obszar regulowany projektem rozporządzenia nie jest regulowany prawem Unii Europejskiej. Przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie dotyczą wyłącznie organizacji hodowców prowadzących lub ubiegających się o prowadzenie rejestrów dla świń i zostały określone w:

Decyzji Komisji nr 89/504/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania i nadzoru związków hodowców, organizacji hodowlanych i prywatnych przedsiębiorstw, które zakładają lub prowadzą rejestry świń hodowlanych mieszańców (Dz. Urz. WE L 125 z 12.05.1984, str. 58, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 50);

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt rozporządzenia został ujęty w Programie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na okres styczeń-czerwiec 2007 r.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na związki hodowców lub inne podmioty upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do prowadzenia rejestrów zwierząt gospodarskich innych niż świnie lub związki hodowców i inne podmioty, które w przyszłości będą ubiegały się o prowadzenie takich rejestrów.

2. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wpłynie na rynek pracy.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców zwierząt i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem przede wszystkim: Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Związkiem Owczarskim, Krajową Radą Drobiarstwa - Izbą Gospodarczą w Warszawie, Krajową Izbą Producentów Drobiu i Pasz, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych, Krajowym Związkiem Hodowców Królików, Polską Federacją Związków Hodowców Szynszyli, Polskim Związkiem Hodowców Królików oraz Polskim Związkiem Pszczelarskim.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie zakresu informacji oraz sposobu składania sprawozdania
z prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów**

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sprawozdanie z prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów, zwane dalej „sprawozdaniem”, sporządza w formie pisemnej związek hodowców lub inny podmiot, które zostały:

- 1) uznane za właściwe do prowadzenia ksiąg hodowlanych, zwanych dalej „księgami”, bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych;
- 2) upoważnione do prowadzenia ksiąg drobiu, pszczół i zwierząt futerkowych;
- 3) uznane za właściwe do prowadzenia rejestrów świń;
- 4) upoważnione do prowadzenia rejestrów bydła, owiec, kóz, koniowatych, drobiu, pszczół i zwierząt futerkowych.

§ 2. Sprawozdanie zawiera następujące informacje:

- 1) nazwę podmiotu prowadzącego księgę lub rejestr
- 2) datę sporządzenia sprawozdania,
- 3) liczbę samic i samców zgłoszonych do wpisu do księgi lub rejestru w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest składane sprawozdanie, zwanego dalej „rokiem sprawozdawczym”,

- 4) liczbę samic i samców wpisanych do księgi lub rejestru w danym roku sprawozdawczym,
- 5) liczbę samic i samców zarejestrowanych w księdze lub rejestrze w danym roku sprawozdawczym, kwalifikujących się do wpisu,
- 6) liczbę samic i samców, które nie zostały wpisane do księgi lub rejestru w danym roku sprawozdawczym, z podaniem przyczyny odmowy wpisu.

§ 3. Jeżeli w roku sprawozdawczym w siedzibie podmiotu prowadzącego księgę lub rejestr była przeprowadzona kontrola w zakresie wykonywania działalności związanej z prowadzeniem księgi lub rejestru, do sprawozdania dołącza się dokumentację dotyczącą tej kontroli.

§ 4. Sprawozdanie jest podpisywane przez osobę wskazaną w odpisie z Krajowego Rejestru Sądowego jako uprawnioną do reprezentowania podmiotu prowadzącego księgę lub rejestr.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie będzie stanowić wykonanie upoważnienia zawartego w art. 23 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Ustawa ta zmienia nieco dotychczasowe podejście do prowadzenia ksiąg i rejestrów zwierząt hodowlanych. Do tej pory, na podstawie ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o *organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762 i z 2004 r. Nr 91, poz. 866), minister właściwy do spraw rolnictwa w drodze decyzji administracyjnej wydawał zainteresowanemu podmiotowi zgodę na otwarcie i prowadzenie danej księgi lub rejestru. Warunkiem uzyskania tego zezwolenia było przedstawienie szeregu dokumentów, na podstawie których można było uznać, że dany podmiot poradzi sobie z tak odpowiedzialnym zadaniem, jakim jest prowadzenie księgi lub rejestru.

Obecnie, ustawa ta została zastąpiona ustawą z dnia 2007 r. o *organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* (Dz. U. Nr ..., poz. ...). Na mocy tej ustawy, minister właściwy do spraw rolnictwa posiada kompetencje do uznania właściwego związku hodowców lub innego podmiotu prowadzących księgę bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych lub rejestry świń.

W taki sam sposób uznawane są związki hodowców lub inne podmioty prowadzące księgi lub rejestry zwierząt hodowlanych w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Warunkiem uznania związku jest spełnienie wymagań w zakresie samego funkcjonowania związku hodowców, jego sprawności działania i możliwości technicznych jak również stosowania przez ten związek określonych w przepisach Unii Europejskiej zasad dokonywania wpisów do ksiąg i wystawiania świadectw potwierdzających pochodzenie zwierząt i materiału biologicznego obowiązujących w handlu pomiędzy państwami Unii Europejskiej. Wymagania te zostały określone w następujących decyzjach Komisji:

1) decyzji Komisji nr 84/247/EWG z dnia 27 kwietnia 1984 r. ustanawiającej kryteria uznawania stowarzyszeń i organizacji hodowców, które prowadzą lub zakładają

księgi zwierząt zarodowych dla zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz. Urz. WE L 125 z 12.05.1984, str. 58, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 50);

2) decyzji Komisji nr 89/501/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania i nadzoru związków hodowców i organizacji hodowlanych, które zakładają lub prowadzą księgi zwierząt zarodowych świń hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 23, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 139),

3) decyzji Komisji nr 90/254/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania organizacji i stowarzyszeń hodowców, które zakładają lub prowadzą księgi zwierząt zarodowych owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 145 z 8.06.1990, str. 30, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 71);

4) decyzji Komisji nr 92/353/EWG z dnia 11 czerwca 1992 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania lub uznawania organizacji lub stowarzyszeń, które prowadzą lub zakładają księgi stadne dla zwierząt z rodziny koniowatych (Dz. Urz. WE L 192 z 11.07.1992, str. 63, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz.3, t.12, str. 350),

5) decyzji Komisji nr 92/354/EWG z dnia 11 czerwca 1992 r. ustanawiającej niektóre zasady dla zapewnienia koordynacji między organizacjami i stowarzyszeniami, które prowadzą lub zakładają księgi stadne dla zarejestrowanych koniowatych (Dz. Urz. WE L 192 z 11.07.1992, str. 66, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12, str. 353),

6) decyzji Komisji nr 89/505/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej kryteria regulujące dokonywanie wpisów do rejestrów świń hodowlanych mieszańców (Dz. Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 33, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 153),

7) decyzji Komisji nr 89/504/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania i nadzoru związków hodowców, organizacji hodowlanych i prywatnych

przedsiębiorstw, które zakładają lub prowadzą rejestry świń hodowlanych mieszańców (Dz. Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 31, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 151),

- 8) decyzji Komisji nr 2005/379/WE z dnia 17 maja 2005 r. w sprawie świadectw rodowodowych i danych szczegółowych dotyczących zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz. Urz. UE L 125 z 18.05.2005, str. 15-17),
- 9) decyzji Komisji nr 2002/8/WE z dnia 28 grudnia 2001 r. ustanawiającej metody identyfikacji genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła i zmieniającej decyzje 88/124/EWG i 96/80/EWG (Dz. Urz. WE L 3 z 5.01.2002, str.53, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 34, str. 442),
- 10) decyzji Komisji nr 90/258/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiającej świadectwa zootechniczne dla owiec i kóz hodowlanych czystorasowych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz. Urz. WE L 145 z 8.06.1990, str. 39, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 80).

W przypadku ksiąg lub rejestrów tych gatunków zwierząt gospodarskich, które nie są objęte szczegółowymi przepisami Unii Europejskiej, warunkiem udzielenia zgody przez ministra właściwego do spraw rolnictwa na prowadzenie księgi jest złożenie przez podmiot dokumentów określonych w art. 18 ust. 2 i art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* (Dz. U. Nr ..., poz. ...) oraz spełnienie dodatkowych wymagań jakie powinny spełniać związki hodowców lub inne podmioty ubiegające się o prowadzenie ksiąg lub rejestrów określonych w rozporządzeniach wydanych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa na podstawie art. 18 ust. 4 i art. W rozporządzeniach tych określone zostały warunki i sposób prowadzenia ksiąg drobiu, pszczoł i zwierząt futerkowych i rejestrów bydła, owiec, kóz, koniowatych, drobiu, pszczoł i zwierząt futerkowych, a także wiedza fachowa niezbędna do ich prowadzenia.

Zobowiązanie związków hodowców lub innych podmiotów, które zostały upoważnione do prowadzenia ksiąg lub rejestrów do przedstawiania ministrowi

właściwemu do spraw rolnictwa sprawozdań z ich prowadzenia ma na celu zapewnienie prawidłowości wykonywania tych zadań oraz kontrolę nad realizacją krajowych programów hodowlanych realizowanych dla poszczególnych ksiąg oraz programów krzyżowania realizowanych dla rejestrów zwierząt gospodarskich.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej

Projekt rozporządzenia został udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

Ocena Skutków Regulacji:

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na związki hodowców lub inne podmioty, które zostały upoważnione przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do prowadzenia ksiąg hodowlanych i rejestrów dla poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z organizacjami społeczno - zawodowymi hodowców zwierząt i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem, w tym m. in. z: Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POL SUS”, Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Owczarskim, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Klubem Wyścigów Konnych, Krajową Radą Izb Rolniczych, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,

Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Federacją Związków Producentów Rolnych, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, NSZZ RI „Solidarność”, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”, Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa RP, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje obciążenia dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na rozwój regionalny.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

w sprawie maksymalnej wysokości opłat pobieranych za wpis do księgi hodowlanej lub rejestru, wydanie zaświadczenia potwierdzającego wpis do księgi hodowlanej lub rejestru oraz wydanie świadectwa potwierdzającego pochodzenie zwierząt hodowlanych oraz materiału biologicznego będącego przedmiotem handlu

Na podstawie art. 27 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość maksymalnej kwoty pobieranej za:
 - a) wpis do księgi hodowlanej, zwanej dalej „księgą”,
 - b) wpis do rejestru,
 - c) wystawienie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do księgi,
 - d) wystawienie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do rejestru,
 - e) wystawienie świadectwa potwierdzającego pochodzenie zwierząt hodowlanych z gatunku bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, będących przedmiotem handlu,
 - f) wystawienie świadectwa potwierdzającego pochodzenie zarodków lub komórek jajowych z gatunku bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, będących przedmiotem handlu,
 - g) wystawienie świadectwa potwierdzającego pochodzenie nasienia buhaja, knura, tryka, kozła lub ogiera, będącego przedmiotem handlu;
- 2) sposób uiszczania opłat, o których mowa w pkt 1;

§ 2. Stawki opłat, o których mowa w § 1 pkt 1, są określone w załączniku do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

§ 3. Opłaty, o których mowa w § 1 pkt 1, wnosi się na rachunek bankowy wskazany przez:

- 1) związek hodowców lub inny podmiot, które są upoważnione do prowadzenia księgi, w przypadku opłaty, o której mowa w § 1 pkt 1 lit. a, c i e;
- 2) związek hodowców lub inny podmiot, które są upoważnione do prowadzenia rejestru, w przypadku opłaty, o której mowa w § 1 pkt 1 lit. b i d;
- 3) podmiot prowadzący działalność w zakresie pozyskiwania, konserwowania, przechowywania i dostarczania lub przechowywania i dostarczania komórek jajowych i zarodków, w przypadku opłaty, o której mowa w § 1 pkt 1 lit. f;
- 4) podmiot prowadzący działalność w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania lub przechowywania i dostarczania nasienia, w przypadku opłaty, o której mowa w § 1 pkt 1 lit. g.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

**Maksymalne stawki opłat za wpis do księgi lub rejestru, wydanie zaświadczenia
potwierdzającego wpis do księgi lub rejestru oraz wydanie świadectwa
potwierdzającego pochodzenie zwierząt hodowlanych oraz materiału
biologicznego będącego przedmiotem handlu**

1. Maksymalna kwota jaką można pobrać za:

1) wpis do księgi:

- a) krowy wynosi zł.,
- b) buhaja wynosi zł.,
- c) lochy wynosi zł.,
- d) knura wynosi zł.
- e) klaczy wynosi zł.,
- f) ogiera wynosi zł.,
- g) maciorki wynosi zł.,
- h) tryka wynosi zł.,
- i) kozy wynosi zł.,
- j) kozła wynosi zł.,
- k) matki pszczelej wynosi zł.,
- l) stada zwierząt futerkowych wynosi zł.,
- m) stada drobiu wynosi zł.;

2) wpis do rejestru:

- a) krowy wynosi zł.,
- b) buhaja wynosi zł.,
- c) lochy wynosi zł.,
- d) knura wynosi zł.
- e) klaczy wynosi zł.,
- f) ogiera wynosi zł.,
- g) maciorki wynosi zł.,
- h) tryka wynosi zł.,
- i) kozy wynosi zł.,

- j) kozła wynosi zł.,
- k) matki pszczelej wynosi zł.,
- l) stada zwierząt futerkowych wynosi zł.,
- m) stada drobiu wynosi zł;

3) wystawienie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do księgi:

- a) krowy wynosi zł.,
- b) buhaja wynosi zł.,
- c) lochy wynosi zł.,
- d) knura wynosi zł.
- e) klaczy wynosi zł.,
- f) ogiera wynosi zł.,
- g) maciorki wynosi zł.,
- h) tryka wynosi zł.,
- i) kozy wynosi zł.,
- j) kozła wynosi zł.,
- k) matki pszczelej wynosi zł.,
- l) stada zwierząt futerkowych wynosi zł.;

4) wystawienie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do rejestru:

- a) krowy wynosi zł.,
- b) buhaja wynosi zł.,
- c) lochy wynosi zł.,
- d) knura wynosi zł.
- e) klaczy wynosi zł.,
- f) ogiera wynosi zł.,
- g) maciorki wynosi zł.,
- h) tryka wynosi zł.,
- i) kozy wynosi zł.,
- j) kozła wynosi zł.,
- k) matki pszczelej wynosi zł.,
- l) stada zwierząt futerkowych wynosi zł.,
- m) stada drobiu wynosi zł.;

5) wystawienie świadectwa potwierdzającego pochodzenie zwierzęcia hodowlanego będącego przedmiotem handlu:

- a) jałówki, krowy lub buhaja wynosi zł.,
- b) loszki, lochy lub knura wynosi zł.,
- c) jagnięcia, maciorki lub tryka wynosi zł.,
- d) kozy lub kozła wynosi zł.;

6) wystawienie świadectwa potwierdzającego pochodzenie komórki jajowej lub zarodka będącego przedmiotem handlu pochodzącego od :

- a) bydła wynosi zł.,
- b) świń wynosi zł.,
- c) owiec wynosi zł.,
- d) kóz wynosi zł.,
- e) koniowatych wynosi zł.;

7) wystawienie świadectwa potwierdzającego pochodzenie nasienia będącego przedmiotem handlu:

- a) buhajów wynosi zł.,
- b) knura wynosi zł.,
- c) tryka wynosi zł.,
- d) kozła wynosi zł.,
- e) koniowatych wynosi zł.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie maksymalnej wysokości opłat za wpis do ksiąg lub rejestrów, wydanie zaświadczenia potwierdzającego wpis do ksiąg lub rejestrów oraz wydanie świadectwa potwierdzającego pochodzenie zwierząt hodowlanych oraz materiału biologicznego będącego przedmiotem handlu stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 27 ustawy z dnia2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U., poz.).

Wysokości opłat jakie mogą być pobierane za dokonanie wpisu do księgi lub rejestru zostały ustalone w oparciu o kalkulacje kosztów dokonania takiego wpisu przedstawione przez związki hodowców lub inne podmioty, które zostały upoważnione przez upoważnione przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do prowadzenia ksiąg hodowlanych lub rejestrów dla poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich. Wysokość opłat pobieranych za wpis do księgi lub rejestru dla poszczególnych gatunków zwierząt może się różnić w zależności od płci zwierzęcia wpisywanego do księgi lub rejestru w przypadku, gdy czynności wykonywane w związku z dokonaniem wpisu są różne dla samicy i samca danego gatunku.

Wysokość opłat jakie mogą być pobierane za wystawienie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do księgi lub rejestru dla poszczególnych gatunków zwierząt została określona w oparciu o kalkulacje kosztów ponoszonych przez związki hodowców lub inne podmioty upoważnione do prowadzenia ksiąg lub rejestrów. Prowadzący księgi lub rejestr przesłali swoje kalkulacje kosztów bezpośrednio związanych z wystawieniem zaświadczenia, jego przygotowaniem, wydrukowaniem i wysłaniem do hodowcy, który wystąpi z wnioskiem o jego wystawienie. Kalkulacje te zawierają również koszty opłat pocztowych związanych z wysłaniem przesyłki „za potwierdzeniem odbioru”.

Wysokość opłat jakie mogą być pobierane za wystawienie świadectwa potwierdzającego pochodzenie zwierząt hodowlanych z gatunku bydła, świń, owiec i kóz oraz komórek jajowych, zarodków i nasienia oraz komórek jajowych, zarodków i nasienia koniowatych została określona w oparciu o kalkulacje przedstawione przez związki hodowców lub inne podmioty upoważnione do ich wystawiania. W przypadku świadectw potwierdzających pochodzenie komórek jajowych, zarodków i nasienia, podmioty upoważnione do wystawiania świadectw uwzględniają również koszt

uzyskania świadectwa potwierdzającego pochodzenie dawcy lub dawców materiału biologicznego wydanego przez związek hodowców lub inny podmiot upoważniony do prowadzenia ksiąg lub rejestrów, do których zostali wpisani dawcy materiału biologicznego. Przedstawione kalkulacje uwzględniają koszty przygotowania świadectw, ich wydruku i wysłania, w tym również koszt opłat pocztowych związanych z wysłaniem przesyłki „za potwierdzeniem odbioru”.

Wszystkie wysokości opłat określone w projekcie niniejszego rozporządzenia są maksymalnymi kwotami jakie mogą być pobrane przez związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa do wykonania określonych czynności. Pobierana opłata nie może być wyższa niż kwota określona w projekcie rozporządzenia. W przypadku, gdy związek hodowców lub inny podmiot, które zostały upoważnione do prowadzenia księgi lub rejestru i które dokonują wpisu do księgi lub rejestru lub wystawiają zaświadczenia potwierdzające dokonanie tego wpisu posiadają środki finansowe wystarczające na pokrycie całości lub części kosztów związanych w wykonaniem tych czynności, mogą pobierać opłatę niższą niż kwota określona w projekcie rozporządzenia lub nie pobierać jej wcale. Pobrana opłata stanowi przychód związku hodowców lub innego podmiotu upoważnionych do wykonywania czynności, za które mogą być pobierane opłaty określone w projekcie niniejszego rozporządzenia. W przypadku, gdy opłata taka jest pobierana, pobierający opłatę nie może wprowadzać różnych stawek opłat za wpis do księgi lub rejestru, wystawienie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do księgi lub rejestru zwierząt urodzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zwierząt przywiezionych z innych państw członkowskich. Podobna zasada obowiązuje w przypadku wystawienia świadectw potwierdzających pochodzenie zwierząt hodowlanych będących przedmiotem handlu lub materiału od nich pochodzącego. Przestrzeganie tego obowiązku będzie sprawdzane przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt w trakcie kontroli podmiotów prowadzących działalność w zakresie hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich. W przypadku stwierdzenia nie przestrzegania tego obowiązku, zgodnie z art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.), dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt może wystąpić do ministra właściwego do spraw rolnictwa z wnioskiem o cofnięcie upoważnienia do prowadzenia ksiąg lub rejestrów lub zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania lub przechowywania i dostarczania nasienia.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym jego projekt nie podlegał procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać rozporządzenie

Rozporządzenie będzie oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) hodowców posiadaczy zwierząt, które spełniają warunki wpisu do ksiąg hodowlanych lub rejestrów;
- 2) związki hodowców lub inne podmioty, które zostały upoważnione do prowadzenia ksiąg hodowlanych lub rejestrów i które dokonują wpisów do tych ksiąg lub rejestrów i wystawiają zaświadczenia potwierdzające dokonanie tych wpisów;
- 3) podmioty prowadzące działalność w zakresie pozyskiwania, konserwowania, przechowywania i dostarczania lub przechowywania i dostarczania komórek jajowych i zarodków, które wystawiają świadectwa potwierdzające pochodzenie komórek jajowych i zarodków będących przedmiotem handlu;
- 4) podmioty prowadzące działalność w zakresie pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania lub przechowywania i dostarczania nasienia, które wystawiają świadectwa potwierdzające pochodzenie nasienia będącego przedmiotem handlu.

2. Wpływ rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt rozporządzenia nie będzie miał bezpośredniego wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa. Dotychczas z budżetu państwa wydatkowane były środki na wspieranie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej. W ramach tych środków dofinansowywane było między innymi również prowadzenie ksiąg hodowlanych i rejestrów. Beneficjentami tych środków były związki hodowców lub inne podmioty, które zostały upoważnione przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi do prowadzenia ksiąg hodowlanych lub rejestrów. Środki finansowe otrzymywane z budżetu państwa przeznaczone są na pokrycie kosztów administracyjnych związanych bezpośrednio z prowadzeniem ksiąg i rejestrów i dzięki tym środkom prowadzący księgę lub rejestr nie muszą obciążać wszystkimi kosztami związanymi z prowadzeniem księgi lub rejestru hodowców – posiadaczy zwierząt. Pobierane przez nie opłaty za dokonanie wpisu do księgi lub rejestru czy wydanie zaświadczenia potwierdzającego dokonanie takiego wpisu mogą być dzięki temu niższe niż w przypadku, gdy hodowcy musieliby pokrywać wszystkie koszty związane z prowadzeniem ksiąg lub rejestrów.

3. Wpływ rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia będzie konsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców, instytucjami i związkami zawodowymi działającymi w obszarze regulowanym niniejszym projektem rozporządzenia, przede wszystkim ze związkami hodowców lub innymi podmiotami upoważnionymi do prowadzenia ksiąg lub rejestrów. Projekt rozporządzenia będzie konsultowany między innymi z: Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów

Mleka, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Owczarskim, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej POLSUS, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Klubem Wyścigów Konnych, Krajową Radą Drobiarską-Izbą Gospodarczą w Warszawie.

Projekt rozporządzenia zostanie również skierowany do konsultacji do Krajowego Centrum Hodowli zwierząt i Instytutu Zootechniki w Krakowie.

Projekt rozporządzenia zostanie również umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

**w sprawie podmiotu upoważnionego do realizacji lub koordynacji
działań w zakresie ochrony zasobów genetycznych zwierząt
gospodarskich**

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podmiotem upoważnionym do:

- 1) realizacji lub koordynacji działań w zakresie ochrony zasobów genetycznych dla poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich;
- 2) gromadzenia i przechowywania materiału biologicznego zwierząt gospodarskich podlegającego kriokonserwacji

- jest Instytut Zootechniki w Krakowie.

§ 2. Traci moc Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 czerwca 2004 r. w sprawie podmiotu upoważnionego do realizacji lub koordynacji działań w zakresie ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 152, poz. 1604).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr poz.), zgodnie z którym Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi określa podmiot upoważniony do realizacji i koordynacji działań w zakresie ochrony zasobów genetycznych poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich oraz gromadzenia i przechowywania materiału biologicznego podlegającego kriokonserwacji.

Ratyfikowana w 1996 r. międzynarodowa Konwencja o różnorodności biologicznej (Dz. U. z 2002 r. Nr 184, poz. 1532) zobowiązała Polskę do opracowania Krajowej Strategii Ochrony i Umiarkowanego Użytkowania Różnorodności Biologicznej. Strategia ta została opracowana przez Ministra Środowiska i wraz z programem działań została zatwierdzona przez Radę Ministrów 25 lutego 2003 r. Obejmuje ona między innymi kompleksowe rozwiązanie zagadnień bioróżnorodności i zachowania rodzimych ras zwierząt gospodarskich, w tym także finansowanie ochrony zasobów genetycznych.

Programy ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich są częścią składową zadania zachowania rodzimych ras zwierząt i jego realizacja jest koordynowana przez Instytut Zootechniki w Krakowie od 1.01.2002 r. Instytut Zootechniki w Krakowie został również upoważniony do realizacji i koordynowania działań w zakresie ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 czerwca 2004 r. w sprawie podmiotu upoważnionego do realizacji lub koordynacji działań w zakresie ochrony zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 152, poz. 1604), wydanym na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2002 r. Nr.207, poz. 1762 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 866). Instytut Zootechniki koordynował prace wszystkich podmiotów realizujących programy ochrony zasobów genetycznych poszczególnych gatunków zwierząt: hodowców, posiadaczy zwierząt uczestniczących w programach ochrony, podmiotów upoważnionych do prowadzenia oceny wartości użytkowej oraz związków hodowców lub innych podmiotów upoważnionych do prowadzenia ksiąg hodowlanych. Od wielu lat realizacja programów ochrony zasobów genetycznych

zwierząt gospodarskich była wspierana ze środków wydzielonych przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z puli środków budżetowych przeznaczonych na wspieranie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej. W roku 2006 ze środków przeznaczonych na wspieranie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej na ochronę zasobów genetycznych zwierząt wypłacono około 2 600 tys. zł, a w planach wydatków na ten cel w roku 2007 zarezerwowano kwotę 3 500 tys. zł.

W 2005 roku wdrożony został Plan Rozwoju Obszarów Wiejskich, w którym w ramach działania 4 „Wspieranie przedsięwzięć rolnośrodowiskowych i poprawy dobrostanu zwierząt” wspierana była również ochrona zasobów genetycznych zwierząt gospodarskich. Program ten zakładał wsparcie finansowe dużej grupy producentów rolnych, którzy utrzymują bydło, konie i owce ras zagrożonych wyginięciem. Warunkiem uzyskania wsparcia było spełnienie wymagań określonych dla tych programów. Realizacja programu rolnośrodowiskowego pozwoliła przesunąć część środków dotychczas przeznaczanych na utrzymanie populacji objętych ochroną zasobów genetycznych i przeznaczyć je na inne cele wspierające postęp biologiczny w produkcji zwierzęcej. W projekcie Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 założono kontynuację wsparcia gospodarstw utrzymujących zwierzęta ras rodzimych objętych programem ochrony zasobów genetycznych. W przypadku bydła planowane jest objęcie tym programem łącznie 4 ras zagrożonych, dla których realizowane są programy ochrony, tj. oprócz rasy polskiej czerwonej i biało-żółtej, wsparciem objęte będą również rasy: polska czarno-biała i polska czerwono-biała, dla których księgi hodowlane prowadzi Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka. Projekt Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich zakłada również zwiększenie liczby ras owiec i kóz objętych programem ochrony o kozy rasy karpackiej oraz owce rasy cakiel podhalański i merynos polski starego typu. Projekt ten zakłada również, że od 2008 roku programem objęte będą również świnię rasy puławskiej, złotnickiej białej i złotnickiej pstrej.

W roku 2007 realizacja programów ochrony gatunków nie ujętych w projekcie Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 oraz świń rasy puławskiej, złotnickiej białej i złotnickiej pstrej finansowana będzie ze środków krajowych. Instytut Zootechniki opracował projekt programów wsparcia ochrony poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich oraz ryb. Niektóre z nich, tj. dotyczące gatunków i ras dotychczas wspieranych ze środków budżetowych przeznaczonych na wspieranie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej, po dostosowaniu ich do

obowiązujących Wytocznych Wspólnoty zostaną zgłoszone do Komisji Europejskiej jako akt prawny dostosowujący pomoc istniejącą do Wytocznych Wspólnoty. Natomiast objęcie ochroną nowych gatunków zwierząt np. nutrii będzie możliwe dopiero po zaakceptowaniu ich przez Komisję Europejską. Łączna suma środków jakie mogą być przeznaczane z budżetu państwa w roku 2007 na wsparcie populacji objętych ochroną zasobów genetycznych (poza PROW) wynosi około 3 mln. zł.

Rozporządzenie nie jest regulowane przepisami prawnymi Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

Ocena skutków regulacji:

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na Instytut Zootechniki w Krakowie, który koordynuje działalność podmiotów uczestniczących w realizacji programów ochrony zasobów genetycznych poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich, a także związki hodowców lub inne podmioty prowadzące księgi hodowlane oraz ocenę wartości użytkowej poszczególnych gatunków zwierząt, których populacje objęte są programem ochrony.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. W roku 2007 realizacja programów ochrony gatunków nie ujętych w projekcie Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013 oraz świń rasy puławskiej, złotnickiej białej i złotnickiej pstrej finansowana będzie ze środków przeznaczonych na wspieranie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej. Łączna suma środków przeznaczonych na ten cel w 2007 roku wyniesie około 3 mln. zł.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rozwój regionalny Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia będzie konsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców zwierząt i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem, przede wszystkim: Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POL SUS”, Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Związkiem Owczarskim, Krajową Radą Drobiarską-Izba Gospodarcza w Warszawie, Krajową Izbą Producentów Drobiu i Pasz, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych, Krajowym Związkiem Hodowców Królików, Polską Federacją Związków Hodowców Szynszyli, Polskim Związkiem Hodowców Królików oraz Polskim Związkiem Pszczelarskim.

Projekt rozporządzenia zostanie również umieszczony na stronie internetowej, a także w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾
z dnia
w sprawie materiału biologicznego wykorzystywanego w rozrodzie
zwierząt gospodarskich

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki zootechniczne, jakie powinien spełniać materiał biologiczny;
- 2) wzory zaświadczeń o wykonaniu zabiegu:
 - a) sztucznego unasienniania,
 - b) przeniesienia zarodków;
- 3) warunki i tryb wydawania i przechowywania zaświadczeń, o których mowa w pkt 2.

§ 2.1. Świeże nasienie ogiera, z wyjątkiem ogiera czystej krwi arabskiej, używane do unasienniania zawiera nie mniej niż:

- 1) 40% plemników o ruchu prawidłowym;
- 2) 50 tysięcy plemników w 1 mm³;
- 3) 85% plemników bez zmian morfologicznych.

2. Średnia zawartość plemników w nasieniu, o którym mowa w ust. 1, powinna wynosić nie mniej niż 150 tysięcy w 1 mm³ nasiennej frakcji ejakulatu.

3. Konserwowane w stanie płynnym lub mrożone nasienie ogiera powinno zawierać co najmniej 300 milionów plemników o ruchu prawidłowym w jednej dawce inseminacyjnej.

§ 3. 1. Świeże nasienie pochodzące od buhaja mającego nie więcej niż 18 miesięcy życia wykorzystywane w sztucznym unasiennianiu, powinno zawierać nie mniej niż:

- 1) 60% plemników o ruchu prawidłowym;
- 2) 80% plemników bez zmian morfologicznych;
- 3) 500 tysięcy plemników w 1 mm³.

2. Świeże nasienie pochodzące od buhaja mającego powyżej 18 miesięcy życia wykorzystywane w sztucznym unasiennianiu, powinno zawierać nie mniej niż:

- 1) 70% plemników o ruchu prawidłowym;
- 2) 80% plemników bez zmian morfologicznych;
- 3) 500 tysięcy plemników w 1mm³.

3. Nasienie, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinno charakteryzować się ruchem falowym co najmniej na poziomie średnim.

4. Mrożone w słomce nasienie buhaja zawiera po rozmrożeniu nie mniej niż:

- 1) 50% plemników o ruchu prawidłowym;
- 2) 6 milionów plemników o ruchu prawidłowym;
- 3) 80% plemników bez zmian morfologicznych.

5. Dawka inseminacyjna mrożonych w słomce sortowanych plemników buhaja z chromosomem X (płeć żeńska) lub chromosomem Y (płeć męska) powinna zawierać po rozmrożeniu nie mniej niż:

- 1) 50% plemników o ruchu prawidłowym;
- 2) 2 miliony plemników o ruchu prawidłowym;
- 3) 80% plemników bez zmian morfologicznych.

6. Mrożone w kulce nasienie buhaja po rozmrożeniu powinno zawierać nie mniej niż:

- 1) 35% plemników o ruchu prawidłowym;
- 2) 10 milionów plemników o ruchu prawidłowym;
- 3) 80% plemników bez zmian morfologicznych.

7. Konserwowane w stanie płynnym w słomce nasienie buhaja powinno zawierać nie mniej niż:

- 1) 50% plemników o ruchu prawidłowym;
- 2) 6 milionów plemników o ruchu prawidłowym;
- 3) 80% plemników bez zmian morfologicznych.

8. Nasienie, o którym mowa w ust. 1 i 2 oraz 4 - 7 nie powinno zawierać więcej niż 15% plemników z wadami dyskwalifikującymi jego wykorzystanie w sztucznym unasiennianiu, których wykaz jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 4.1. Świeże nasienie knura wykorzystywane w sztucznym unasiennianiu powinno zawierać nie mniej niż:

- 1) 70% plemników o ruchu prawidłowym;
- 2) 100 tysięcy plemników w 1 mm³;
- 3) 80% plemników bez zmian morfologicznych.

2. Objętość jednej dawki inseminacyjnej nasienia knura powinna wynosić nie mniej niż 80000 mm³, a zawartość plemników o ruchu prawidłowym w dniu pobrania powinna wynosić nie mniej niż 70%.

3. W dawce inseminacyjnej nasienia knura powinno znajdować się nie mniej niż 2 miliardy plemników

4. Mrożone nasienie knura, niezależnie od metody konfekcjonowania, zawiera po rozmrożeniu nie mniej niż:

- 1) 40% plemników o ruchu prawidłowym;
- 2) 80% plemników bez zmian morfologicznych;
- 3) 50% plemników z normalnym akrosomem.

5. Ogólna liczba plemników w jednej dawce inseminacyjnej mrożonego nasienia knura powinna wynosić po rozmrożeniu nie mniej niż 3 miliardy.

§ 5.1. Świeże nasienie tryka i kozła wykorzystywane w sztucznym unasiennianiu powinno zawierać nie mniej niż:

- 1) 70% plemników o ruchu prawidłowym;
- 2) 1,5 miliona plemników w 1 mm³;
- 3) 80% plemników bez zmian morfologicznych.

2. Nasienie, o którym mowa w ust. 1, powinno charakteryzować się silnym ruchem falowym.

3. Wykorzystywane w sztucznym unasiennianiu, konserwowane w stanie płynnym, nasienie tryka i kozła powinno zawierać, w jednej dawce inseminacyjnej, nie mniej niż:

- 1) 100 milionów plemników o ruchu prawidłowym;
- 2) 60% plemników o ruchu prawidłowym.

4. Wykorzystywane w sztucznym unasiennianiu, mrożone nasienie tryka powinno zawierać, po rozmrożeniu w jednej dawce inseminacyjnej, nie mniej niż:

- 1) 100 milionów plemników o ruchu prawidłowym;
- 2) 60% plemników o ruchu prawidłowym.

5. Wykorzystywane w sztucznym unasiennianiu, mrożone nasienie kozła powinno zawierać, po rozmrożeniu w jednej dawce inseminacyjnej, nie mniej niż:

- 1) 50 milionów plemników o ruchu prawidłowym;
- 2) 50% plemników o ruchu prawidłowym.

§ 6. Objętość jednej dawki inseminacyjnej rozcieńczonego nasienia tryka lub kozła powinna wynosić 200 mm³.

§ 7. Wykorzystywana w rozrodzie komórka jajowa lub zarodek bydłęcy powinny pochodzić od zwierząt wpisanych do ksiąg hodowlanych lub pochodzących od rodziców wpisanych do tych ksiąg.

§ 8. 1. Przeznaczone do sztucznego wylęgu jaja drobiu powinny pochodzić od rodów drobiu wpisanych do ksiąg hodowlanych albo od mieszańców wpisanych do rejestrów.

2. Do sztucznego wylęgu nie przeznaczają się jaja zdeformowanych, kulistych, wydłużonych, z wadami, z uszkodzoną, zanieczyszczoną lub mytą skorupą.

3. Przeznaczone do sztucznego wylęgu jaja powinny ponadto spełniać następujące warunki:

1) masa jaja wynosi:

- a) od 52 do 75 gramów – dla jaj kurzych (*Gallus domesticus*),
- b) od 75 do 100 gramów – dla jaj kaczyc (*Anas platyrhynchos*),
- c) od 45 do 65 gramów – dla jaj kaczyc (*Cairina Moschata*) i krzyżówek kaczek,
- d) od 120 do 200 gramów dla jaj gęsich (*Anser anser*, *Anser Cygnoides*),
- e) od 70 do 100 gramów – dla jaj indyjskich (*Meleagris gallopavo*),
- f) od 9 do 15 gramów – dla jaj przepiórczych (*Coturnix coturnix japonica*),
- g) od 39 do 46 gramów – dla jaj perliczych (*Numida meleagris*),
- h) od 1.200 do 1.800 gramów – dla jaj strusich (*Struthio camelus*);

- 2) nieruchoma komora powietrzna powinna znajdować się na tępych końcu jaja, a jej głębokość nie powinna przekraczać:
 - a) 4 milimetrów – w jajach przepiórczych (*Coturnix coturnix japonica*), perliczych (*Numida meleagris*),
 - b) 5 milimetrów - w jajach kurzych (*Gallus domesticus*),
 - c) 6 milimetrów - w jajach kaczych (*Cairina Moschata*) i krzyżówek kaczek,
 - d) 8 milimetrów - w jajach kaczych (*Anas platyrhynchos*), indyckich (*Meleagris gallopavo*) i gęsich (*Anser anser*, *Anser Cygnoides*),
 - e) 15 milimetrów – w jajach strusich (*Struthio camelus*);
- 3) białko powinno być przezroczyste, bez ciał obcych i zmętnień;
- 4) kula żółtkowa powinna być mało ruchliwa, centralnie położona i nie zawierać krwistych plam.

§ 9. 1. Ustala się wzory zaświadczeń sztucznego unasienniania:

- 1) klaczy z wyjątkiem klaczy czystej krwi arabskiej, który jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 2) klaczy czystej krwi arabskiej, który jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia;
- 3) krowy albo jałówki, który jest określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
- 4) lochy albo loszki, który jest określony w załączniku nr 5 do rozporządzenia;
- 5) owcy albo kozy, który jest określony w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

2. Ustala się wzór zaświadczenia o przeniesieniu zarodków, który jest określony w załączniku nr 7 do rozporządzenia.

3. Do oznaczania ras bydła w zaświadczeniach i świadectwie, o których mowa w ust. 1 - 3, stosuje się kody literowe określone w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt.

§ 10. 1. Jedną część oryginału zaświadczenia sztucznego unasienniania klaczy z wyjątkiem klaczy czystej krwi arabskiej, wystawianego bezpośrednio po zabiegu, otrzymuje posiadacz klaczy, a druga część oryginału jest przekazywana podmiotowi prowadzącemu księgę lub rejestr koni hodowlanych, do którego wpisany jest ogier - dawca nasienia.

2. Jedna część kopii zaświadczenia (część przeznaczona dla posiadacza klaczy), o którym mowa w ust. 1, jest przekazywana podmiotowi posiadającemu zezwolenie

na pozyskiwanie, konfekcjonowanie, przechowywanie i dostarczanie nasienia lub przechowywanie i dostarczanie nasienia, zwane dalej „zezwoleniem”, który dostarczył nasienie użyte do wykonania zabiegu sztucznego unasienniania, a druga część kopii zaświadczenia, przeznaczona dla prowadzącego księgę lub rejestr, pozostaje w dokumentacji wykonywanych usług prowadzonej przez podmiot dokonujący zabiegu sztucznego unasienniania.

§ 11. Zaświadczenie unasienniania klaczy czystej krwi arabskiej jest wystawiane bezpośrednio po zabiegu przez wykonującego zabieg w czterech jednobrzmiących egzemplarzach:

- 1) właścicielowi klaczy – na egzemplarzu numer 1;
- 2) właścicielowi ogiera, którego nasienie zostało użyte do zabiegu - na egzemplarzu numer 2;
- 3) podmiotowi prowadzącemu księgę, do której jest wpisana unasienniona klacz - na egzemplarzu numer 3;
- 4) podmiotowi prowadzącemu księgę, do której jest wpisany ogier-dawca nasienia - na egzemplarzu numer 4.

§ 12. 1. Oryginał zaświadczenia sztucznego unasienniania krowy albo jałówki, lochy albo loszki oraz owcy albo kozy, wystawianego bezpośrednio po zabiegu, otrzymuje posiadacz samicy.

2. Jedna kopia zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, jest przekazywana podmiotowi posiadającemu zezwolenie, który dostarczył nasienie użyte do wykonania zabiegu sztucznego unasienniania, a druga kopia zaświadczenia pozostaje w dokumentacji wykonywanych usług prowadzonej przez podmiot prowadzący sztuczne unasiennianie.

3. W przypadku dokonywania sztucznego unasienniania przez podmiot, który dostarczył nasienie użyte do wykonania zabiegu sztucznego unasienniania, oryginał zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, otrzymuje posiadacz samicy, a kopia pozostaje w dokumentacji wykonywanych usług w zakresie sztucznego unasienniania, prowadzonej przez ten podmiot.

4. W przypadku dokonywania sztucznego unasienniania przez hodowcę w stadzie zwierząt będących w jego posiadaniu, kopię zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, hodowca przekazuje podmiotowi, który dostarczył nasienie użyte do

wykonania zabiegu sztucznego unasienniania, a oryginał zaświadczenia pozostaje w prowadzonej przez niego dokumentacji.

5. W przypadku utraty zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, duplikat wydaje podmiot, który wykonał zabieg unasienniania, na podstawie kopii znajdującej się w dokumentacji wykonywanych usług, prowadzonej przez ten podmiot.

§ 13. 1. Zaświadczenie o przeniesieniu zarodków wystawia podmiot dokonujący tego zabiegu.

2. Oryginał zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, wystawianego bezpośrednio po zabiegu, otrzymuje właściciel biorczyni, przy czym jedną kopię zaświadczenia podmiot dokonujący zabiegu przekazuje podmiotowi posiadającemu zezwolenie, właściwemu terytorialnie ze względu na miejsce przeniesienia zarodków, a drugą kopię zaświadczenia pozostawia się w prowadzonej dokumentacji wykonywanych usług.

3. W przypadku przeniesienia do organizmu biorczyni większej liczby zarodków pochodzących od tej samej pary rodziców i pobranych w trakcie jednego płukania dawczyni, wystawiane jest jedno zaświadczenie o przeniesieniu zarodków.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie materiału biologicznego wykorzystywanego w rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 111, poz. 1177 oraz z 2006 r. Nr 44, poz. 316),

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

**WYKAZ WAD PLEMNIKÓW DYSKWALIFIKUJĄCYCH WYKORZYSTANIE
NASIENIA BUHAJA W SZTUCZNYM UNASIENNIANIU**

- 1) plemnik niedorozwinięty;
- 2) plemnik podwójny;
- 3) plemnik guzowaty;
- 4) plemnik bezgłowy;
- 5) plemnik z diademem główki;
- 6) plemnik z główką gruszkowatą;
- 7) plemnik z główką zwężoną u podstawy;
- 8) plemnik z główką o nieprawidłowym konturze;
- 9) plemnik z główką małą i nieprawidłową;
- 10) główka luźna i nieprawidłowa;
- 11) plemnik z wstawką o kształcie korkociągu;
- 12) plemnik z inną wadą wstawki (wstawka kikutowata);
- 13) plemnik z bliższą kroplą protoplazmy na wstawce;
- 14) plemnik z niby-kroplą protoplazmy na wstawce;
- 15) plemnik z silnie zapętloną witką;
- 16) odosiowa główka.

**WZÓR ZAŚWIADCZENIA SZTUCZNEGO UNASIENNIA KŁACZY CZYSTEJ
KRWI ARABSKIEJ**

strona pierwsza

Egz. nr

Zaświadczenie unasienniania Nr

Nazwa OGIERA Nazwa KŁACZY

Wpisany do księgi Wpisana do księgi

Numer zezwolenia PASB na inseminację

Data pobrania nasienia (dzień, miesiąc, rok)

Data wysłania nasienia (o ile dotyczy)

Imię i nazwisko lub nazwa właściciela Imię i nazwisko lub nazwa właściciela
lub dzierżawcy ogiera lub dzierżawcy kłaczy

.....
.....
.....

Stwierdzam zgodność powyższych informacji

.....

data i podpis właściciela lub dzierżawcy ogiera

strona druga

Wypełnia właściciel klaczy lub upoważniony przez właściciela
dzierzawca klaczy

Stwierdzam, że w dniu (dzień, miesiąc, rok)
otrzymałem nasienie ogiera (nazwa ogiera)
którym w dniu (dzień, miesiąc, rok)
unasienniona została klacz (nazwa klaczy)

Ponadto, zobowiązuję się do przestrzegania obowiązujących
przepisów dotyczących sztucznego unasienniania.

WZÓR ZAŚWIADCZENIA SZTUCZNEGO UNASIENNIA OWCY ALBO KOZY

ZAŚWIADCZENIE UNASIENIANIA OWCY/KOZY*

Data Nr

Nazwa podmiotu	Nazwa owcy/kozy* rasa										Nr kartoteki 1,2,3,4)	
	Koza różna/bezróżna*					Symbol księgi/rejestru**						
numer identyfikacyjny												
Posiadacz samicy												
<i>Imię i nazwisko lub nazwa firmy</i>										numer siedziby stada ⁵⁾		
Adres												
.....										numer stada pod oceną ⁶⁾		
Nr zabiegu	Tryk/koziół*										Numer weterynaryjny producenta	
nazwa - rasa												
Data produkcji nasienia ⁷⁾												
Reinseminacja	Numer identyfikacyjny tryk/kozła* koziół różny/bezróżny*											
..... podpis posiadacza samicy										<i>pieczętka podmiotu i podpis osoby dokonującej unasienniania</i>		

* niepotrzebne skreślić

** wpisuje się, gdy zwierzę wpisane jest do księgi albo rejestru

Objaśnienie:

- 1) Uzgodniony z powiatowym lekarzem weterynarii numer weterynaryjny zespołu ET, zgodnie z przepisami w sprawie szczegółowych warunków weterynaryjnych wymaganych przy prowadzeniu produkcji, pozyskiwaniu, konserwacji, obróbce, przechowywaniu, wprowadzaniu do obrotu lub wykorzystywaniu materiału biologicznego.
- 2) Należy wpisać numer siedziby stada nadany przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.
- 3) W przypadku, gdy zabieg wykonywany jest w stadzie poddawany ocenie wartości użytkowej należy wpisać numer stada nadany przez podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej.

Objaśnienie do wypełniania zaświadczenia sztucznego unasienniania lochy albo loszki

- 1) Numer w rejestrze pokryć jest to numer kolejnego wydawanego zaświadczenia unasienniania i informuje o liczbie samic unasiennionych po raz pierwszy w danym roku przez dany punkt unasienniania zwierząt.
- 2) W zaświadczeniu unasienniania wystawionym po raz pierwszy w danym roku wpisywany jest numer kartoteki obowiązujący do czasu porodu lub poronienia rozpoczynającego laktację.
- 3) W przypadku powtórnego zabiegu oraz reinseminacji w wystawionym nowym zaświadczeniu unasienniania wpisuje się numer kartoteki poprzedniego zabiegu.
- 4) Należy wpisać numer siedziby stada nadany przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.
- 5) W przypadku, gdy zabieg unasienniania wykonywany jest w stadzie poddawany ocenie wartości użytkowej należy wpisać numer stada nadany przez podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej.
- 6) Znajdujący się na opakowaniu nasienia numer oznaczający kolejny w danym roku kalendarzowym dobry ejakulat pobrany w stacji unasienniania loch.

Objaśnienie do wypełniania zaświadczenia sztucznego unasienniania krowy albo jałówki

- 1) Numer kartoteki jest to numer kolejnego wydawanego zaświadczenia unasienniania i informuje o liczbie samic unasiennionych po raz pierwszy w danym roku przez dany punkt unasienniania zwierząt.
- 2) W zaświadczeniu unasienniania wystawionym po raz pierwszy w danym roku wpisywany jest numer kartoteki obowiązujący do czasu porodu lub poronienia rozpoczynającego laktację.
- 3) W przypadku unasienniania samicy w okresie powyżej 60 dni od ostatniego nieskutecznego zabiegu, który nie zakończył się porodem lub poronieniem, w zaświadczeniu wpisuje się dotychczasowy numer kartoteki z dopisaną literą „a”.
- 4) W przypadku powtórnego zabiegu oraz reinseminacji w wystawionym nowym zaświadczeniu unasienniania wpisuje się numer kartoteki poprzedniego zabiegu.
- 5) Należy wpisać numer siedziby stada nadany przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.
- 6) W przypadku, gdy zabieg unasienniania wykonywany jest w stadzie poddawanych ocenie wartości użytkowej należy wpisać numer stada nadany przez podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej.
- 7) Znajdująca się na słonce sześciocyfrowa data produkcji nasienia składająca się z dwóch cyfr oznaczających rok produkcji nasienia i po „myślniku”, trzech cyfr oznaczających kolejny dzień roku kalendarzowego, w którym wyprodukowano wykorzystane do zabiegu nasienie.

Objaśnienie do wypełniania zaświadczenia sztucznego unasienniania owcy albo kozy

- 1) Numer kartoteki jest to numer kolejnego wydawanego zaświadczenia unasienniania i informuje o liczbie samic unasiennionych po raz pierwszy w danym roku przez dany punkt unasienniania zwierząt.
- 2) W zaświadczeniu unasienniania wystawionym po raz pierwszy w danym roku wpisywany jest numer kartoteki obowiązujący do czasu porodu lub poronienia rozpoczynającego laktację.
- 3) W przypadku unasienniania samicy w okresie powyżej 60 dni od ostatniego nieskutecznego zabiegu, który nie zakończył się porodem lub poronieniem, w zaświadczeniu wpisuje się dotychczasowy numer kartoteki z dopisaną literą „a”.
- 4) W przypadku powtórnego zabiegu oraz reinseminacji w wystawionym nowym zaświadczeniu unasienniania wpisuje się numer kartoteki poprzedniego zabiegu.
- 5) Należy wpisać numer siedziby stada nadany przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.
- 6) W przypadku, gdy zabieg unasienniania wykonywany jest w stadzie poddawanych ocenie wartości użytkowej należy wpisać numer stada nadany przez podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej.
- 7) Znajdujący się na opakowaniu nasienia sześciocyfrowa data produkcji nasienia składająca się z dwóch cyfr oznaczających rok produkcji nasienia i po „myślniku”, trzech cyfr oznaczających kolejny dzień roku kalendarzowego, w którym wyprodukowano wykorzystane do zabiegu nasienie.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie materiału biologicznego wykorzystywanego w rozrodzie zwierząt gospodarskich stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 38 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.).

W projekcie rozporządzenia określono wymagania zootechniczne jakie musi spełniać materiał biologiczny wykorzystywany w rozrodzie zwierząt gospodarskich, wzory zaświadczeń o wykonaniu zabiegu sztucznego unasienniania i zaświadczenia o przeniesieniu zarodków oraz obieg tych dokumentów. Rozporządzenie obejmuje zakres regulowany dotychczas rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 30 kwietnia 2004 r. w sprawie materiału biologicznego wykorzystywanego w rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 111, poz. 1177 oraz z 2006 r. Nr 44, poz. 316), które zgodnie z art. 55 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.) miało obowiązywać do czasu wydania niniejszego rozporządzenia. Projekt rozporządzenia nie wprowadza istotnych zmian w stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia, które w sposób przejrzysty regulowało zarówno obieg dokumentów związanych z rozrodem zwierząt gospodarskich jak i określało wzory zaświadczeń wydawanych w tym zakresie. W stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia w projekcie rozporządzenia nie zostały określone wzory świadectw pokrycia samic wystawianych przez prowadzących punkty kopulacyjne oraz obieg tych dokumentów. Ponieważ przepisy ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.) nie przewidują wydawania zezwoleń na wykorzystanie reproduktorów w punktach kopulacyjnych, nie ma podstaw do określania wzorów świadectw pokrycia samic oraz obiegu dokumentów wystawianych przez podmioty prowadzące punkty kopulacyjne.

Projekt rozporządzenia nie jest regulowany prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7

lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) ponieważ nie zawiera norm o charakterze technicznym.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na podmioty prowadzące działalność w zakresie rozrodu zwierząt gospodarskich, w tym podmioty wykonujące zabiegi unasienniania. Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji społecznych z organizacjami społeczno-zawodowymi i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem, między innymi z organizacjami hodowców, które prowadzą księgi hodowlane poszczególnych gatunków zwierząt tj. Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POL SUS”, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Klubem Wyścigów Konnych, Polskim Związkiem Owczarskim, a także ze spółkami Skarbu Państwa zajmującymi się inseminacją i Instytutem Zootechniki. Ponieważ jednak projekt rozporządzenia nie wprowadza nowych regulacji w stosunku do dotychczas obowiązujących przepisów w tym zakresie, tym samym wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych kosztów dla podmiotów działających w obszarze regulowanym niniejszym rozporządzeniem.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rozwój regionalny Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia będzie konsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców zwierząt i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem między innymi: Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Związkiem owczarskim, Polskim Klubem Wyścigów Konnych a także ze spółkami Skarbu Państwa zajmującymi się inseminacją, i Instytutem Zootechniki.

Projekt rozporządzenia zostanie również umieszczony na stronie internetowej a także w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW
z dnia**

**w sprawie współpracy ministra właściwego do spraw rolnictwa z organami
centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej i Komisją Europejską w
zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem prawodawstwa
zootecznego¹⁾**

Na podstawie art. 45 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje działań i informacji objętych współpracą ministra właściwego do spraw rolnictwa, zwanego dalej „ministrem”, z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa zootecznego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane i Komisją Europejską oraz tryb tej współpracy.

§ 2. Współpraca, o której mowa w § 1, polega w szczególności na:

- 1) udostępnianiu oraz wymianie informacji dotyczących stosowania i naruszania prawodawstwa zootecznego;
- 2) przekazywaniu informacji o umowach lub porozumieniach z państwami niebędącymi członkami Unii Europejskiej, dotyczących współpracy w zakresie zootechniki;
- 3) przekazywaniu informacji o związkach hodowców lub innych podmiotach upoważnionych do prowadzenia ksiąg hodowlanych;
- 4) informowaniu Komisji Europejskiej o naruszeniach prawodawstwa zootecznego oraz udostępnianiu takich informacji.

§ 3. Minister przekazuje organom, o których mowa w § 1, informacje dotyczące:

- 1) produktów, którymi obrót narusza prawodawstwo zootecznego oraz działań, co do których zachodzi podejrzenie, że są sprzeczne z takim prawodawstwem;

- 2) naruszenia lub podejrzenia naruszenia prawodawstwa zootechnicznego – w przypadku gdy naruszenie to miało miejsce na obszarze innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 3) luk prawnych w prawodawstwie zootechnicznym, które są lub mogą być wykorzystane do jego naruszania.

§ 4. Informacje, o których mowa w § 2 i 3, są przekazywane w formie raportów, oryginałów dokumentów albo uwierzytelnionych kopii lub odpisów takich dokumentów lub w formie elektronicznej.

§ 5. 1. W przypadku podjęcia współpracy na wniosek podmiotów, o których mowa w § 1, minister:

- 1) przekazuje informacje zawarte we wniosku jednostce, o której mowa w art. 6 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, zalecając podjęcie stosownych działań;
- 2) informuje wnioskodawcę o sposobie realizacji wniosku, w szczególności o podjętych działaniach i ich rezultatach.

2. W przypadku gdy udzielenie informacji jest niedopuszczalne, minister informuje o tym wnioskodawcę, wskazując organ właściwy do przekazania informacji.

§ 6. Wniosek o przekazanie informacji powinien być uzasadniony i zaopatrzony w uwierzytelnione tłumaczenie na język urzędowy państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do którego jest on kierowany.

§ 7. Współpraca, o której mowa w § 1, nie obejmuje wzajemnego rozliczania wydatków poniesionych przy wykonywaniu czynności z niej wynikających, z wyjątkiem wynagrodzeń wypłacanych ekspertom.

§ 8. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 2004 r. w sprawie współpracy ministra właściwego do spraw rolnictwa z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej i Komisją Europejską w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem prawodawstwa zootechnicznego (Dz. U. Nr 128, poz. 1335).

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**PREZES
RADY MINISTRÓW**

¹⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia:

- 1) dyrektywy 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania prawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych (Dz. Urz. WE L 351, z 2.12.1989, str. 34, Polskie wydanie specjalne rozdz. 2, t. 4, str. 135),
- 2) dyrektywy 89/361/EWG z dnia 30 maja 1989 r. dotyczącej owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 153, z 6.06.1989, Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 9, str. 53,)
- 3) dyrektywy 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi (Dz. Urz. WE L 296, z 27.10.1990, Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 10, str. 165).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie współpracy ministra właściwego do spraw rolnictwa z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej i Komisją Europejską w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem prawodawstwa zootechnicznego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 45 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.).

Przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej nałożyło na Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi szereg obowiązków, między innymi dotyczących współpracy z właściwymi organami państw członkowskich oraz Komisją Europejską w zakresie przestrzegania prawodawstwa zootechnicznego i z uwagi na powyższe, niezbędne jest określenie rodzaju działań i informacji objętych współpracą oraz tryb tej współpracy.

Projekt rozporządzenia zastępuje dotychczas obowiązujące rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 czerwca 2004 r. w sprawie współpracy ministra właściwego do spraw rolnictwa z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej i Komisją Europejską w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem prawodawstwa zootechnicznego (Dz. U. Nr 128, poz. 1335), wydanego na podstawie art. 40h ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 866).

Projekt rozporządzenia wdraża, w zakresie zootechniki, postanowienia Dyrektywy Rady 89/608/EEC z 21 listopada 1989 r. w sprawie pomocy wzajemnej władz administracyjnych Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych (Dz. Urz. WE L 351, z 2.12.1989, str. 34, Polskie wydanie specjalne rozdz. 2, t. 4, str. 135).

Zgodnie z przepisami ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich minister właściwy do spraw rolnictwa podejmuje współpracę z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa zootechnicznego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane oraz Komisją Europejską z urzędu lub na wniosek właściwej władzy lub Komisji Europejskiej. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Komisji Europejskiej lub właściwej władzy informacje uzyskane

przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, które zostało upoważnione do wykonywania kontroli zootechnicznej w handlu, przy wykonywaniu tej kontroli oraz inne informacje dotyczące przestrzegania prawodawstwa zootechnicznego.

Niniejszy projekt rozporządzenia implementuje również dyrektywę 89/361/EWG z dnia 30 maja 1989 r. dotyczącą owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 153, z 6.06.1989, Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 9, str. 53) oraz dyrektywę 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi (Dz. Urz. WE L 296, z 27.10.1990, Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 10, str. 165) w zakresie informowania Komisji Europejskiej oraz innych państw członkowskich Unii Europejskiej o związkach hodowców lub innych podmiotach, które zostały upoważnione do prowadzenia ksiąg hodowlanych w kraju.

Projekt jest zgodny z przepisami Unii Europejskiej obowiązującymi w przedmiotowym zakresie.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na podmioty prowadzące działalność w zakresie oceny, hodowli i rozrodu zwierząt gospodarskich, które prowadzą księgi hodowlane i rejestry, prowadzą stacje produkcji nasienia lub banki nasienia. Wszystkie te podmioty mają obowiązek wystawiania świadectw

potwierdzających pochodzenie dla zwierząt hodowlanych lub materiału biologicznego będącego przedmiotem handlu. Świadectwa te powinny spełniać wymagania określone w decyzjach Komisji Europejskiej, a każda przesyłka zwierząt lub materiału biologicznego przygotowana do wysłania na terytorium innego państwa członkowskiego powinna być w nie zaopatrzona w transporcie. Obowiązkiem Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt będzie natomiast kontrolowanie dokumentów towarzyszących przesyłkom pod kątem prawidłowości ich wystawiania i kompletności danych jakie znajdują się na świadectwach potwierdzających pochodzenie. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt będzie również sprawdzało prawidłowość i kompletność dokumentów, które towarzyszą przesyłkom zwierząt lub materiału biologicznego przywożonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W przypadku stwierdzenia, że dokumenty hodowlane towarzyszące zwierzętom lub materiałowi biologicznemu są niekompletne lub wystawione niezgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami Unii Europejskiej, Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt ma obowiązek niezwłocznie poinformować ministra właściwego do spraw rolnictwa, który informacje o stwierdzonych nieprawidłowościach prześle odpowiednim organom centralnym państwa członkowskiego, które są odpowiedzialne za przestrzeganie prawodawstwa zootechnicznego w tym państwie. Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji społecznych z organizacjami społeczno-zawodowymi i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem, między innymi z organizacjami hodowców, które prowadzą księgi hodowlane poszczególnych gatunków zwierząt tj. Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POL SUS”, Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polskim Związkiem Hodowców Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Owczarskiemu, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Klubem Wyścigów Konnych, Stowarzyszeniem Hodowców i Użytkowników Kłusaków, Polskim Towarzystwem Kuce Szetlandzkiej, Związkiem Hodowców i Przyjaciół Wschodniopruskiego Konia Pochodzenia Trakeńskiego w Polsce, a także ze spółkami Skarbu Państwa zajmującymi się inseminacją, i Instytutem Zootechniki. Ponieważ jednak projekt rozporządzenia nie wprowadza żadnych nowych regulacji w stosunku do dotychczas obowiązujących przepisów w tym zakresie, tym samym wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych kosztów dla podmiotów działających w obszarze regulowanym niniejszym rozporządzeniem.

2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, które zgodnie z ustawą organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich jest upoważnione do wykonywania kontroli zootechnicznej w handlu oraz innych zadań określonych w tej ustawie, zatrudnia pracowników niezbędnych do prawidłowego realizowania powierzonych zadań. Sprawowanie kontroli zootechnicznej w handlu nie wymaga zatrudnienia dodatkowych kontrolerów, gdyż zadanie to wchodzi w zakres obowiązków kontrolerów już pracujących w Krajowym Centrum Hodowli Zwierząt.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rozwój regionalny Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia będzie konsultowany z organizacjami społeczno-

zawodowymi hodowców zwierząt i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem między innymi: Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POL SUS”, Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Owczarskim, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Klubem Wyścigów Konnych, Stowarzyszeniem Hodowców i Użytkowników Kłusaków, Polskim Towarzystwem Kuce Szetlandzkie, Związkiem Hodowców i Przyjaciół Wschodniopruskiego Konia Pochodzenia Trakeńskiego w Polsce, a także ze spółkami Skarbu Państwa zajmującymi się inseminacją i Instytutem Zootechniki. Projekt rozporządzenia zostanie również umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Obwieszczenie
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi¹⁾
z dnia
w sprawie wykazu przepisów Unii Europejskiej w zakresie
prawodawstwa zootechnicznego

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr , poz.) ogłasza się wykaz przepisów Unii Europejskiej w zakresie prawodawstwa zootechnicznego, który jest określony w załączniku do obwieszczenia.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

WYKAZ

przepisów Unii Europejskiej w zakresie prawodawstwa zootechnicznego

I. Przepisy dotyczące oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt

1. Decyzja Komisji 2006/427/WE z dnia 20 czerwca 2006 r. ustanawiająca metody oceny wartości użytkowej i metody oceny wartości genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz. Urz. WE L 169 z 22.06.2006, str. 56);
2. Decyzja Komisji 89/507/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiająca metody monitoringu osiągnięć i oceny wartości genetycznej świń hodowlanych czystorasowych i mieszańców (Dz. Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 43, Dz. Urz. WE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 163);
3. Decyzja Komisji 90/256/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiająca metody monitoringu wydajności i oceny wartości genetycznej owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 145 z 8.06.1990, str. 35, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 76);
4. Decyzja Rady 96/463/WE z dnia 23 lipca 1996 r. wyznaczająca organ referencyjny odpowiedzialny za współpracę w zakresie ujednoczenia metod badania i oceny wyników w odniesieniu do czystorasowych zwierząt hodowlanych z gatunku bydła (Dz. Urz. WE L 192 z 2.08.1996, str. 19, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19 str. 314).

II Przepisy dotyczące prowadzenia ksiąg hodowlanych

1. Decyzja Komisji 84/419/EWG z dnia 19 lipca 1984 r. ustanawiająca kryteria wpisywania bydła do ksiąg zwierząt zarodowych (Dz. Urz. WE L 237 z 5.09.1984, str. 11, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 107),
2. Decyzja Komisji 89/502/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiająca kryteria regulujące dokonywanie wpisów do księgi zwierząt zarodowych świń hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 21, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 141);

3. Decyzja Komisji 90/255/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiająca kryteria regulujące dokonywanie wpisów do księgi hodowlanej owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 145 z 8.06.1990, str. 32, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 73);
4. Decyzja Komisji 96/78/WE z dnia 10 stycznia 1996 r. ustanawiająca kryteria wpisu i rejestracji zwierząt z rodziny koniowatych w księgach stadnych do celów hodowlanych (Dz. Urz. WE L 19 z 25.01.1996, str. 39, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz.3, t.18, str. 401).

III Przepisy dotyczące uznawania organizacji prowadzących lub zakładających księgi hodowlane

1. Decyzja Komisji 84/247/EWG z dnia 27 kwietnia 1984 r. ustanawiająca kryteria uznawania stowarzyszeń i organizacji hodowców, które prowadzą lub zakładają księgi zwierząt zarodowych dla zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła (Dz. Urz. WE L 125 z 12.05.1984, str. 58, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 6, str. 50);
2. Decyzja Komisji 89/501/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiająca kryteria zatwierdzania i nadzoru związków hodowców i organizacji hodowlanych, które zakładają lub prowadzą księgi zwierząt zarodowych świń hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 23, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 139);
3. Decyzja Komisji 90/254/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiająca kryteria zatwierdzania organizacji i stowarzyszeń hodowców, które zakładają lub prowadzą księgi zwierząt zarodowych owiec i kóz hodowlanych czystorasowych (Dz. Urz. WE L 145 z 8.06.1990, str. 30, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 71);
4. Decyzja Komisji 92/353/EWG z dnia 11 czerwca 1992 r. ustanawiająca kryteria zatwierdzania lub uznawania organizacji lub stowarzyszeń, które prowadzą lub zakładają księgi stadne dla zwierząt z rodziny koniowatych (Dz. Urz. WE L 192 z 11.07.1992, str. 63, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz.3, t.12, str. 350);
5. Decyzja Komisji 92/354/EWG z dnia 11 czerwca 1992 r. ustanawiająca niektóre zasady dla zapewnienia koordynacji między organizacjami i stowarzyszeniami, które prowadzą lub zakładają księgi stadne dla

zarejestrowanych koniowatych (Dz. Urz. WE L 192 z 11.07.1992, str. 66, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 12 str. 353).

IV. Przepisy dotyczące prowadzenia rejestrów świń

Decyzja Komisji 89/505/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiająca kryteria regulujące dokonywanie wpisów do rejestrów świń hodowlanych mieszańców (Dz. Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 33, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 153).

V. Przepisy dotyczące uznawania organizacji prowadzących lub zakładających rejestry świń

Decyzja Komisji 89/504/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiająca kryteria zatwierdzania i nadzoru związków hodowców, organizacji hodowlanych i prywatnych przedsiębiorstw, które zakładają lub prowadzą rejestry świń hodowlanych mieszańców (Dz. Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 31, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 151).

VI. Przepisy dotyczące dopuszczania do hodowli owiec i kóz

Decyzja Komisji 90/257/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiająca kryteria dopuszczania do hodowli czystorasowych owiec i kóz hodowlanych oraz wykorzystania ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz. Urz. WE L 145 z 8.06.1990, str. 38, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 79).

VII. Przepisy dotyczące świadectw obowiązujących w handlu

1. Decyzja Komisji 2005/379/WE z dnia 17 maja 2005 r. w sprawie świadectw rodowodowych i danych szczegółowych dotyczących zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła oraz ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz. Urz. UE L 125 z 18.05.2005, str. 15-17);
2. Decyzja Komisji 2002/8/WE z dnia 28 grudnia 2001 r. ustanawiająca metody identyfikacji genetycznej zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła i zmieniająca decyzje 88/124/EWG i 96/80/EWG (Dz. Urz. WE L 3 z 5.01.2002, str.53, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 34, str. 442);

3. Decyzja Komisji 90/258/EWG z dnia 10 maja 1990 r. ustanawiająca świadectwa zootechniczne dla owiec i kóz hodowlanych czystorasowych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz. Urz. WE L 145 z 8.06.1990, str. 39, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 10, str. 80);
4. Decyzja Komisji 89/503/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiająca świadectwo dla świń hodowlanych czystorasowych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz. Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 22, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 142);
5. Decyzja Komisji 89/506/EWG z dnia 18 lipca 1989 r. ustanawiająca świadectwo dla świń hodowlanych mieszańców, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz. Urz. WE L 247 z 23.08.1989, str. 34, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 9, str. 154);
6. Decyzja Komisji 96/79/WE z dnia 12 stycznia 1996 r. ustanawiająca świadectwa zootechniczne dotyczące nasienia, komórek jajowych i zarodków od rejestrowanych koniowatych (Dz. Urz. WE L 19 z 25.01.1996, str. 41, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz.3, t.18, str. 403).

VIII. Przepisy dotyczące handlu z państwami trzecimi

1. Decyzja Komisji 2006/139/WE z dnia 7.02.2006 r. wdrażająca dyrektywę Rady 94/28/WE w odniesieniu do wykazu organów w państwach trzecich zatwierdzonych do przechowywania księgi zarodowej lub rejestru niektórych zwierząt (Dz. Urz. UE L 54 z 24.02.2006, str. 34);
2. Decyzja Komisji 96/509/WE z dnia 18 lipca 1996 r. ustanawiająca wymogi rodowodowe i zootechniczne w odniesieniu do przywozu nasienia niektórych zwierząt (Dz. Urz. WE L 210 z 20.08.1996, str. 47, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 19, str. 348);
3. Decyzja Komisji 96/510/WE z dnia 18 lipca 1996 r. ustanawiająca zaświadczenia hodowlane i zootechniczne w przywozie zwierząt hodowlanych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków (Dz. Urz. WE L 210 z 20.08.1996, str. 53, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 19, str. 355 z późn. zm.);
4. Decyzja Komisji 2004/616/WE z dnia 26 lipca 2004 r. w sprawie ustanowienia wykazu zatwierdzonych punktów pobierania nasienia przy przywozie nasienia koni z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 278 z 27.08.2004, str. 64);

5. decyzja Komisji 92/452/EWG z dnia 30 lipca 1992 r. ustanawiająca wykazy zespołów pobierania zarodków zatwierdzonych w państwach trzecich do wywozu do Wspólnoty zarodków bydłowych (Dz. Urz. WE L 250 z 29.08.1992 str. 40, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3 t. 13, str. 77 z późn. zm.);
6. decyzja Komisji 2004/211/WE z dnia 6 stycznia 2004 r. ustanawiająca wykaz państw trzecich oraz części ich terytoriów, z których Państwa Członkowskie dopuszczają przywóz żywych zwierząt z rodziny koniowatych, nasienia, komórek jajowych i zarodków koni oraz zmieniająca decyzje 93/195/EWG i 94/63/WE (Dz. Urz. WE L 73 z 11.03.2004, str. 1, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3 t. 43, str. 94).

IX. Przepisy dotyczące zawodów konnych z udziałem koniowatych

Decyzja Komisji 92/216/EWG z dnia 26 marca 1992 r. w sprawie zbierania danych dotyczących zawodów z udziałem zwierząt z rodziny koniowatych zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 90/428/EWG (Dz. Urz. WE L 104 z 22.04.1992, str. 77, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 3, t. 12 str. 247).

UZASADNIENIE

Obwieszczenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wykazu przepisów Unii Europejskiej w zakresie prawodawstwa zootechnicznego stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 47 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.).

W załączniku do projektu obwieszczenia zostały wymienione wszystkie aktualnie obowiązujące przepisy Unii Europejskiej z zakresu oceny, hodowli i rozrodu zawarte w decyzjach Komisji wraz ze wskazaniem miejsca ich opublikowania w polskim wydaniu specjalnym Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej. Przepisy te dotyczą zasad prowadzenia oceny wartości użytkowej i hodowlanej i prowadzenia ksiąg hodowlanych dla bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz wymagań jakie muszą spełnić związki hodowców lub inne podmioty, które ubiegają się o uznanie. W przypadku związków hodowców lub innych podmiotów prowadzących księgi w Rzeczypospolitej Polskiej, wniosek o uznanie składany jest do ministra właściwego do spraw rolnictwa. Decyzje wymienione w projekcie niniejszego obwieszczenia określają również zasady wydawania świadectw rodowodowych obowiązujących w handlu pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej zwierzętami hodowlanymi z gatunków bydła, świń, owiec i kóz oraz materiałem biologicznym od nich pochodzącym a także materiałem biologicznym pochodzącym od koniowatych. Komisja Europejska określiła również wymagania jakie muszą spełniać zwierzęta hodowlane oraz materiał biologiczny od nich pochodzący przywożony z krajów trzecich.

Projekt obwieszczenia zostanie umieszczony na stronie internetowej, a także w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾
z dnia

**w sprawie wysokości i sposobu uiszczania opłat za prowadzenie oceny
wartości użytkowej pszczół i stad zwierząt futerkowych**

Na podstawie art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość opłat, pobieranych przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, za prowadzenie oceny wartości użytkowej pszczół i stad zwierząt futerkowych;
- 2) terminy i sposób uiszczania opłat.

§ 2. Wysokość opłat, o których mowa w § 1, jest określona w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Opłatę, o której mowa w § 1, wpłaca się po jej ustaleniu, na podstawie faktur VAT wystawionych przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, do kasy lub na rachunek bankowy Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

WYSOKOŚĆ OPŁAT, POBIERANYCH PRZEZ KRAJOWE CENTRUM HODOWLI ZWIERZĄT ZA PROWADZENIE OCENY WARTOŚCI UŻYTKOWEJ PSZCZOŁ I STAD ZWIERZĄT FUTERKOWYCH

	Rodzaj usługi	Stawka roczna w złotych
lisy	<ul style="list-style-type: none">– w stadzie do 100 samic stada podstawowego– w stadzie powyżej 100 sarnie stada podstawowego	
jenoty	<ul style="list-style-type: none">– w stadzie do 100 samic stada podstawowego– w stadzie powyżej 100 samic stada podstawowego	
norki	<ul style="list-style-type: none">– w stadzie do 100 samic stada podstawowego– w stadzie powyżej 100 samic stada podstawowego	
tchórze		
nutrie	<ul style="list-style-type: none">– w stadzie do 100 samie stada podstawowego– w stadzie powyżej 100 samie stada podstawowego	
króliki bez względu na liczbę ras	<ul style="list-style-type: none">– w stadzie od 20 do 100 samic stada podstawowego ¹⁾– w stadzie powyżej 100 samic stada podstawowego ¹⁾	
szynszyle	<ul style="list-style-type: none">– w stadzie do 100 samie stada podstawowego– w stadzie powyżej 100 do 500 samic stada podstawowego– w stadzie powyżej 500 samic stada podstawowego	
pszczoły	<ul style="list-style-type: none">– stacjonarna ocena matki pszczelej– terenowa ocena matki pszczelej sprzedanej z pasieki realizującej program hodowlany (opłatę ponoszą jednorazowo właściciele pasiek realizujących program hodowlany po uzyskaniu wyników oceny)	

¹⁾ przy czym co najmniej 10 sztuk samic stada podstawowego dla każdej rasy i odmiany

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie wysokości i sposobu uiszczania opłat za prowadzenie oceny wartości użytkowej pszczół i stad zwierząt futerkowych stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr, poz.).

Trwający od kilku lat proces uspołeczniania hodowli zwierząt gospodarskich polegający na przejmowaniu przez związki hodowców zadań związanych z prowadzeniem hodowli i oceny wartości użytkowej prowadzonych dotychczas przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt dla większości gatunków zwierząt gospodarskich został zakończony. Aktualnie Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt prowadzi jeszcze księgi hodowlane i ocenę wartości użytkowej i hodowlanej pszczół i zwierząt futerkowych. Przekazanie realizacji tych zadań organizacjom hodowców będzie możliwe dopiero wtedy, gdy będą one organizacyjnie przygotowane do prowadzenia tych zadań. Aktualnie żaden z kilku działających na terenie naszego kraju związków pszczelarskich i związków hodowców zwierząt futerkowych nie wystąpił z formalnym wnioskiem do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o przejęcie prowadzenia ksiąg hodowlanych czy też o upoważnienie go do wykonywania zadań związanych z prowadzeniem oceny wartości użytkowej i hodowlanej.

Z dniem 1 stycznia 2007 r. Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt z zakładu budżetowego zostało przekształcone w jednostkę budżetową o tej samej nazwie

Dyrektor Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt utworzył gospodarstwo pomocnicze, które wykonuje między innymi zadania związane z odpłatnym świadczeniem usług w zakresie prowadzenia oceny wartości użytkowej zwierząt futerkowych i pszczół.

W związku z tym konieczne jest uregulowanie cennika opłat za usługi świadczone przez KCHZ w zakresie prowadzenia oceny wartości użytkowej pszczół i zwierząt futerkowych.

Opłaty pobierane przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, zgodnie z art. 48 ust 2 ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich za prowadzenie oceny wartości użytkowej zwierząt futerkowych i pszczół będą stanowiły dochód budżetu państwa.

Przepisy projektowanego rozporządzenia nie są regulowane przepisami Unii Europejskiej obowiązującymi w przedmiotowym zakresie.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Projekt rozporządzenia będzie miał wpływ na właścicieli lub posiadaczy zwierząt, na wniosek których wykonywana jest ocena wartości użytkowej i hodowlanej pszczoł i poszczególnych gatunków zwierząt futerkowych.

Ponieważ projekt rozporządzenia nie wprowadza żadnych nowych regulacji w stosunku do dotychczas obowiązujących uregulowań w tym zakresie (przed przekształceniem zasady pobierania i wysokość opłat za usługi świadczone przez jednostki organizacyjne Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt określone były w Zarządzeniu Dyrektora Krajowego Centrum Hodowli Zwierząt), dlatego wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych kosztów dla podmiotów działających w obszarze regulowanym niniejszym rozporządzeniem.

2. Wpływ projektowanej regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie projektu rozporządzenia będzie miało bezpośredniego wpływu na dochody i budżety jednostek samorządu terytorialnego. Dotychczas z budżetu państwa wydatkowane były środki na wspieranie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej. W ramach tych środków dofinansowywane było wykonywanie niektórych zadań takich jak prowadzenie oceny wartości użytkowej czy hodowlanej zwierząt jak również prowadzenie ksiąg i rejestrów zwierząt hodowlanych.

Opłaty pobierane przez Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt jako jednostki budżetowej za prowadzenie oceny wartości użytkowej zwierząt futerkowych i pszczół będą stanowiły dochód budżetu państwa i będą wynosiły około 135 tys. zł. rocznie.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

Krajowe Centrum Hodowli Zwierząt, które zgodnie z ustawą o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich jest upoważnione do prowadzenia oceny wartości użytkowej pszczół i zwierząt futerkowych oraz innych zadań określonych w tej ustawie, zatrudnia pracowników niezbędnych do prawidłowego realizowania powierzonych zadań. Sprawowanie ww. zadań nie wymaga zatrudnienia dodatkowych specjalistów, gdyż zadanie to wchodzi w zakres obowiązków osób już pracujących w Krajowym Centrum Hodowli Zwierząt.

4. Wpływ projektu rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

5. Wpływ projektu rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rozwój regionalny Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia będzie konsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców zwierząt i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem między innymi z: Polskim Związkiem Pszczelarskim, Stowarzyszeniem Pszczelarzy Zawodowych, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych, Zrzeszeniem Hodowców Nutrii, Krajowym

Związkiem Hodowców Królików, Polskim Związkiem Hodowców Królików, Ogólnopolskim Związkiem Hodowców Szynszyli, Polską Federacją Związków Hodowców Szynszyli, Krajowym Związkiem Hodowców Szynszyli.

Projekt rozporządzenia zostanie również umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

projekt

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia

**w sprawie trybu nabywania akcji lub udziałów przez uprawnionych rolników
korzystających z usług sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich**

Na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa tryb nabywania akcji lub udziałów w jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa, zwanych dalej "spółkami", utworzonych w celu prowadzenia działalności w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich przez uprawnionych rolników, których ostateczna lista została sporządzona i przekazana do ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu nabywania akcji przez uprawnionych rolników korzystających z usług sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2000 r. Nr 2, poz. 25).

§ 2. 1. Niezwłocznie po zbyciu akcji lub udziałów spółki na zasadach ogólnych minister właściwy do spraw Skarbu Państwa ogłasza o przystąpieniu do zbywania akcji lub udziałów uprawnionym rolnikom.

2. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1, publikuje się w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym i lokalnym, a także przez wywieszenie w siedzibie danej spółki.

3. Ogłoszenie powinno zawierać w szczególności:

- 1) firmę, siedzibę i adres spółki,
- 2) ogólną liczbę akcji lub udziałów przeznaczoną do zbycia uprawnionym rolnikom,
- 3) termin, od którego prawo do nabycia akcji lub udziałów może być realizowane, oraz pouczenie, że po jego upływie prawo uprawnionych rolników do nabycia akcji lub udziałów wygasa,
- 4) wskazanie miejsca, w którym uprawnieni rolnicy mogą nabywać przysługujące im

akcje lub udziały.

§ 3. Przed zawarciem umowy o nabyciu akcji lub udziałów uprawniony rolnik składa pisemne oświadczenie o skorzystaniu z uprawnień do nieodpłatnego nabycia akcji nie więcej niż w jednej spółce należącej do Skarbu Państwa oraz o zapoznaniu się z ograniczeniem wynikającym z art. 38 ust. 3, 4 oraz ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.)²⁾

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu nabywania akcji przez uprawnionych rolników korzystających z usług sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2000 r. Nr 2, poz. 25).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Skarbu Państwa

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz.U. Nr 131, poz. 915).

²⁾ Zmiany niniejszej ustawy zostały ogłoszone w Dz U. z 2003 r. Nr 60, poz.535, Nr 90, poz. 844, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz.1291, Nr 273, poz. 2703, Nr 273, poz. 2722, z 2005 r. Nr 167, poz. 1400, Nr 169, poz. 1418, Nr 178, poz. 1479, Nr 184, poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 721.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie będzie stanowić wykonanie upoważnienia zawartego w art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Niniejszy projekt rozporządzenia zastąpi obowiązujące rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 1999 r. *w sprawie szczegółowych zasad i trybu nabywania akcji przez uprawnionych rolników korzystających z usług sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich* (Dz. U. z 2000 r. Nr 2, poz. 25), które zostało wydane na podstawie art. 38 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762 i z 2004 r. Nr 91, poz. 866). Ustawa ta została uchylona na mocy art. 57 ustawy z dnia 2007 r. *o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich* (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Wydanie niniejszego projektu rozporządzenia jest niezbędne ze względu na niezakończony proces prywatyzacji czterech jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, świadczących usługi w zakresie sztucznego unasienniania zwierząt wyodrębnionych w procesie komercjalizacji z Centralnej Stacji Hodowli Zwierząt.

Spółkami tymi są:

- 1) Stacja Hodowli i Unasienniania Zwierząt Sp. z o.o., w Bydgoszczy,
- 2) Wielkopolskie Centrum Hodowli i Rozrodu Zwierząt w Poznaniu z siedzibą w Tulcach, Spółka z o. o.,
- 3) Małopolskie Centrum Biotechniki Sp. z o.o. w Krasnem,
- 4) Mazowieckie Centrum Hodowli Rozrodu Zwierząt Sp. z o.o. w Łowiczu.

Sprzedaż zainteresowanym rolnikom akcji lub udziałów ww. spółek, z których usług w zakresie sztucznej inseminacji zwierząt dotychczas korzystali, zakończy proces prywatyzacji stacji hodowli i unasienniania zwierząt. Zbycia udziałów podmiotom niereprezentującym hodowców, byłoby sprzeczne z dotychczas prowadzonymi działaniami w sferze organizacji hodowli, gdzie państwo stawia sobie za cel utrzymanie i rozwój tej branży, a ponadto dzięki bezpośredniemu powiązaniu rolnika-hodowcy z producentem nasienia zapewnia tym podmiotom odpowiednie funkcjonowanie i wzajemną współzależność, w której nikt nie będzie zainteresowany ograniczeniem ich roli jedynie do dystrybucji zagranicznego produktu. Ponadto,

hodowcy i producenci stając się współodpowiedzialnymi za funkcjonowanie spółek, uzyskają ponadto możliwość bezpośredniego wpływania na wykorzystanie materiału biologicznego w hodowli, co w krótkim okresie czasu powinno wpłynąć na poprawę uzyskiwanego postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej.

Dotychczas prowadzone działania zmierzały do zbycia udziałów przedmiotowych spółek spółdzielniom rolników, tworzonych na bazie związków hodowców i producentów zwierząt gospodarskich działających na terenie prowadzonej przez poszczególne spółki działalności w zakresie dostarczania nasienia.

W warunkach powstałych na rynku materiału biologicznego i usług hodowlanych po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej niezwykle ważne jest stworzenie bezpośrednich związków pomiędzy spółkami inseminacyjnymi, a odbiorcami usług i materiału biologicznego. Przedłużanie procesów prywatyzacji lub przeprowadzenie ich bez udziału polskich hodowców i producentów doprowadzi w krótkim czasie do całkowitego wyparcia z rynku polskich spółek inseminacyjnych, co byłoby niepowetowaną stratą dla krajowej hodowli i produkcji zwierzęcej.

Projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej

Projekt rozporządzenia został udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414).

Ocena Skutków Regulacji:

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na osoby fizyczne i prawne prowadzące chów i hodowlę zwierząt gospodarskich, które w okresie 5 lat przed wejściem w życie ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762 i z 2004 r. Nr 91, poz. 866)

korzystały z usług sztucznego unasienniania świadczonych przez jednoosobowe spółki Skarbu Państwa. Ostateczna lista uprawnionych rolników została sporządzona i przekazana do ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 grudnia 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu nabywania akcji przez uprawnionych rolników korzystających z usług sztucznego unasienniania zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2000 r. Nr 2, poz. 25).

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z organizacjami społeczno - zawodowymi hodowców zwierząt i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym rozporządzeniem, w tym m. in. z: Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”, Polską Federacją Hodowców Bydła i Producentów Mleka, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Związkiem Owczarskim, Polskim Związkiem Hodowców Koni, Polskim Klubem Wyścigów Konnych, Krajową Radą Izb Rolniczych, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Federacją Związków Producentów Rolnych, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, NSZZ RI „Solidarność”, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”, Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa RP, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych.

3. Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje obciążenia dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie

przedsiębiorstw.

W przyszłości pozwoli na skuteczną konkurencję na rynku Unii Europejskiej związkom hodowców i producentów zwierząt gospodarskich, które nabywając akcje poszczególnych spółek, będą jednocześnie mieć wpływ na realizowaną przez te spółki politykę hodowlaną.

6. *Wpływ regulacji na rozwój regionalny.*

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rozwój regionalny.